RUHUMUN ÇİÇEĞİ

Şiirler...
Tespihler...
Yorumlar...

FERİDE AFRUZ

BAYGENÇ ADY YAYINCILIK

Arslan Bayır - Baygenç Yayıncılık: 255
Makale Dizisi: 11

ISBN: 978-625-6023-15-4

Baygenç Yayıncılık Adına: Arslan BAYIR
Sayfa Hazırlık: Hasan KILINÇAY

TC Kültür Bakanlığı
Yayıncı Sertifika No: 51816
Basım Yeri Sertifika No: 52368
1. Baskı, Haziran - 2024

Baygenç Yayıncılık Adresi:
Kadıpaşa Mah. Alanay Sk. Badem Apt. 6/13
Alanya / Antalya
Tel: 0242 522 53 58

Yazışma: PK: 66 Alanya / ANTALYA
e-posta: alanyaguncel@gmail.com

Baskı Yeri:
Kanyılmaz Matbaası
Kağıt ve Ambalaj San. Tic. Ltd. Şti. Sanat Cad. 5609 Sk. No:13
Çamdibi / İZMİR
Tel: 0232 449 14 43

Yayınevinin ve yazarın izni olmadan tanıtım dışında alıntı yapılamaz.

RUHUMUN ÇİÇEĞİ

Şiirler...
Tespihler...
Yorumlar...

FERİDE AFRUZ

BAYGENÇ ADY YAYINCILIK

ÖNSÖZ

Özbek halkının sevilen ve ünlü şairi Feride Afruz'un bu derlemesi Türkçe yazılmış ikinci kitaptır. 2004 yılında İstanbul'da "Günaydın" adlı şiir koleksiyonu yayımlandı. "Ruhumun Çiçeği" adı verilen bu yeni koleksiyonda şairin 100 şiiri ve yarattığı tesbih türünden 1001 üçlemenin yanı sıra edebiyat uzmanlarının onun hakkındaki görüşleri ve yorunleri de yer alıyor.

Gerçekten şiir ruhun, düşüncenin çiçeğidir.

Okuyun, varlığınız çiçeklerle dolu.

İçimden...
İçimden...
İçimden bir ses geliyor...
Bir ses geliyor, şimşek gibi,
Sel alma tehlikesi var,
Dağ ve taşları...
Ağlamak istiyorum ...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞİİR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

İçime...
İçime...
İçime bir zelzele giriyor,
Zelzele giriyor, ürperti acımasız...
Volkanın tehlikesi var,
Vakitsiz, yersiz,
Bir su baskını geliyor ...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞİİR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

İçimde...
İçimde...
İçimde bir alev yanıyor
Bir alev yanıyor güneşe ikiz...
Yangının tehlikesi var,
İnsanoğlunda.

Kor olmak istiyorum...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞİİR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

İçime...
İçime...
İçime asumandan ay düştü,
Asumandan ay düştü, aşk gibi mülayim,
Bitmek tehlikesi var
Yerlik dertleri,

O, huzur geliyor...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
Geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

İçimin...
İçimin...
İçimin mekanı büyür, dünya ayamda,
Nurlanmak tehlikesi var,
Cansız vücutları,
Dirilmek istiyorum...
Evet, öyleyse,
Evet, öyleyse,
ŞİİR geliyor, PIŞT - PIŞT!
Yoldan kaçın, PIŞT - PIŞT!

- Hoşçakal- dedin ve uğurladım sessiz,
- Görüşmeye kadar dayanır mı, yürek ?
Hicran bizi salıncak yaptı,
Yine
Kendi
Sallasa
Gerek.

- Hoşçakal- dedim sessiz kaldın,
- Görüşmeye kadar dayanır mı, yürek?...
Dünyasını anladık, yetiştik,
Yaşamak için
Özlemek gerek!...

***

Sanki taşlar damla yutmuş gibi,
Sanki güneş ayı beklemiş gibi,
Sanki dünya bir saniye, geçmiş gibi,
Seni özledim!

Misal seyyah yol bulamadan abes,
Misal alev alamadan nefes,
Misal dünya süs ve altın kafes,
Seni özledim!

Güya rüzgar taşları oydu,
Güya sabır canından doydu,
Güya yer de dönmüyor gibi,
Seni özledim!

***

Beni sonbahara evlendirdi ağustos,
Şarkı söyleyip, zılgıtlar söyleyip.
Saçlarımı yıkadı yağmurlar,
Ellerimden rüzgarlar tutup,
Bırakıp gitti...
Şarkılar söyleyip...
Gelmedi dönüp...
O, AĞUSTOS!

Kırmızı renk bahçelere düştü,
Benim başım- palahman taşı.
Kırmızı renk yüreğimle,
Soğuk rüzgarın olmuyor işi...
Eh, AĞUSTOS!

Beni affet, sende günah yok,
Kısmet bizi ayırdı.
Sen uğurladın...
"Hoşçakal!" - demedim,
Allah şunu, şunu istedi...
AĞLAMA, AĞUSTOS...
EH, AĞUSTOS..!
O, AĞUSTOS..!

***

Havaya ihtiyacım var
Navo'ya ihtiyacım var.
Hadi dostum,
Safo'ya ihtiyacım var.

Şansını dene
O bir kuş, yakala onu
John, dostum, unut gitsin, git buradan.
Özlemi kazan.

Anlaşmana ihtiyacım var
Bir cekete ihtiyacım var
Bana elini ver dostum
Yardımınıza ihtiyaçım var.

Meraka ihtiyacım var
Meraka ihtiyacım var
Kelebek ol dostum
Bir hayalete ihtiyacım var.

***

Seni unutmam için
Gözlerimi unutmam lazım
Ben de sözümü unutmalıyım.

Nehrin yanında durmamlayım
Gelgiti beklemiyorum
Aya dokunmamalıyım...

Eğer unutursam
İlkbaharda çiçek,
Yazın yağmur,
Sonbaharda Hazan,
Kışın kar,
Kardaki ayak izlerini unutmalıyım...

Seni unutmam için
Rüzgâr saçlarımı okşuyor,
Bir parmak dudaklarına bastırını,
Gözleri dört olan izi unutmalıyım...

Köpeğe sadık,
Bülbül navani,
Acı, titreme, inleme
Jafo'u unutmam lazım...

Seni unutmam için
Zalimin zulüm,
Zinciri unutmalıyım.

Göğsüme sokulan özlem
Hançeri unutmalıyım.

Eğer unutursam
İsyan, olasılık,
Kölelik,
Gökyüzündeki ay kadar dolu olmayı unutmalıyım...

***

Üzgünüm ama seni
Unutmadım
Hala gözlerimde yaşlar var.
Hala acının adı acıdır,
Halen beni takip ediyor.

Hala
Sadakatsizlik piyasası canlı,
Senin gibi bir tüccar dikkatsiz olamaz.
Yine de nefsin dostu egodur.
Yolların hala bir cadı.

Henüz soğumadı
Sevdiğin acı
Geçmişten gelen yaralar geçmeyecek.
Dünyalar henüz gülmüyor
Yalnız bir kadınla birlikte ağlayın!

***

Eğer bir arkadaşın varsa
Fassız gelirse
Hiçbir şeyden bahsetme yeter...

Narın akışı,
Ateş yanmayı seviyorsa
Eğer bir araya gelirseniz...

Eğer bir arkadaşın varsa
Eğer gülerken ağlamıyorsan
Sen ağladığında o gülmüyorsa
Diydar için
Eğer panzehirle kendini asarsa...

Eğer bir arkadaşın varsa
Eğer taşları birlikte çiğnerseniz,
Birlikte yazın
Topuğunuzdaki dikenler...

Çiçek yapraklarından kapaklar dikerseniz,
Perdeleri ay ışığından uzak tutarsan
Eğer parlarsan...

Eğer bir arkadaşın varsa
Eğer karıştırırsan,
Eğer onu tanımıyorsan, o sensin.
Göz göze gelemiyorsan,

Parmaklarınız sıkıştıysa
Ve bir ağaç filizleniyor!
Dallar çiçek açtığında, dallar güldüğünde,
Rüzgârlar bile geçemiyor...

Eğer bir arkadaşın varsa
İsim gerekiyorsa
Su gibi, ekmek gibi
Eğer sen
Eğer doyamıyorsan..!

Eğer bir arkadaşın varsa
Kelebek gibi omzuna kon,
Ve eğer uykuya dalarsan,
O zaman sonsuza kadar...

***

Ölmek üzereyim,
An be an doğdum
Şehvet diyarında.

Koştum, koştum,
Benim anlarım...

Nilüfer çiçekleri açıldı,
Chirmashdi çok,
Damarsız Lily - anlarım gibi...

***

Kadın!
O kadın nerede?
Kadından gitti kadın mı?!
Saçları darmadağınık,
Yeşil kesim,
Yumruklarla doğan KADIN!
KADIN'dan gitti, Kadın!

Kadın!
Hadi
O gitti mi?
Avuç içleri morarmış mı, tümörler sıkılmış mı?
Kınadan tırnaklar mı yandı,
Titremiyorum... Titremiyorum...
İzlerde izi kalmayan KADIN,
KADIN'dan gitti, Kadın!

Kadın!
Hadi
Nerede?
Kendini yorulmadan kandıran,
Hayatını vaatlerle kızdırıyor
Beyaz perde bir rüyada uçtu,
Hayalleri rüzgarda uçtu,
KADIN'dan gitti, kadın!

Kadın!
Hadi arama arama
Bir erkeğin yolu onu bulacaktır.
Bir erkeğin eli onu bulur.
Sıkı tutun, bırakma
KADIN'dan gitti, kadın!

***

Gözlerim huzursuz,
Uyku yolları bozulur,
Adresler davet etmiyor

Yollar iç çekiyor,
Ingrar, tolgonar...
Gözlerim gitmiyor ya da gelmiyor...

Gecenin uğultusu güçleniyor,
Karanlığın zulmü artıyor,
Sabah olmasın...

Ayakta durmak istiyorum
Yatak yukarı çekildi
Gitmemen için yalvarıyor...

Gözlerim küçülüyor
Akışlar
Yastıkta uykusuz...

***

"Tatlım seni buldum"
Yaprakları düşen bahçeler, sonbahar, ayaz,
Yalnız geceleri yağmurlu, rüzgarlı,
Aşağılanmadan donmuş umutları iç,
Seni buldum

Hamamböceklerinin pencereme konduğunu gördüm.
Dans edeceğim, ölene kadar dans edeceğim.
Doluyla karanlık yalnız geceler
Bedelsiz çiçek açtım, bir yaprak bir meyve yazdım,
Seni buldum

Canım, ne manzara, ne pazarlık.
Bu tatlı cana pişman olmadan uykuya daldım,
Bu ne mutluluk, bu ne çılgınlık,
Kendi kanımı içtim,tatmin oldum
Seni buldum

Eğer bulamazsam, gözlerimi yolda tutacağım.
Toprağın her zerresini saygıyla öptüm
Bu parlak dünyada, ışıksız, zavallı
Aradım ve aradım
Mahrami sırrım,
Sevgili Mahrami,
Seni buldum!

***

İçeri gir
Dünyalar yıkılırken,
Omuzlarınız ağır, kollarınız ağır...
Adımlar ağır, acılar ağır,
Riskler ağır, mesajlar ağır...

İçeri gir ayrılık kuşu,
Yaylar ağır, tekerlekler ağır...
Her çiçek Hicran'dan kıvrılıyorsa,
Vadiler zordur, vahalar zordur...

Senin içinde
Eğer kendini kaybedersen
Ruhunu bulamazsan onu ara.
Adını tanımasa bile,
Bedenler ağırdır, ilimler ağırdır...

Senin içinde
Küçük bir kız gülümsüyor
Aradan yıllar geçmesine rağmen.
Yaşlanmak zordur, geri dönüş zordur,
Aşk zordur, aşk zordur..

***

Çok yaşasın,
Diktiğin ağaçlardan,

Çok yaşasın,
Söylediğin şarkılardan,

Çok yaşasın,
İnşa ettiğin binalardan,

Ancak,
Asla ve asla
Uzun yaşamayacaksın
Kendi çocuklarınızdan!

***

Gülüşüm sende kaldı
Bir kuş gibi uçtu,
Ben ağladım
Kanatları kaybolmamıştı...

Ne zaman merak ediyorum
Alıştın mı?

Bir wafoni var dedim.
Artık onsuz kaldım,
Git...

***

Zaman beni fırlattı
Kaygısız bahçeye,
Bir ağacın altında uyuyorum
Toprak annem gibi rahatlatır,
Çim fısıldıyor,
Karıncanın kini var
Böcek uzaklaşır...

Bana şeftaliler düşüyor
Olgun...
Kabuğuna sığmayan meyve suyu...
Avucumdan akıyor:
Aşkımı sığdıramıyorum!..

***

Kadını sev,
Kadına yalvar,
Bin bir gece masallarını söyle,
Alpamışlar doğuracak.
Kadını sev,
Eşiğin öp,
Saray inşa etme, gönlünü sor,
Bela gelirse duracak o.
Kadını sev,
Olacağım de,
Aşk yaratan Yaradandan,
Sana ömür sürer o.

***

Gece…
Yağmur yağıyor..
Büyülü bir gece…
Kurbağa misali hafız...
Jorovoz melodileri….

Gece…
Yağmur yağıyor..
Büyülü bir gece…
Sıcak kalp...
Ateşli öpücük
Dudakları yakıyor...

Gece…
Yağmur yağıyor..
Büyülü bir gece…
Gönül yarası gibi bir binici,
Kan köpürür, damara sığmaz,
Kıvrımlar çok güzel, süssüz.

Şafak…
Güneş..
Büyülü bir sabah…
Yağmur yağıyor, tutku yağıyor,
Eriyip uyanan zaman...

***

"... Senden gelen yok,
Gideceğimiz yer yok..."
Osman Azim

Oldu mu
Sevmiyor muyuz?
Bitti mi, kalp kırıklığı?
Kuşlar bizim için şarkı söylemiyor mu?
Ya da belki kırık bir kanat.

Solmuş mu?
Bize çiçek ver
Yapraklar solmuş mu?
İkimiz için de dinlenen bir çayır,
Çimlerinizi mi aldı?

Dolu mu
İçtiğimiz yemin?
Yoksa nehir geri mi aktı?
Geri döndüğümüzde,
Dünya deli mi?

Öldü mü
Yaşayan yıldızlar,
Şehidimiz nerede?
Parmağımızı tutmadık
Tanınmayan mutluluğumuz nerede?

GÖNLÜM

Seven kişi har olmaz,
Şefkat arayıp zar olmaz,
Dünya göze dar olmaz,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Âşıklıkta taravet var,
Azabında halâvet var,
Mürüvvet var, şefaat var,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Yağmur olsam çöller kalmaz,
Gitse gelmez yollar kalmaz,
Benim gibi köle kalmaz,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Bile bile korlar bastım,
Aşk üstüne bayrak astım,
Değerimden kendim geçtim,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Hepsinden kötü hicran,
Bu can sana bela gerdan,
Öldürmezse yeter arman,
Gönlüm, senin halin nasıl?

Bilirsin – ki can emanet,
Mal–u dünya şan emanet,
Damardaki kan emanet,
Gönlüm, senin halin nasıl?

***

Kız kardeşim Saadet Hanıma

Bilirim, kız çocuk palahman[1] taşı,
Birlikte doğsak - da başka yoldaşı,
Özledim, batı günün güneşi,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.

Kuşku hançerdir, canımı diler,
Hasretle birlikte yüz parça eder,
Ey vah, ne zaman cihanım güler,
Kardeşim, yollarına bakıp yasarım.

Bensiz de günlerin gülüşü mümkün,
Yarım aylarında doluşu mümkün,
Özlemden insanoğlu ölümü mümkün,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.

Gerçi aramızda düşman az değil,
Söndürmek isterler, güneş mum değil,
Yanımda olursan acılar acı değil,
Kardeşim, yollarına bakıp yaşarım.

Çaylar yeterlidir, dere gerekmez,
Yalanlar doyduran rüya gerekmez,
"Bize didar gerek dünya gerekmez"[2]
Kardeşim, yollarına bakıp yasarım.

[1]taş kural
[2]Yunus Emre sözü

VATAN HAKKINDA HÜR SARKI

Kalamam seninle siyah günlerim,
Affet beni ıstıraplar, şimdi elveda.
İğde çiçek açıp duran amber geceleri,
Hakkım yoktur ağlamaya, aydınım rüya.

Selam asuman, selam güneş, merhaba sabah
Yıllarca inleyip çağırdığım, sevgili yârim,
Şimdi visal, şimdi mutluluğa kavuştu anlar.
Hürlük, benim sahibimsin, iffetim, arîm.

Hakkım yoktur, cüretim yok, uçuyor gönül,
Kendimindir şimdi bu şan, dizginim, dilim.
Bak nasıl yüksekte uçmakta gönül,
Muratları lale gibi açılan gülüm.

Ateşte yanmaz, suya batmaz şimdi bu vatan,
Yer küresi alınana yazıldı: "ÖZBEK"
Her hacının hicretinde nurlanır bu ten,
Kur'anla hadisle kadere girmek.

Kalamam seninle siyah günlerim,
Affet beni ıstıraplar, şimdi elveda.
İğde çiçek açıp duran amber geceleri
Hakkım yoktur ağlamaya, aydınım rüya.

Hakkım yoktur inlemeye, figan çekmeye,
Kadiri[1]leb ruhu artık azap çekmez hiç.

Düşman senin fırsatın yok tohum ekmeye,
Geçti hamlık, bitti günüm, şimdi çok çok geç.

Artık geçtir, kimliğini tanıdı halkım,
Geri dönmek beyler için ölümdür ancak.
Taşı dövüp bitip çıkan istiklal çiçek,
Babaların ruhlarına olan salıncak.

[1]büyük yazar

***

Canım benim, kaşım benim, gözüm benim,
Boğazımda bin yanan sözüm benim,
Fırtınalara, ateşlere dayanıp,
Bir nefesten alevlenen yüzüm benim.

Kaşım benim, gözüm benim, canım benim,
Gariplikte bulan mülküm, şanım benim,
Gâh ağlatıp, gâhî sarhoş, delilerce,
Damarımda şarkı söyleyen kanım benim.

Canım benim, gözüm benim, kaşım benim,
Kipçiğimde dökülmeyen yaşım benim,
Dönüp de dolaşıp da içemeyen,
Ganlarıma zehir katan aşım benim.

***

Sensiz yaşamayı öğrendim şimdi,
Şimdi vücudumu acıtmıyor firak,
Güvercin hayaller uçuyor, bak,
Hasretler kervan gibi gitmekte uzak.

Uzak şimdi bana açılmış bağlar,
Neşeli buluşmalar seraptır, rüya.
Omzumda ayrılık- yüceli dağlar,
Yürek uçuşunu kaybeden kuştur.

Sevdim sevgilerim seni sarmadı,
Yandım yanmalarım yandırmadı hiç.
Mürüvvet visalden sözler açmadı,
Bir kere gelmedi, gelme artık geç!

Artık geç, unuttum, unuttum endamını
Kaşların, gözlerin... Hepsi yalan.
Unuttum cihanda yok ve varını,
Artık sen şarkımsın bin yıllık arman.

***

Yalnız kadın, solacak elbet,
Damar – damarları kurur başak.
Ey sen, yalan dünya, kuruyan ağaç,
Eden davaların- bebeksiz beşik.

Yalnız kadın, solacak elbet,
Gerçi o Nihal, kirpikleri çimen.
Ey sen, uyumuş dünya gözlerini aç,
Ne garip, mumun yandı ne zaman.

Yalnız kadın, solacak elbet,
Bir damla su getir kuşun dilinde.
Çiçek açmazsa can sana kefil,
Kırlangıç yuva yapmış mahzun gönlünde.

Yalnız kadın, hepsi boşuna!
Onu ne altın tutar, ne taç-ı devlet.
İki dünyam yanmasın dersen,
Sen onu sev, sev onu fakat.

***

Ben kimim,
Terk edilmiş kuyu,
Yağmurların yâdından çıkan,
Balıklara susuz can veren,
Kamışları oyup nemlenen,
Terk edilmiş kuyu.

Sen kimsin,
Suya inen taş,
Kayaların hafızasından silinen,
Zelzelede top top yıkılan,
Tepelerden ebedi kovulan
Suya inen taş.

Aşk nedir,
Eski değirmen,
Dünyaların hatırında yok,
Baykuşlar ev kuran Bengi,
Yarasaların uçtuğu mekân,
İkimizi dağ gibi ezen,
Eski değirmen.

***

Geleceksen gel yoksa elveda, hoş.
Boğazımda ağlıyor bir kuş,
Şimşek isen gökyüzünden düş,
Özlemeye halim kalmadı.

Dilersen dünyayı yaya gezerim,
Çöllerini çiçeklerle bezerim,
Karahindiba gibi sensiz dağılırım,
Özlemeye halim kalmadı.

Yeter ihtiyarım dağa, ırmağa,
Oğlan olup savaşa girmeye,
Ayrılık indi saçtan tırnağa,
Özlemeye halim kalmadı.

Son baharın rüzgârı – fatih,
Kamalından zevali artık,
Asuman uzaktır yer ise katı,
Özlemeye halim kalmadı.

Yandırmacıksan – yandırma, kırkım[1],
Umutları uydurma kırkım,
Ne yapsan da sevdirme kırkım,
Özlemeye halim kalmadı.

[1]Kırk yaşım

***

Beni bırakıver, Dormen bağları,
Evime gideyim, evim de yalnız.
Başörtüm çekme elma dalları,
Seninle kalırdım eh, vakit tığız.

Canımı ömrüme dağıtıp bittim,
Ki, fırsat ardından yetişmek de olmaz.
Yavruma köprüyüm, kardeşime dağîm,
Yârim gönlümün küpü dolmaz.

Hani şimdi seninle kalsam bir ömür,
Şiir yağan yağmurlu gecelerinde.
Sabahın köründe uykumu bozup,
Çatlayıp açılan goncalarınla.

Beni bırakıver, Dormen bağları,
Gerçi sen gönülsün, dilsin, yüreksin.
Bağrı geniş bağım, gönlü beyazım,
Her derviş kadehinde dinen dileksin.

İzimi takip eder bağlar avare,
Ben bir cömert can kulum uğura.
Ben seni can diye götürürdüm,
Sonra ne derim Said Ahmede[1]?

[1]büyük yazar

***

Kapını bilmeden açtım,
İçeride kimler var?
Ne olsa da kendimden geçtim,
Sensiz göze dünya dar.

İçeride biri vardır,
Belki sığmayız üçümüz.
Güvendiğim dağ mağaradır,
Bunun hepsi suçumuz.

Kapını bilmeden açtım,
Nur yağıldı başımdan.
Ne olsa da değerimden geçtim,
Geçip otuz yaşımdan.

Eşiğinde hiç durulmaz,
Dışarıda yok hayat.
Geriye de yol yok şimdi,
İçeriden yok necat.

ANNA AHMATOVA HATIRASINA

Annacım, tek başına ağlama,
Gel burada dert ortağın, kardeşin var.
Separane canını dalgama,
Önünde aydınlık tanlar var.

Sonsuz hayal sinirsiz varlık,
İnadına yasayalım araba.
Niçin sair kısmeti horluk,
Her zaman yüz yüze kezzaba.

Yıldız kaysa, varlık dinse eğer,
Sessizliğin kılıcı omzumda
Kelebeğin kanadı kırılsa eğer,
Yüreğime diken batar.

Yüz yıldır sesini dinliyorum,
Halim yok, ruhum yok, elim yok.
Düşünüyorum, ağlıyorum, inliyorum,
Biliyorum, şaire ölüm yok.

Annacığım, sen söyle, sen söyle,
Gülmezsin, ay gibi dolmazsın.
Ah, sen benim bağrıma dön,
Sen benim kalbimde ölmezsin.

***

Zemin gibi dön başım,
Ömrüm gibi zorlan yürek.
Ne olsa da dur sabırım,
Ne olsa da yaşamak gerek.

Zemin gibi dön başım,
Dön, canim bela gerdan.
Yürü, gideriz, çabuk ol,
İkbal bekler sergerden[1].

Dağda kalsın sitemkârlar,
Uyandıralım Zehraları.
Leyliciğim, yürü kardeşim,
Gülleşelim sahraları.

Cüret hazırlan, hazırlan vücut,
Ben amanım, aman âlem.
Ağlamalarım beni unut,
Gözyaşlarım bitti, annem.

Dön hayal, çırparak ol,
Hala umut kavak-kavak.
Armanlar ki hiç yormadı,
Şimdi bahttan ölsem gerek.

[1]avare

ANNEN ÖLMESİN

Olsun, baştan taç tahtın gitsin,
Vücudunu titremeler sarsın,
Sen mağlup ol, düşmanlar yensin,
Fakat annen yanında olsun.

Bırakıp gitsin dostların hepsi,
Olsun, sen yalnız kal serseri,
Hasta mı genç mi ya da yaşlı,
Fakat annen yanında olsun.

Ağabey-kardeşin dağ gibi kalkan,
Ablaların şefkatli, derman,
Can ciğerler bir can-u cihan,
Fakat annen yanında olsun.

Ekmeğin tamdır, üst-başın bütün,
Bayramlar siz geçmektedir gün,
Her gece bir canında düğüm,
Fakat annen yanında olsun.

Sevgisi yalan gözleri taş,
Her nefeste yanında yoldaş,
Dünyayı gezip bulamazsın gönüldeş,
Fakat annen yanında olsun.

Gönül açar bahaneler bol,
Yeryüzünü dolduruyor gül,
Haydi, sen gül, gül bakalım gül,
Fakat annen yanında olsun.

Yüze girse yüzlerin Şirvan,
Her zerrende baraka harman,
Damarını kesemez arman,
Fakat annen yanında olsun.

Bir anda ömür-nur söner,
Boğazında nefis can donar,
Anne desen dillerin kanar,
Fakat annen yanında olsun.

***

Akşam yarı...
Ömür yarı...
Kapıda sonbahar ağlar,
Dayanamaz kişin gazabına...

Akşam yarı...
Gönül yarı...
Kapıda ağlıyor ömür,
Giremiyor gönül şehrine...

YİNE GERİ DÖNMENİZE

Kadar Mahmude

Siz gidersiniz uğurlarım sessiz,
Abla sizin eviniz başka.
Yine geri dönmenize kadar
Sırlarımı söylerim taşa.

Kapı inler, kapanır çaresiz,
Ah çeker zülüfüm de aheste.
Yine geri dönmenize kadar
Gönül gözdür, yürekler hasta.

Ben korkarım "dostum" diyenler,
Halvetlerde oyar gözümü.
Yine geri dönmenize kadar
Ejderhalar çiğner sözümü.

Her zorluğa bulursunuz çare,
Bırakarak acımı uzağa.
Yine geri dönmenize kadar
Dönüyorum yine soruya.

Sessiz ağlarım, belli etmeden,
Günüm-sabır, gecelerim bağdaş.
Yine geri dönmenize kadar
Saç beyazlar, size eder faş.

Ya, tallahim, bu nasıl zincir,
Her teli bağırdan, candan.

Yine geri dönmenize kadar
Sabır dilerim kadir Mevlamdan.

Kendim için yaşamak ağır,
Alınımı Hak'a tutarım.
Yine geri dönmenize kadar
Yalnız sizin için yaşarım.

***

Bırakıp gitme,
Bir gün de beni,
Yastığıma rüyalar dolur.
Yalnız kadın
Döşeklerine,
Töhmet girer, yalan girer.
Bırakıp gitme,
Bir saniye bile,
Ruhum uçur, bilinçim durur.
Ezel, evvel,
Veren kaburgan,
Bin sakatlanıp, bin bir kırılır.
Bırakıp gidersen,
Dünyalar viran,
Baykuşlar inler kurur.
Yalnız kadın,
Erkeksiz savaşta,
Dirilikte, ölmeden ölür!

***

Uçkur at binen binici
Endamın heybetli, iyi.
Adımını düşünüp at –
İzin dolu gönüllü.
Gerçi yiğidin gülüsün,
Kaderinin kulusun.

Uğurun gitse elinden,
Yılan çıkar koynundan.
Dönse döner şeytanlar
Sen dönmedin yolundan –
Gerçi yiğidin gülüsün,
Kaderinin kulusun.

Nefsin dibi aslı yar,
Bu yar ancak kan içer.
Eyvah onu şarap diye
Kim sana kadeh tutar.
Gerçi yiğidin gülüsün
Kaderinin kulusun.

Zülüm etsen eğer eşe,
Zehir düşer rızka, aşa[1].
Arman tutsa yakandan,
Alnını vur taşa.
Gerçi yiğidin gülüsün
Kaderinin kulusun.

Yalan yazarsa kalemler,
Aldatsa da senemler.
Büyüyecek göksünden
Damar açan elemler –
Gerçi yiğidin gülüsün gülü,
Kaderinin kulusun.

Başın değse de asumana,
Selam ver hep çapaya.
Seni melek doğurmadı
Elbise al annene –
Gerçi yığ gülüsün gülü,
Kaderinin kulusun.

[1]yemek, yiyecek.

***

GÖNLÜM
Kaldı,
GÖNLÜM
Verende,
Başına taş yapsın şimdi o,
Bu sarkıtı almacağım tekrar!
GÖNLÜM
Kaldı,
Aşkından da,
Masalların kendine hediye,
Kalk, gideceğiz, şiir alemi- Yarim!

***

Bütün gece durmadı yağmur,
Bütün gece nine söyledi güz.
Hasreti bırak, sabah olda artık,
Gece bitti bitmedi söz,

İşte bak, elmalı bağlar,
Sallanıyor ne kadar güzel,
Yıkanıyor yürekte dağlar,
Aşüftelik – kaderi ezel.

Rüzgârlar da aheste durur,
Sarhoş yapraklar… Yanar göz,
Huzurladır, yavaş iç çeker,
Çiv çivini sayıp bitiren güz.

Geç güz. Dormen uykuya inen,
Can katar canına hürlük,
Damarıma taze kan katan,
Sesine kurbanım sessizlik.

GİDERİM...

Olsun, ben giderim, dönüş yok asla,
Bu yolda döneni öldürür gurur.
Sen okşayan saçımı ben kesip atıp,
Ağlamadan yaşarım, işte sen bak, dur.
Göğsüme bir yumruk atıp!

Olsun, ben giderim, dönüş yok asla,
Dönse dönebilir yüzsüz mevsimler.
Yalvarma, rüzgârlar, yağmur, ağlama,
Diz imrenme, yetim dilekler,
Canımı tuğlama!

Olsun, ben giderim, donuş yok asla,
Dönüş yollarıma basılan
Horluğun ağacı gök gibi yüksek,
Dallarına sallanıp darlar asılan,
Mercanıma bitişik!

Olsun, ben giderim, dönüş yok asla,
İstediğin ne varsa sana bırakıp.
Asumana ay gibi çekip giderim,
Yastıkların rüyaya doldurup,
Gitsem de, giderim?

İLİNÇ

Bugün de ışığın yanmadı,
Bugün de yüreğim karanlık.
Bugün de aşk özden dönmedi,
Kan ağlar, kan ağlar bir duygu.

Bugün de yaşadım boşuna,
Şu, vefasız uğura inanıp.
Caduger ilinçler damında,
Gah ağlayıp, gahi da avunup.

Bugün de ayalarım kınasız,
Bugün de kaşlarım kalemsiz.
Bu donmuş ilinçler ilahsız,
Hançer baz aşk, yolum kapatma!

***

Yağmur benim özlem gözyaşlarım,
Durayım dersem, parlar yıldırım,
Sanki asuman paramparça olur,
Ve
Koparılıp yere düşer.
Yağmur benim...
Yağmur senin...
Durayım dersek,
Gürültü yapar
Şimşek,
İkimizin tam üstümüzde.

NE KADAR İYİ

Ne kadar iyi seni özlerse birisi,
Yüreği hasretle beklerse.
İster o küçük kardeşin olsun, ister ağabeyin
Yine de iyidir tanımadığın biriyse.

Seni özlerseler kalptan hevesle,
Yerini doldurmazsa cüretle kimse.
Arayıp gelirse seni, çok uzak yoldan,
Görse de, feryadı atılıp gitse.

Yolların beklerse gökkuşağı visal,
Gözün gözlerine gitse katılıp.
Susup konuşsan kelebek misal,
İltifat şefkatinden gitse sevinip –
Ne kadar iyi,
Ne kadar iyi.

***

Ruh rüzgarı teni sarsıttı,
Şimşek vücut alevler saçtı,
Gece yağan yağmur yordu,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Geçen günüm nedamet, arman,
Rahat bilmez sergerden bu can,
Yazık ömür ortada sarsan,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Ezel cana zeval endişe[1]
Bu dünyada yalnız aşk-peşe[2],
Ayrılığa alıştık hamişe,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Öpüyorsa saçlarını nur,
Mutluluk nedir kelebekten sor,
Kalk yerinden ne olursa olur,
Gel, bugünü bayram yapalım.

İşte seni gördüğüm rüya değil,
Hayalimsin ruhum ruh değil,
Gök kırılıp yere düşecek değil,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Bir ah çeksem geri döner say[1],
Söyle, dileğini diye döner say,

Canımı taştan mı yapay,
Gel, bugünü bayram yapalım.

Sabahım belki de armana gider,
Aşk kısmeti ikimize kader,
Ben seni iğrenip çağırdım, meğer,
Gel, bugünü bayram yapalım.

[1]utanmak, çekinmek
[2]meslek, huy
[1] say- küçük ark

***

Dağları da kum gibi yapmam mümkün,
Suları ters akıtmam kolay.
Kuçağımda eriteceğim kişi, ayazı,
Rüzgarı kuçağıma saklarım.
İstersem...
İstersem...
Hepsine
Kadirim,
Acaba,
Sadece seni affedemem!

***

Senden başka yok ilincim,
Senden başka yok necat,
Seni ise uçurur, gizler rüzgarlar,
Deli rüzgar nerden bilsin,
Nerden bilsin değeri.
Bir adım da atamayacağını,
Damar atan sabrın.

Senden başka yok ilincim,
Senden başka yok necat,
Seni ise söndürür,
Yıkayıp diğer yağmurlar,
Deli yağmur nerden bilsin,
Nerden bilsin dinmeyi,
Bir gecede bin değişip,
Ağlayacak gülmeli.

Senden başka yok ilincim,
Senden başka yok necat,
Seni ise sarıverir,
Her köşede güneşler.
Deli güneş nerden bilsin,
Nerden bilsin buzlanmayı,
Bahar, yazın yaşamadan,
Birdenbire güzlemeyi.

Senden başka ilincim yok,
İndi bende yok necat,
Rüzgâr ile işim yoktur,
Yağmuruna yok dayamam,
Yansın, yansın güneş
Yanıversin ömrün de,
Ömrün ise uzu-u-n olsun,
İlinç yaşı var niye gözünde.

İlinç niçin gözlerin nemli

***

Beyaz nurlu geceler,
Hayalinde
Simsiyah geceler,
Bu bizim gecedeki hayalimiz.
Hayalimde
Livan'lık çocuklar,
Hayalinde
Hiç gereksiz hayaller,
Bu bizim gündeki mülahaza.
Sen kıskançlık
Yaparsın durmadan,
Ben yorulmadan
Dizerim mısralar,
Bu bizim ezeli şarkımız.

PAZARTESİ GELİVERİR

Güz demeden, kış demeden,
Serseri rüzgâr esiyor.
Saçtaki beyazla hiç ilgisi yok,
Pazartesiler geliyor.

Sen başlarsın gönüllü işin,
Birisi gerginlik salıyor.
Bakıyorsun ki cumartesi! Kalanı
Pazartesiye kalıyor.

Salıya gözlenen işten,
Cumada da kurtulamazsın.
Hepsi kaldı! Yalnız ve yalnız,
Pazartesine yetersen sağlamsın.

Erken kalkıp sorarsın uğur,
Çarşambadan murat oluşma günü.
Keşke bitse, yok yarım kalır,
Pazartesisiz olmuyor sonuç.

Rahmetlilerin ruhu yardımcı,
Dileğini dile, perşembe.
Yarı ömür, yarıdır gönül,
Hayat ise pazartesi- cumartesi.

Koşarsın, hızlanırsın yorulup,
Buruşukların, ah, dizi-dizi.
Pazar günü bir gün sultansın,
Pazartesinin ise kölesi.

***

Saçlarımı reyhan öptü,
Bilmedin,
Dillerimden döktüm şeker,
Bilmedin.
Dökül, dedim, dökülmedin,
Dolmadın,
Şimdi senin göğsüne dağ düşer,
Şimdi benim göğsümde dağ döner.

Rüzgârlardan tuttum, geldim kendimi,
Herkesten kaçtım, ters çevirdim yüzümü.
Saçlarıma muska yaptım sabrı,
Şimdi senin benim gibi ukden olmaz.
Şimdi benim senin gibi asumanım olmaz.

Altın elma sakladım hep
Bağımda,
Rakiplerim koparıp gitti
Bağrımdan,
İçse yılan ölür şimdi
Kanımdan,
Şimdi senin bağlarında güz ağlar,
Şimdi benim kısmetimde söz ağlar.

İLHAM

Birdenbire fırtına, gürültü,
Uvuldayıp koşar gözünü kaçırmadan,
Kudümün çalar şimşekler,
Gök gürültüsü ışıldar durmadan.

Birdenbire sel yağar yavaşça,
Fısıldan yağılır,
Aheste-aheste durur.
Sonra,
Gülümseyip bakar kardelen.
Sevilen kız gibi bir çiçek,
Ak kâğıt üstünde.

***

İki adım ötede çağırır cehennem,
İki adım ileride imler ilinç.
O ilinç damarına bağlanan saçım,
Saçlarım ucunda canım cihanım.

Saçlarım ucunda canım cihanım,
Vücudum asılı, asılı ruhum.
İki adım öteye ulaşmaz sesim,
İki adım ileride çağırmıyor kimse.

***

Aramayın, evimden bulamazsınız,
Ayvalar avare çiçeklendiğinde.
Bugün kendinizden geçemezsiniz,
Kelebek şebneme ninni söylediğinde.

Aramayın evimden, hepsi boşuna,
Yaşamak aslında ezgisiz, nursuz.
Elinden gelmiyor tekrar doğmak,
Ölmek de imkânsız azmi Hüdasız.

Arayıp dürmeyin şimdi ben yokum,
Yapraklar koynunda kalp sarhoş bugün.
Ömrümde ilk defa yayım ben okum,
Kırk canım kendimle telaşsız, bütün.

Aramayın, telaşlı bezeler içre,
Ezilen kalp kimsesiz tepelerde yaylar.
Onun hiç kimseyle duyusu yok asla,
Her lif saçları kuş gibi şarkı söyler.

Bu gönül işi yok firakın ile
Gözüne hiç bakmaz bugünden başlayarak.
Simdi sen evlerde dilenci gibi dilen,
Yanından akan su gidiyor bırakarak.

Aramayın, giderim, yoruldum, bıktım,
Dertlerimi bozkırlara buğday gibi saçmaya.
Bahar bahane de bir kudret sezdim,
Kendimden kendimi alıp kaçmaya.

KENDİMİN

Özbekistan, özlügüne can dikeyim,
Sevgilimsin, beyligine gerçek bekayım.
İstersem eger hayret, iffet, şan ekeyim,
Kabutlur, altındır yerim şimdi kendimin.

Dut, iğde meyveler çeşit çeşit,
Her adımda bugday, pamuk , pirinç harman.
Altına yok himmet sizde, bizde ucuz,
Çoktur, boldur hasat şimdi kendimin.

İtikadım, imanımı alamazsın,
İki dünya boynuma bora kılamazsın.
Hazinemin hesabını yapamazsın,
Azmi, çommu karım şimdi kendimin.

Söyleyeversem, hasretlerim bir dağ oldu,
Sarı saçlının öğrettigi kadeh oldu.
İzi kuruyup maceralar tamam oldu,
Helal, pak-kocam şimdi kendimin.

Ayıplamaz kimse göze sürme çeksem,
Saçlarıma belik asıp dügüne gitsem
Ellerimin avuclarına kına yaksam,
Nazar, boncuk, hepsi şimdi kendimin.

Özbekistan, özlügüne can dikeyim,
Sevgilimsin, beyligine gerçek bekayım.
İstersem eğer hayret, iffet, şan ekeyim,
Sözüm, gözüm, özüm şimdi kendimin.

***

Deliyim, sen de, deli,
İkimize amanlık yok.
İkimizin de hiç kimseye,
Kötülük yok, kötülük yok.
Ama bize hiç amanlık yok.

Deliyim, sen de deli, aşk,
İkimize kanat nerde?!
Kuşlar büyük, kelebekler kuvveti,
İkimize necat yok,
İkimize kanat yok?

Ben deli, sen deli, şiir,
İkimizi ihanet yer.
İkimizi bu çağ değil,
Sahtekar şairler yer,
Şairleri şairler yer!!

Deliyim, sen de deli,
İkimize amanlık yok…

***

Kaç, beğim sar geldi,
Yer ve gök dar geldi.
Dünya aslı kac reftar,
Kimden kimdir zor geldi,
Kaç beğim sar geldi.

Kaçan kaçıp gider
Kovan elbet
Dünya kendi kacreftar,
Kendinden bıkan ne yapar
Kaç, beğim sar geldi,

Bal arıda yalan yok,
Kelebekte arman yok.
Dünya, dünya kacreftar
Karınca kadar imkan yok.
Kaç, beğim sar geldi.

Sar muradı göz oymak,
Tatlı canına doymak.
Dünya, ey vah kacreftar
Bize kismettir yanmak.
Kaç, beğim sar geldi.

Yere sığmayan canın,
Gökte ne yapar halin.
Dünya, sitem kacreftar
Şumu, kısmet- amelin.
Kaç, beğim sar geldi.

Saçım ucu lale
Kulağımda ay
Dünya ise kacreftar
Bundan sonca nasıl olur
Kaç, beğim sar geldi.

***

Bana dokunmadan dur, bana konuşma,
Hala gönlum yara, zedelenen can.
Yürek – titreyen bin gözlü kalbur,
Bak, hala gamlaya akmaktadır kan.

Gönül - kırk namlada doymayan ecder.
Hala siz aymayan sarkılarım bol,
Serdi - ömüre vurulan hançer.

Kısmet kapına vurulmuş kaderin,
Nal - boynundaki dünya kaderin,
Ne olursa olur, Allahtan gördüm,
Sandukaya kilitleyemez kimse kısmetin.
Bana dokunmadan dur, bana konuşma,
Gonul - kırk yutup doymayan ecder…

Dokunsan, dökülür haşhaş gönlüm

İYİ Kİ HAYAL VAR

İyi ki, hayaller hapiste değil,
İyi ki, azattır, hürdür, fevare.
İyi ki, de senin değil,
Her gece kendi kendiyle avare.

İyi ki, hayal var - en son necat,
Kelebek gibi kaçarsin koza ipek evinden.
Yıpranmış hislere eylersin imdat,
Dünya da sel olur sazdan.

İyi ki, hayal var - yalnız penahın,
Sessizce yaşarsın ruhuna ninni söyleyip.
Bir damla göz yaşsız çınkırar ahın,
Cennet cehannem içinde bocalayıp.

***

Günler geçip,
Söyle bir diz, çekersin
Ağlarsın, ağlarsın
Paralarsın yakalarını,
Güzelimsin dersin,
Ben dünyada yalnızım,
Balımsın, dersin
Bahtımsan…dersin…dersin…

Günler geçip,
Şöyle bir diz, çekersin
Öpersin, öpersin
İzlerimin tozunu
Affet dersin
Bir an göreyim,
Bir an, bir an,
Canım vereyim, özür dersin,
Özür, özür…

Günler geçip,
Şöyle bir diz,çekersin
Ağlarsın, ağlarsın
Ve nihayet dersin
Karnında eriyen sözleri.
Ben ise bekleye bekleye
Sağır olduğumda,
Sağır nedir kör olduğumda,
Tümsek bir mezar olduğumda.

***

Ben bir fidandım,
Masume, hilal,
Rüzgar yaslandı,
Kametimi doğrulamaya mahkume oldum.
Yağmur ağlayıp geldi,
Ağlaşmadanne yapayım,
Bana inandı,
Bir gecede yamğur gibi doldumda, doldum.
Güneş her sabah saçtı
Hasretlerini,
Yandı O, yandım
Canım yanıverdi canına eşit.
Kuşlar geliverdi
Güneyden geçip,
Sevdi de sevdim,
Dillerim ucunda şebnemle diri.
Şöyle yaşayıverdim,
Harcayıp kendimi,
Bulamadan çare,
Arıya bal verdim, kurtlara yemiş.
Her yaz ediverdi
Taşlar boranı,
Tenimi pare,
Tüm hacettalep murada ermiş.
Bugün şöyle arda
Baktığımda birdenbire,
Büyük ağacım ben,

Damarları asılı, dalları asılı.
Şimdi uçulmaz,
Hiç göçülmez,
Olanı oldu,
Fakat değer ucuzdur, değer biraz ucuz.
Şimdi özliginsiz yaşamak kolay-dönmek muamma.
Simdi kendiliginiz
Yasamak kolay,
Dönmek muamma,

***

Akşam yarı...
Ömür yarı...
Kapıda sonbahar ağlar,
Dayanamaz kışın gazabına...

Akşam yarı...
Gönül yarı...
Kapıda ağlıyor ukde,
Tutsak olan aşkın sihirine...

Akşam yarı...
Akşamlar yarı...
Kapıda ağlıyor ömür,
Giremiyor gönül şehrine...

***

Celaleddin Rumi

Arman, senin ellerin uzun,
Ellerin kırılsın,
Hicran, senin sarkın mahzun,
Şarkın dinsin,
Alnıma bitmeyen visal
Ay nüsha visal.
Visal, senin yüzlerin türlü
Yüzlerin bitsin.

Vücuduma sığmazsan yürek,
Uçup git defol,
Damarıma inmezsen, dilek
Göçüp git, defol,
Her gün bir defa, hiç olmazsa
Bir defa
Hatırımı sormazsan gülletmezsen
Uçup git, defol.

Dört gün dünya, ah, demeye,
Değer misin sen,
Ah desem de kan ağlasam,
Nezir misin sen?
Padişah gönlüm dilenci oldu,
Tavsiyen ne?
Ama sana inanmıştım
Vezirimsin sen.

Hayat senin bilmecelerin,
Kendine hikmet,
Sana olsun hamd-u sena,
Bana bir hilkat.
Dizim çekip işretim süreyim,
Kendi halime koy,
Vücudumdan ayırıp ver
Ruhumu fakat.

***

Özleyip gelirsin yanıma,
Gidersin yine de özleyip.
Yoluna bakarak yaşarım,
Ben garip, ben garip, ben garip...

Özleyip yazarsın mektupler,
Okursun cevabım özleyip.
Yoluna dikilip yaşarım,
Renklerim sararıp, sararıp.

Özleyip, derin saygı gösterip,
Bekleyip gözume özleyip.
Şu tarzda ukdeye kaptırmadan,
Yaşarım sen galip, ben galip.
ÖZLEYİP...

NEDAMET

“Feridem, feridim, ferişтem,
dedin,
Güldümde gittim.
Ben seni kimseye değişmem,
dedin,
Güldümde gittim.
Sensin dünyalara yakışmam,
dedin,
Güldümde gittim.
Sen kimlere değiştirdin
gittin,
Kavgalarda kayboldun
gittin,
Dünyalara yakışıp
gittin…
Ağladım, ağladım, ağladım…
Güldünde gittin!

***

Her halde alışıyorum,
Bin çeşit cefa ve kahrına.
Yaprak gibi sararmaktayım,
Bahar çekerek bağrıma.

Her halde ölmek de kolay değil,
Kolay değil yaşamak şu zeyl.
Kırk bir tane saçıma bulaşıp,
Canımı gagalar bir meyl.

Meylki kanadı kırılmış,
Göksüz, pervassız nevasız
Ölmeden canından ayrılmış,
Hatta ruh edemez serafraz.

Her halde alışmaktayım,
Bin çeşit azap ve bırakıp
Senide bırakıp ama, giderim
Kendimi atarım nereye?!

***

Oglum Narimancan'a

Yavrum, senin bahtına yüze girseydim,
Sakalların gögsüne inerdi o anda.
Sen gelirdin kusagın icine seker koyup,
"Muskulkusad" okuyan sırman, kuru üzüm ortada.

Gelmezse de elimden işlerine yardım etmek,
Gerci ise yaramaz, dermansız, yumruk gibi yarımcan.
Olsa da dilimde duam-kılıc hem kalkan,
Değen faydam ölmeden yüresem yeter, yavrumcan.

Ben diri yürüsem meğer, başına günes geçmez,
Toz değmez imanına, ışıklıdır yürüyen yolun.
Malın talan olmaz, miskalinde bereket,
Gökteki aya da uzanır rahatca elin.

Zaman hicbir alçak geçemez göğsün,
Mevsimlik dostlarda somurup gitmez sururun.
Anneni seviyorsan, avucuna konur cihan,
Her kesit yasemin de çiğnemez gururun.

Yakınına gelemez, dedeni yenen devler,
Güçlülügünde kıyanlar, devranını sürenler.
Cüret edemez, yavrum, nefs denilen-belalar,
Hani, yanassın bakalım kılıç oynatıp duranlar.

Yavrum, senin bahtına yüze girseydim,
Saclarım ağarsa da, kurusa da iliğim.
Anneni seviyorsan, canım sana feda olsun,
Gözüne baka dursam, asla gelmez olum.

***

Ya, Rabbim!
Kimseye
Hor yapma,
Senin gibi şerif sultan varkan,
Eksik yapma, kusurlandırma, senin gibi
Haddi volkan varkan.
Ya, Rabbim!
Avare can,
Aşkı canan
Irmağıdan sular içer,
Aşırı kurudu, dudak susadı, senin gibi
İrem bahçesi varkan.
Ya, Rabbim!
Söz ver, bana,
Aşkım sena,
Söyleyeceğimi söyleyim ki,
Güçsüz yapma beni, senin gibi latif destan varken.
Ya, Rabbim!
Çark-ı gökyüzü,
İntizar,
Sevdasından bıktım, dolup,
Kölelerine köle yapma, senin gibi
Kudretli hakan varkan.
Ya, Rabbim!
Gönültraşım,
GÖNLÜME
Alev koymuş junun,
Bir tek dünyam yansa yansın, senin gibi
İki evren varkan.

***

Sen gidince...
Niye bu kadar kalpta teselli,
Niye hayalime gelmiyor fikir,
Niye hatta gölgem gözükmez ?...
NİYE, NİYE?!

Sen gidince...
Asuman kırılıp düşmedi acaba,
Yıldızlar da dokulmuyor "duv"[1]
Rüzgar deli yine derbeder ?...
NİYE, NİYE?!

Sen gidince...
Kuşlar şakıyor dallarda, yığın,
Irmak akar telaşsız, sakin,
Ejdarhalar yutmuyor,
NİYE, NİYE?!

Arkadaşlarım- arkadaş, yarenler-yardır,
Düşmanlarım "kahkaha" etmedi,
Başarım da elimde top taş...
NİYE, NİYE?!

Sen gidince...
Melekler- sırdaş arkadaşım,
Her içli dışlım- evliya, veli,
Gerçekleşmeyen arzumdan hikmetler buldum!
NİYE, NİYE?!

Sen gidince..
Yine bahar geliverdi sessiz,
Yazlar, sonbaharlar, kışlar sırayla,
Yanlışlarım seni bulmadı?
NİYE, NİYE?!

Niye dünya durmuyor,
Hicranında zorlanıp ölmedim,
Niye sensiz ağlamadı, AŞK?!
SEN GİDİNCE...
NİYE, NİYE, NİYE?!

***

GÜLNAZE kızıma

Mavi asuman,
Parça bulut,
Uçuyor kırlangıç.
Avlumuzde bir kayısı,
Kızım salıncakta sallanıyor.
Kırlangıcın kanadı gibi,
Kaşlarını severim,
Kayısı çiçeği olarak senin
Ayağına dokunayım.
Avlumuzda bir kayısı
Salıncağın sallıyor,
Salıncakla ikimizin
Arzularda sallanır.

***

Sır kendim, sihir kendim,
Öfke kendim, şefkat kendim,
Şeker ki ama ekşi kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Sultan kendim, dilenci kendim,
Cefa kendim, sefa kendim,
Bir şifasız bitmiş kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Kirpik kendim, göz kendim,
Sükut kendim, söz kendim,
Çiçek bahçesinde diken kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Kanat kendim, kuş kendim,
Hayal kendim, rüya kendim,
Divane-i baygın kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Bal kendim, zehir kendim,
Gece kendim, sabah kendim,
Efsana-i cevher kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Aşk kendim, firak kendim,
Günah kendim, himaye kendim,
Bir deli azmış kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Urgan kendim, ağız kendim,
Vücut kendim, ruh kendim,
Bir alevken kor kendim,

Ben ne kendim, ne ben kendim?!
Hilkat kendim, firkat kendim,
Şefkat kendim, vahdet kendim,
Ateşde yanan firsat kendim,
Ben ne kendim, ne ben kendim?!

***

Otuzum yandıya, otuzum yandı,
Otuzumda odun olmadan.
Otuzum otuz kere kendini inkar etti,
Otuz kahkulleri topuğa vurup.
Otuzumda otuz sevda kuma
Oldu ne yapıyım, (o gülüşü belirsiz...)
Otuz kuma yılanları akşamdaş oldu ne yapıyım,
(Ah, ninnisi bir sakin...)
Ayrı dilli yılanlara,
Ayrı yaptın, dil arkadaşım,
Bal veren dilleride şimdi zehiri belli!
Otuzum yandıya, otuzum yandı,
Otuzumde odun olmadan.
Otuzum otuz kere kendini inkar etti,
Otuz kahkulleri topuğa vurup.
Gideyim dedim gidemedim,
Yollarıma karlar yağdı, kar neyi namus yağdı.
Otuz çınar dallarından

***

Bilseydin,
Gitmezdin,
Bir adım bile,
Saçlarımın gölgesinden.
Bilseydin,
Bulurduk,
Hatta kar yakmanın
Çaresini bile.
Bilseydin,
Geçerdik,
Bu dağların,
Bu ağızların arasından.
Bilseydin,
Verirdik,
Munkar-Nakir
Sorusuna cevap bile.
Sonra...
Son ise,
Giderdik,
Saçlarım gibi geceye dönüp,
Giderdik,
Bu dünyayı,
Baştan- ayak,
Zahmet edip...

***

ABİ,
Sana çok ağır,
Abi olmak,
Anı dar,
Mutluluğu siyah, gözleri siyah,
Gönlü yara- KIZ KARDEŞİN- KADINA!

KARDEŞ,
Sana çok ağır,
Kardeş olmak,
Kaşları kalem, yastığı sabır,
Hürlere yoldaş - ABLAN- KADINA!

DÜNYA,
Sana çok ağır,
Dünya olmak,
Yalnız kadının
Namerdine hor, naleleri zor,
Yediği ekmek ar- ANNEN- KADINA!

***

Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda yağar yağmurlar,
Yağar yağmur,
Yağar ağrık,
Ve kahrolur ağrık
Ve ezilir, damlar kalp.
Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda telefon avare,
Teller gülür,
Teller ağlar
Ve üzülür...Sıkı çekir ruh.
Sen onda yalnız,
Ben bunda yalnız,
Aramızda sözler kılıçtır,
Bazen seni ağızlar,
bazen beni sever,
Şefkat bilmez iki aşık gönül!

ŞİİR ALEMİ

"Şefkatlim, ben sizi buldum..."
Rauf Parfi

Şefkatlim, ben sizi buldum,
Yaprak dökümlü bahçelerin, sonbaharlı, ayazlı,
Bomboş geceleri yağmur, rüzgarlı,
Aşağılanmadan yumuşayan umutlar içinde, ben sizi buldum.
Buldum, pencereme keklikler kondu,
Şakıdı, şakıdı can çıkana kadar.
Dolu yağar yalnız geceler,
Baharsız çiçekledim, yaprak açtım...
Ben sizi buldum,
Şefkatlim, bu ne felakettir bu nasıl ticaret.
Bu tatlı canımdan sövünüp buldum.
Bu nasıl saadettir, bu nasıl ticaret,
Kendi kanımı kendim içtim ve doydum,
Ben sizi buldum.
Bulmasam, gözlerim yola dökerdim,
Her zerre toprağı sizleyerek öperdim,
Bu aydın dünyada nursuz, ezgisiz
Vızıldayarak, arayıp geçerdim,
Mahremi esrarım,
Mahremi canım.
Ben sizi buldum.

***

Pişman olma,
Allahın kudreti sonsuz,
Seninle banada bulunur himaye.
Gönül mü? Sorma, sema kadar da özgürüz,
Günahtan konuşma!
Dökülme,
Boğazımı yandıran söz,
Sensiz de dünyalar karmakarışık.
Dirilik sabahına selam yap, selam,
Istıraptan konuşma!
Yırtılma,
Kanaat, dikilen yerlerinden,
Azap elbisesi paramparçadır.
Gönülden söz başla, gönülden konuş,
Uzaktan söyleme!
Gözlerini dikme,
Gözümde yaşlar kalmadı,
Ben şimdi başkayım, ben şimdi başka.
Hayaller asumandır,
Ruhtur asumanda,
Topraktan söyleme!
Azaplanma,
Kavuşan taşların yarası kanlı,
Yusuf'un lalerenk elbisesi gibi.
Ben seni asla sevmem,
İnan,
Azaptan konuşma!

***

İkimizi yıldırm çarptı.
Nereye gittin, mutsuz,
Fırtına durdu, fırtına durdu.
Şimdi dön, ben de döndüm,
Estağfurullah, Elhamdulillah.
Nankörüz, gafil köle,
Her adımın kendi günah.
Günah çoktur sende, bende,
Yaradandan himaye dileyip-
Şimdi dön, ben de döndüm,
Estağfurullah, Elhamdulillah.
Çok ağladım, sen zevk aldın,
Ben döndüm Allah'a bırakıp,
Dil gagalattım, sen zevk aldın,
Bugün ukde, afgan galip.
Şimdi ben döndüm, ben de döndüm,
Estağfurullah, Elhamdülillah.
Sınav imiş aslında hayat,
Özlüğünü çabuk anla.
İnşaallah, verir çare,
Küfür etme özlüğe ama.
Şimdi dön, ben de döndüm,
Estağfurullah, Elhamdülillah.
Emri vacip iki dünya,
Yanar olduk, yanar olduk.
Allah şimdi dağ yap bizi,
Birbirini sever olduk.
Şimdi dön, ben de döndum,
Estağfurullah, Elhamdülillah.

***

Bu günlerde ganimet,
Karlar eriyip bitiyor.
Gelse bahar amanet,
Geçse, ömür geçiyor-
Gel, benim bensizim.

Sabır- elma çiçek açtı,
Pişse dilin yarıyor.
Taş yüreğe girene kadar
Anılar kanıyor-
Gel, benim bensizim.

Bu nasıl garip sevda
Başı kapalıdır, yolum yok.
Ağlayın dersem can çıkar,
Çağırıyım dersem dilim yok-
Gel, benim bensizim.

Her sabah tekrar çiçek açar,
Yıldırım çarpan hafizam.
Adı var ama kendi yok,
Masaldaki cesurum-
Gel, benim bensizim.

Dünya aslında dönme dolap,
İnkar ederse, kendinden ederde.
Seni verip Allahım,
Alacaksa canım alırda,
Gel, benim bensizim.

***

Seni hayalimden gizleyemem,
Koparamıyorum seni çekip çıkarıp.
Senle gidemem,
Şiirler yazamam,
Zehirler yutup.

Seni hayalimden gizleyemem,
Suya atamam, aleve yakamam.
Bırakıp gidemem,
Şiirler yazamam,
Zehirler yutup.

Seni kısmetimden gizleyemem,
Taşlar atamam takdiri lanet edip.
Zevk alıp- eğlenemem,
Ağlayıp- ölemem,
Şiirler yazamam,
Zehirler yutup!

***

Nasıl yaşayın şimdi, söyleyin şimdi, iyiler,
Ben seven yar ecinnenin saçın siler.
Kendi benim kalbimi kan ağlatıp,
Yine kendi bena eğlenceli zaman diler.

Nasıl yaşayın şimdi, söyleyin şimdi, iyiler?!
Akşamda turna sesleri nasıl duru,
Can kuşlarım şimdi beni görmeden geçer.
İniş yapmadan geçer, kaniyim derse dalım kırık,
Aşkım şimdi fırındaki ekmek gibi duru,
Akşamda turna sesleri nasıl duru.

Şimdi ukde sevgilinim diye saçım siler,
Bu sevdadan kalp biçare parça parça.
Bu can dedikleri bundan çok sadık olamaz,
Neden gök yıkılmaz, yer yutmaz,
Neden dünya gülüyor, niye sakinim?!

Şimdi ukde sevgilinim diye saçım siler.
Nasıl yaşayın şimdi, söyleyin şimdi, iyiler,
Ben seven yar ecinnenin saçın siler?!...

***

Güvenmeniz kınasına,
O kadının elleri kan,
Yüreğini koparan,
Sandığında saklanır can,
O seray yalandır,
Gönlü aslında viran, viran,
Şefkata muhtaç kadının, şefkata muhtaç kadının.

Topluluklarda yaramaz günler,
Veriyor her kese hile,
Şarkı söyler kaval "bang"
Sürmeli kaşların gerip.
O, zılgıtlar zılgıt değil,
Ezrailin şarkısı
Şefkata muhtaç kadının, şefkata muhtaç kadının!

İnanmanız uykusuna,
Yatıyor sadece titreyerek vücut,
Ruhu uçuyor kuşlarla,
İyi ki hayal var,
Kaçıyor, gidiyor,
Asumanda ol, ŞEFKAT, bekle bekle,
Şefkata muhtaç kadını, şefkata muhtaç kadını

BABAM VEFAT ETTİĞİ GÜN

1
Dertlerimi tohum yapıp saçtım toprağa,
Kuşlar toplayıp yiyor ve çekmeden öldü...
Dertlerimi ağaçların dalına astım,
Taşıyamadan biçare yedi büküldü...
Dertlerimi arkaya taşıyıp çıktım dağlara,
Büyük taşlar bir anda durmadan döküldü...
Dertlerimle sahralar yandı ve gitti...

2
Göğsümde nedir acıyor,
Bilmem ne cız diye yanıyor,
Bence dertlerim büyür-
Atılıp çıkmaya hazırlanıyor,
Patlayıp çıkmaya hazırlanıyor.
Vukufsuzluk'un ışığı parlayan gün,
Ebedilik kendini inkar ettiği gün.
Ben sizi kaybettim, babacığım-
Beyaz karlar taş olarak yağdığı gün,
Yağmurlar gözyaş olarak akan gün.
O günün gündüzü karanlıktır,
O günün kuşları ağaçsız,
O günün göğüsü yaradır!...

***

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Kurbağalar sanki sanatcı...
Beraber şarkı söylerler...

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Sıcak bağır...
Sıcacık öpücük
Dudağı yandırır...

Akşam...
Yağmur...
Sihirli gece...
Yürek koşar sanki binici,
Kan köpürür, damara sığmaz,
(evrilish) güzel, yalın.

Sabah...
Güneş...
Sihirli sabah ...
Yağmur durur, durur ihtiras,
Üşenip uyanır duran vakit ...

***

Sır saklamak şöyle zor mu,
Neden söyleyin aşık olduğumu?!

Biliyordun ki rüzgarın sen
Çiçekler ile fısıldadığın,

O çiçekleri biliyordun ki, sen,
Bülbülciğime söylemesini,

Bülbülcigime, ötücü kuşcuk,
Biliyordun ki esir etmesin,

Şakıdığında her türlü kalp, yavaş durub dinlemesin...

Niye beni ifşa ettin,
Niye söyledin aşık olduğum?!

***

Kendim gelirsem yanına
Suçlamayın beni,
Sessiz kaldı evde akıl-
Hayrette ve çaresiz.
Boğulur gibi bu yollara
Başlayan yürek,
Sözü yapmayan ayaklarım
Acele etti siz tarafa.
Ben kendime göre bir adım da atmadım.
Cüret bugün rüzgar oldu,
Çok hızlı gitti,
Kuşlar bana öğrettiler
Yolda şarkılar,
Gömleğin, diye sevgiline
Dili su yapar,
Siz dinleyen şarkıyı söylemiyorum.
Bir çift sadde reyhan kesdi,
Başsız, düşünsüz kollarım ile
Size tutmak için diye,
Asla düşünmedim
Kendim gelirsem yanınıza,
Suçlamayın beni!. Beni şefkat yok!...

***

Siz o siz,
Eskisi gibi,
Bakışlarınız,
Yandırmayı
Gözler hala
Korlu gözler.
Yıllar geçti,
Ama bir kere
Aramadınız,
Hayallerim
Hafızamdan
Sizi sorar.
Şükür, işte,
görüşmekde
Olur kısmet,
Saçınıza
Erken beyaz
Konmuş, acaba?!
Bena ağır,
Size de hiç
Kolay olmamış,
Demek,
Hala o dertle
Yaşıyorsunuz.
Saçlarınız -
Beni özleyip
Babahlar olan,

Saçlarınız -
Ben ettiğim
Tavaflarımdır.
Saçlarınız-
Yazamayan
Mektuplarınız,
Saçlarınız-
Ben yazmayan
Cevaplarımdır!!!...

***

Beni seviyor musun- diye sordun,
"Yok, hayır, asla!" - dedim ürperip.
"Özlersin, belki her zaman?"
"Yok, hayır, asla!"- dedim, utanıp.
Aslında, ağlıyorum[1] günler geçtiği kadar.

***

Bugün ben güzel olmam gerekiyor,
Herkesden güzel ve herkesden güzel.
Allahım, bir güne şevkimi döndür,
Mutluluğun yüzün göreyim bir kere ben de,
Bugün ben onu göreceğim.

Gül, elbisen ver bana,
Saçlarım karmakarıştırma, serseri rüzgar.
Allahım bir güne hüsün ver,
Ay nurun kıskanma, ayyüzlü olayım.
Bugün ben onu göreceğim.

Kalbim hızlanır özleme dolu,
Kuşlar, cıvıldayor nasihat sığmaz.
Allahım bir güne alev yap beni,
Göğüsüme baş koysun, güneş yap sönmez.
Bugün ben onu göreceğim.

Sedalı açılsın sır sandıkları,
Atılsın, taşsın ihtiras ırmağı.
Allahım, bir güne deli yap,
Dertleri unut, gül ey dünya.
Bugün ben onu göreceğim.

O, sen aşk, sevgi, junun veş duygu,
Cesaret, semavî uçuşa hazırlan.
Allahım, bir güne aklımı al,
Bir gün yaşayın gönlüm ile.
Bugün ben onu göreceğim...

***

Hissetmeden kalırız, annemiz,
Saçlarının beyazladığını.
O çolpan[1], o ateş gözlerin
Nurlarını sönüklendiğin,
Yüzleri de buruşuklar olduğunu,
Hissetmeyiz.

Letafet, güç - kuvvet, hepsini
Bütün bir bizlere verdiğini,
Şöyle gurur duyup gece-gündüz,
Hafıye bakarak boyuma,
Bir içki gururla baktığını,
Hissetmeyiz.

Siz benim canımsınız, güzelim,
Varımsınız, arımsınız, güzelim,
Siz olduğunuz için ben de varım dünyada,
Ben varım, siz var dünyada,
İhtimal, şu sebep, anneciğim,
Saçınız beyazladığını,
Bilemiyoruz,
Koşan ömürün geçtiğini,
Hissedemeyiz!...

***

Tarlanın tam ortasında,
Soğuk dalgasında, dut gölgesinde,
Bebeğin kuçağında kadın-benim vatanım,

Pamuk bitkisinin güldüğünü görünce,
Gözlerine gözyaş dolan, çiftçi-benim vatanım.

Yaz çilesinde büyük kazanda,
...
Kuzeye de şeftali tutan
Bahçıvan-benim vatanım.

Kış, kırağılı geceleri uykusuz,
Yırtıcılara huzur vermeden,
Kuzusunu bağrına basıp,
Mırıltısı kanyonu kaplayan çoban-
Benim vatanım.

Dedesinin kuşağın, adaletin bayrağı yapıp,
Helal, helal, helal! diye
Rakibinin omuzunu yere değdiren
Pehlivan-benim vatanım...

Milletim, iffetim, utançım, diye
Barış dileğimdir,
Temiz niyetin diye, Temur'un atını binip.
Göğsünü ok'a tutan, yalın ayak

Sultan -benim vatanım...

Göğsünü oka tutan, yalın ayak
Sultan - benim vatanım...

***

İyi ki söylemedim zamanında,
İyi ki söyledim ya, zamanında,
Ara yol sözcülük, fırsatçılık,
Ara yol safsata, safsata.

İyi ki kararımdan dönmedim,
İyi ki döndüm ya kararımdan,
Ara yol yanlışlık, ayrılık,
Ara yol risk mutluluğumdan!

İyi ki gittim ya yanına,
İyi ki gitmedim yanına,
Ara yol serserilik, avarelik,
Ara yol ölümdür canına!

İyi ki...
İyi ki???
İyi ki!!!

***

Karamsköy'a
("Zoraki bakış " resimini görünce)

Neden sessizsen?!
Neden ki?!
Söylesine yatar elin,
Uzatırsan yeter yanaklarına, yanaklarsa,
Hazır durur,
Haya içinde kızarmaya.

Niye sessizsin, niye ki?!
Şöylesine yeter dudakların,
Eğilirsen yeter dudaklarına,
Dudaklarsa,
Hazır durur,
Ateşinde kavrulmaya.

Yanaklarsa, dudaklarsa,
Vücutlarsa...
İsteklerse, dileklerse,
Hayallerse...
Damat ihtiyarın güçü yetmez,
Damat ihtiyarın parası yetmez!

***

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
Ektiğin
Ağaçlardan da,

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
Söylediğin
Şarkılardan da,

Uza-a-a-a-k yaşamak istersin,
Kendin
İnşa ettiğin
Binalardan da,

Ama,
Asla ve asla,
Uza-a-a-a-k yaşamak istemezsin,
Kendin
Doğuran
Çocuklarından!...

***

"Yavaş - yavaş sevdim seni..."
Ramz Revşen

Beni az-az sevdir,
Yavaş ve sakin,
Ellerimi öğret eline,
Gözlerimi gözüne öğret,
Masallarım uçsun sen tarafa,
Başörtüm kuş olsun boynunda...
Beni az- az sevdir,
Yavaş ve sakin...

Ve...

Günde- günde seveyim,
Gülende seveyim,
Bulutlarda akışın görünsün,
Dağlarda, bahçelerde...
Her neye bakarsam sen gözük...
Nefesini hissetiyim omuzlarımda...
Ayada tohum yiyen kuşcuklar gibi kendine öğret...

Ve ... Ve...

Beni az- az sevdir,
Yavaş ve sakin...
Saçlarının kökünü gönder rüzgara,

Yağmurların yıkasın gözyaşlarımı,
Tırnaklarım yansın,
Gözlerim yansın,
Damarlarım dirilsin,
Dudaklarım patlasın söyler ikrardan...
İçimde bir kadın solmasın!...

Ve...Ve...Ve...

Beni az-az sevdir,
Sakin ve yavaş...
Hissetmeyim yaşadığımı,
Hissetmeyim öldüğümü...

***

Padişahım, devletli Sultanım,
Emirim, Hanım, Hakanım,
Sahibim,
Himaye et...Himaye et...
Adaletine değmez miyim?!

İrem bahçesi kendim,
Havzı Kevser kendim,
Çeşme-i Ayıp kendim,
Gel, tadını çıkar,
Huzur et...Huzur et...
Rahatına
Değmez miyim?!...

İki kaşım, iki gözüm,
İki zülüf siyahımla,
İki some[1] kulaklarım,
Kırk bir ordu kirpik ile,
İki iliğim, iyi ayağım,
Yetmiş dört yüz kemik ile
Ben seninim, ben seninim!

Gözyaşım yaşı nehir oldu,
Gönül derdim dünya oldu,
Seni dileyip dilenci oldu,
Gel, eli açık,
Cömertlik et... Cömertlik et...
Haysiyetine değmez miyim?!.

Bu cihanın mehvari[2] - aşk ,
Gönül serveti cevheri- aşk,
İki dünya kaynağı- aşk,
Gel, aşk,
Keramet et...Keramet et...
Sevgine değmez miyim?!...

[1] tüm vücuduyla dinlemek
[2]yerinin dönücü noktası

***

GASSALIN ÖLÜMÜ HAKKINDA

Onu kimse hatırlamıyor,
Öldü ve geçti.
Sanki şöyle olması lazım,
O şu bugün ölmesi şart gibi.

Kimse konuşmuyor adını:
Falancanın evi, tarla, bahçe,
(Araba ve altını söylemeyelim)
Yarıda kalmış.

***

"Dizin kuçub zevkin surgum,
Dizinden başkasi vefa etmegey "
Celaliddin Rumi

Ukde, senin ellerin uzun,
Ellerin kırılsın,
Hicran, senin şarkın mahzun,
Şarkın dursun,
Alınıma bitmeyen visal
Ay nüsha visal.
Visal, senin yüzlerin türlü
Yüzlerin bitsin.

Vücuduma sığmazsan yürek,
Uçup git, uçkil,
Damarıma inmezsen, dilek
Göçüp git, göçkil.
Her gün bir defa, hiç olmazsa
Bir defa
Hatırımı gülletmezsen
öçub[1] git, öçgil.

Beş gün dünya, ah, demeye, değer misin sen?
Ah desem de kan ağlasam,nazır mısın[2] sen?
Padişah gönlüm dilenci oldu,
Ters donucu bu dünya içre.
Yalan içre, gözyaş içre hazır mısın sen?

Hayat senin muammların kendina hikmet,
Sena olsun hemd ile hemd.
Bena bir hilkat.[3]
Dizim kırıp zevkim alayım kendi halime bırak.
Vücudumdan ayır da ver ruhumu fakat.

[1]yok olmak, unutulmak
[2]koruyucu, koruma, nezaretçi
[3]ayrı yapılmış mekan

EVLADIM

Evladım,
Damarımdan temiz kan verdim,
Canımdan çekip, candan can verdim,
Kametine güzel ad verdim,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Eğitım verdım, gözün açılsın,
Dil de verdim, sözün saçılsın,
Hasetlerin yolü kapansın,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Böldüğüm hep servet sana olsun,
Şerefim, servetim[1] sana olsun,
Gece-gündüz şevkim sana olsun,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Evler inşa ettim sen yaşa diye,
Helal ekmek değmez yanlışa diye.
Kızım melek, oğlum padişah diye,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Seni dersem elim yorulmaz,
Attığım adım yolum yorulmaz.
Fikirim, zikrim, arzum yorulmaz,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Bu dünyanın şekeri sensin
Gönlümün incisi cevheri sensin.
Dil sarayın servari sensin,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

Evladım,
Neki yapsam şuna eminim,
Allah'ın emri, razıyım.
Ama şuna şuna zayıfım,
Mutluluğuysa şimdi kendin bilirsin.

***

Yalnız kadın,
Kelebek gibi.
Çiçeğe konarsa,
Uyur o.

O şebnemdir,
Seccadesi nur.
O bir rüyadır,
Yastığı gurur.

O bir yıldız,
Yanıp- durur,
O siyah gece,
Nurlar içer...

O bir sükut
Geceleri sessiz,
Ayı kucağına alıp-
Ağlar çok çok.

O bir kuştur,
Vücudu titrek,
Filiz ucunda
O son yaprak.

O bir cevher,
Değeri filan.
O bir kervan,
Devleti talan (yağma)

Yalnız kadın,
Allah'tır yarı,
Allah'a sinip,
Allah'tır varı!

***

Sen gündürsün ben gece,
Siyah siyah saçlarım.
Sen aydırsın ben güneş,
Sen mutluluksun, ben kader,
Visal bize göre mutlak yabancı,
Birbirimizi kovlayıp niye,
Yetişemeyiz, sevgilim ne gariptir ki?!

Ben visalim, sen hicran,
Sen muratsın, ben ukde,
Saçlarım da perişan...

***

Ya Allah'ım merhametlim,
Aşkın içre şeyda et,
Hükmün, esmin kölesiyim,
Sözün içre oluştur.

Teveccühde intik ağlayıp,
Günah içre can ağızlayıp,
Tövbe gecen bitirme,
Geceleri eğlendir.

Affedici kendinsin,
Silici kendinsin,
Senden söyleyip, söyleyici
Sur neyi gibi seda et.

Zikrin söylersem zevk alırım,
Dilbaz saç ve tırnaklar,
Yetmiş iki damarımda
Akan kanım ezgi et.

Ben bir cahil kölenim,
Kölelikde yok günah,
Bu ilâhî şiir yazdım,
Gönüllere şifa et.

Her ne geldi başıma,
Gördüm türlü gizliği,
Miraç günü sabrım,
Buluşmaya aşina et.

Günüm bitip bir günü,
Gelecekse eğer o ölüm,
Vicdanımda, imanda,
İbadette icra et.

Ya Rahman'ım, ya Rahim,
Ya Sabrım, ya Kabir,
Benim gibi günahkar köleni,
Yalvarırım dua et.

Feride Afruz, sözün söyle,
Konuşmak mutluluğu sendedir,
Kendini bul, özlükte,
Özlüğüne vefa et

***

Salıncaklar sallan gökkuşağı ile,
El- ele dans et kelebek ile,
Yaşayacaksın, yaşa, fakat can ciğer ile,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Yarını düşünmek sena değil,
Ölene ağlamak sena değil,
Cezayı kullanmak sena değil,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Eteğinden rüzgar geçti mi yeter!
Dirilik yanında her şey de çöptür,
Başın sağ salimse, dağlar da alttır,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Anne- baban dönmedi, sende dönmezsin,
Bu dünya sonuna sende yetmezsin,
Ki, Navai demedi, sende demezsin,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Nuh gibi ömür görmeyi istersen de şu,
Vaktin atını acile ettirsen de şu,
İyi nam alsan da almasan da şu,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

Ey, Ferit, lahzalar şükrü ile yaşa,
Bu dünya bayramdır, yap ki eğlence,
Aşık adın kalır yüzyıllar geçe,
Ömür aslında bir gündür,
O gün- bugündür.

***

Yokluğun gülü,
Serap'ın yolu,
Ömrünün kulu-
Azizim.

Sonbaharın güneşi,
Taşın gözyaşı,
Sırın sırdaşı-
Azizim...

Derdin dermanı,
Gönül dermanı,
Dar ağacının halatı-
Azizim...

Yalnız günahın,
Aşkım- himayem,
Göğsümde nalem-
Azizim...

Dünyam kemeri,
Ruhum imanı,
Canımın canı-
Azizim...

Tasbeh 11

1
Senden güzel çiçek yok dünyada,
Senin gibi hoş kokulu, yumuşacık,
Babam mezarın süsletmiş bitki.
2
Çok bilgili oldum, daha oldum,
Ökudum, öğrendim, anladım,
Seni unutmanın bilmini.
3
Bir yuvarlanıp çocuk olsaydım,
Allah rahmet eylemiş babam,ennemin,
Bir kes olsada ellerini yıkardım.
4
Eğer ağlarsam senin için değil,
Kendim içinde değil,
Sadece alınımı okudum.
5
Şafaktan önce rahatsız horoz:
"Karanlık içinde kalmasın alem
Biçare mesul yeni gün için.
6
Toprak yutarken solucan
Düşünür: Ben toprağın canıyım,
Nasıl tatlı anne toprağım!

7
Hatırlarsam annem ninnisin,
Ruhum uçar Arş-ı Ala'ya ,
Vücud kalır yerde sürünüp.
8
Çoktandır görmüyorum seni,
Nefes aldım, nefesim verdim,
Kirpiğimi kırpmadan bekliyorum.
9
Ben sivrisinek kimse değilim,
Kendi kanım içtim ne yapayım,
Kardeşini öldürmek imkansız.
10
Saksı deki gibi züppe,
Kokusuz ve peçek
Hatta sinek gelmez yaprağına.
11
Sen bana asla arkadaş olamazsn,
Söyle, ne zaman, nasıl karınca,
Taşıyabilmiş filin yükünü?!

Tasbeh 33

1
Asman'a heveslendim,
Şimşekler gürültü yaptı,
Yağmur yağıyordu gece ve günduz.
2
Serçeyi kasap soysun,
Mezar kazıcının terzilik yapması tuhaf,
Ekmeğin yandı, ayakkabı onarımcı.
3
Avuçumda durmaz şelale,
Avuçuma dolmaz şelale,
Dere, çok tatlı senin dilin.
4
Eşek arabasına asılıp geliyor,
Eskileri alan adam ardından
Okulundan kaçmış çocuklar.
5
Asman şöyle yakın'a benzer,
El uzatırsan aynı alacakmış gibi,
Bakabiliyorsan gönül dibinden.
6
İnne ile kuyu kazıdım,
Şime kadar yamalamayı bitirmiş olurdum,
Dünya adlı yırtık bornozu.

7
Değişik yaşayacağım yarından,
Görev, sınırlar ateş alabilir,
İlk önce gideceğim kendimi bırakıp.
8
Gün içinde yüreğimi yakıp,
Kor ateşi salıp sobaya,
Isınıyorum soğuk gecelerde.
9
Hiç kimseni görmedim asla,
Gönüle değil, gözlerine bakarak,
Ben seninim diyebilen.
10
Göz yaşlarım kadarıyla yakınsın bana,
Kirpiğimde emanetsen sen,
Nefesim kadarıyla ganimet.
11
Baykuşun düğününe, bilerek,
Hediye getirmiş uzak uzaktan,
Akbaba, ölü parçasını.
12
Kırk tavuğu besliyorum, diye,
Gong karıştırır gece ve gündüz
Bir geri zekalı horoz.
13
Vefali köpeğim gibi inliyor,
Boynundaki paslanmış zincir,
Vefalı zincir.

14
Tilki gagasından takılır, tabi,
Kurdun ağzı kan yese- yemezse,
Değirmenden sağlam çıkar bu adam.
15
Yeni yılda
Eski dostumla
Bitmeyen konudan konuştuk.
16
Suya batmış taşında sahibi var,
İzi var gecede uçmuş tozunda,
Sadece senden haber yok.
17
Kalbime kılda sığmıyor,
Sürahine gir, bin yıllık cinler,
Hafızanın pis tozları.
18
Telefonun ahizesi acıttı,
Ateş gibi yandı kulağım,
Kırıldı altın küpem.
19
Ellerimi uzattım sana,
Aya izledim kendi ayam gibi ılık,
Buzlu derya akar ortada.
20
Gözum benim - sumbula,
Senin gönlün kiminle,
Ben gideceğim dilimle.

21
İnan bana, rüzgarlar durdu,
Gençlik gibi geçti bulutlar,
Gitse-gelmez yollar bitti.
22
Bu dünyanın eleğinden,
Dökülmüşler,
Durumunuz anlıyorum.
23
Sende çok temiz değilsin,
Sahibin o kadar yalasa bile,
Köpek kasesi.
24
Kutulara yerleşmesi bitti,
Pişmemiş sonbahar ki elmalar,
Sönük idi Ay'ın nuruda.
25
Saya düştu altın yüzüğüm,
Su aktı kervan kervan,
Yutup gitti bir balık.
26
Gece içinde durmadı yağmur,
Avuçları doldu gönlümün,
Sabah ise hiç olmak istemiyor.
27
Komşu oda duvarları ateş gibi,
Kalp titriyor kendine çarpıp,
Her duvar patlağında kokulu nefesin.

28
Yıldız uçtu kökde birdenbire,
Samanyolu asayı aldı,
Siyah kefen gönderdi asman.
29
Kayısı çiçeklerin gözüme sürdüm,
Duraklarıma kondu kelebek,
Önümde hayat nefesi
30
Gecenin yarısında uyandım titreyerek,
Yakaladım yarı ömrümü,
Bu kadar mı ömür yarısı?!
31
Darı diktim serçelerden korkmadan,
Korkularım darı gibi saçtım,
Doyun şimdi, alçaklar.
32
İftira, ne kadar daşların ağır,
Neden yapıldın ki, söyle,
Ağırsan sen Yaratıcıya da.
33
Şeftalim, çiçeklerin yığın- yığın,
Dokundum dalına, özür,
Pembe elbisemin kolları.

Tasbeh 99

1
Arkadaşı sadece kendin bulucan,
Düşman ise kendi gelir,
İkisi olmadan yaşam olmaz
2
Soğuyup gitti aniden hava,
Güneşi kim çaldı, kim?
Kime lazım donmuş bağır?!
3
Canım bıktı can acısından,
Vücud doydu, vücud kararsız,
Akıl - cahil, ortada avare.
4
Güle güle, dedim, ama gitmedim,
Gidemedin...Hepsi belli,
Menzile de gelmişiz, şükür.
5
Söze geldi geveze papağan,
Bülbül oldu, baya şakıdı,
Ama adı hala papağan.
6
Sensiz bir gün nasıl yaşarım?
Ardından gitti ki sabah,
Güneş, ne zaman geleceksin, güneş?!

7
Doğru, kalbim paramparça oldu,
Ama, özür, uyuya kalmışım
Sabrıma başımı yaslayıp.
8
Ahbapların hepsinden vazgeçtim,
Onlarda sattılar beni,
Şimdi dünya herkese yeter.
9
Bahar. Sabah. Bülbül. Acaba,
Taş şehirin tam ortasında,
Biraz sus, dur, söyleme saat!
10
Sultanlara diz düşmem,
İncitmeye kanım bulaşmaz,
Güvercinler benim sırdaşım.
11
Üzülme, zaten insanoğlu
Oluşmuş ki bataktan,
İnan, oda bir kurbağa.
12
Fare evine sığmaz,
Acaba, ona elek ne gerek,
Eleyip mi yiyecek haram darısın.
13
Yanında yetişkin kızın uyuyor,
Gülümsüyor, güldürmekten yorulmaz,
Hür melekler arkadaşları.

14
Mucizeler anahtarı- insan,
Ama, maalasef, paslanmış olan
Şeytanların boynundaki kilit.
15
Pahsa duvar
Çatlıyor
Yüreğim gibi
16
Su yanında bir evliya duruyor,
Yalın ayağını su yalıyor,
Gözleri dolu su vardı evliyanın.
17
Melekleri melekler,
Cinleri ise
Cine benzeyenler görecek
18
Sana bir söz söylemem zor,
Yarı söz sözlüklerde yok.
Ne mutlu balıklara!
19
Mavi sakallı, kırmızı sakallı,
Sakalsızdı, geldi onlar,
Hepsi kadını sevdiler.
20
Uyumuş erkeğin başında
Terennüm ediyor bülbül -
Mutsuz kadın!

21
Şükür, sen ebedi değilsin hayat,
İyi ki sen varsın ölüm,
İyi ki yutup duruyorsun yer!...
22
Bizde çocukduk,
Bizde yardık...
Sonra yoksul ve sonra...
23
Zehirde güzel nimettir,
Şerbet ya da şarap gibi,
Gel, ikimiz içelim...
24
Dünyayı pazara benzetiyorlar,
Dünyayı her şeye benzetmek mümkün,
Mesela: Örümcek ağına...
25
Aşkta her şey güzeldir,
Aşkta her şey cazibeli,
Hatta katıllıkta.
26
Beş yüz yıl sonra Arafat dağında,
Buluştular Adem ve Hava,
Hava o zaman bile küstü
27
Allah mülkünde hiç bir şey satılmaz,
Satıcı de kendisi,
Alıcı de kendisi.

28
Samanhanede
Kedi doğdu,
Kedicikler samanhanesini çok seviyor.
29
Fırtına de güzel,
Dalga de güzel,
Allah'ın ne işi güzel değil ki?!
30
Nane koklayıp geziyor inekler,
Boynuzunda gülpeçekler,
Sevgililer...İnekler...
31
İhanet-
Yalnız kadın ya da koca değil,
İhanet- kimsesizlik...
32
Bu deryada hürlerde,
Köpekler de yüzebilir,
Şöyle büyük deryadır aşk!...
33
Bu zahidler bilseler,
Bu porsolar tanısa keşke,
Allah'tan sonra...Kadını...
34
Ben sena yalan söyledim,
"Sevmiyorum!" dedim,
Kendime ise gücüm yetmiyor.

35
Gece herkesi kör yaptı,
Hatta keskin gözlünüde gömdü,
Gece...Kalp insanlarının gecesi.
36
Dün mağara da yaşadık,
Bugün sarayda,
Yarın çok derin yerde.
37
Bugün sabah canlı uyandım,
Bir kase suyu içtim..
Şükür!...
38
Sen çok kudretliydin,
Havuzda şişmiş ahşap,
Ağaçlığında yerde...
39
Siz ölüyor olan kimseyi
Gördünüz mü hiç? Nasıl güzel,
Nasıl yetkin insan o!...
40
Bende yanlışlıkla "Haklıyım" dedim,
Sende deli gibi "Haklıyım" dedin.
Hak ise hayrette...
41
Yırtıcılar hakkında çok duyduk,
Orman, sahra vahşileri
Ama onlar biz hakkımızda çok biliyorlar.

42
Kadın dünyayı, dünyayı ve yine dünyayı seviyor,
Ama ondanda çok
İnce ve tembel erkeği seviyor.
43
Düşündük- ömür ne?
Düşündük- ölüm ne?
Düşündük...Faydasız!...
44
Acaba, sana taş hakkında,
Köpek hakkında söylesem de,
Aşkım belli oluyor.
45
Nuh dokuz yüz yıl yaşadı,
Sonra lanet etti insanlığa,
Çaresiz, Nuh...
46
Kadın kocanın bir parçası,
Ama ilahi ceza:
Kavuşsalar bile birleşemezler...
47
Benim tarihim çok uzun,
Kökümde çok derin,
Faka-a-at pamuk ekmedi babam...
48
Her gün her sabah,
Başka bir mekanda,
Kismetin avlusun süpürür kızım.

49
"Ben Ejderhayım" - dedi,
Yılanın çocuğu,
Uçup giderken kartal'ın gagasında...
50
Yalnız insandanda,
Rahatsız insan,
Olmaz dünyada.
51
Ben bir sebebim
Sende...
Ölmem ya da yaşamam için.
52
Senin gelmenden göre,
Ağacın seyahet hakkında olan,
Hayalleri gerçek.
53
Ben giderim...
Susarak vidalaşırsın...
Arkada gürültü yapar yüreğin
54
Geleceksen, gel,
Yaşlanamıyorum,
Seni beklerken.
55
Yer ve asman arasında bir mekan var,
Gel, ben şuradayım,
Kim bilir onun altında ya da üstünde kimiz?

56
"Maymundan insanoğlu yaratılmış" -diye,
Bilim insanları meşgul oldular, bak ki burda
İnsandan maymunlar doğuruverdi.
57
Yoksulluk
Devlettir,
Geri zekalılıktan göre.
58
Kırk beşe sesizçe, yalnız,
Sakın giriyorum, dikkatsiz,
Sanki girmiş gibi mezara...
59
Sen benden uzak git, uzakta dur,
Ayağım altında gezme, bırak,
Kuyruğunu basmayın yine...
60
Beni affet,
Senin için yaşamak istedim.
Kendim için yaşayamadım.
61
İnsan nasıl yaşaması lazım?
Benim gibi- dedi o.
Benim gibi - dedi bu...
62
Yine geldi, yine, yeni yıl,
Sena daha çok bağlandım,
Daha çok ihtiyacım var, eski yıldan çok...

63
Babam omzunda bir kurşun parçası,
Yarı asır sakladı, azaplar içinde,
Birilerin Vatanın koruyup.
64
Arkadaşlarıma hep endişeliyim,
Merak etmem düşmanlarım hiç,
Çünkü onlar çok iyi anlaşıyorlar
65
Cismin giyerek gidersin fakir...
Ama geri gelirsin hemen yanıma,
Bana öğrenen kalbin.
66
Sen beni aradın,
Ben seni buldum.
Gerçekten, yeryüzü yuvarlakmış.
67
Tamam, hadi, gideceğiz, ama
Devletim yok, sana verecek,
Zamanımdan başka.
68
İhanet etti o,
Öldürdüler, suya attılar,
Hatta, tükürdü denizde
69
Kendime teselli etmenin
Yolunu buldum-
Yeni elbise giydim.

70
Şahimerdana sel yağdı,
Bir mescid sağ kaldı.
Mescidde kimse yoktu, maalesef...
71
Seni o sevmezse, sevmez,
Facia onda değil, bu sonuç değil,
Ölümün- hayatın...
72
Onlar beraber yaşıyorlar, tok,
Sızlıyorlar birbirlerini,
Hiç bişeyi var, AŞK hariç.
73
Kadın üç şeysiz yaşayamaz:
Evlâd, şefkat
Ve yine ayna...
74
Biri seni gıybet yapıyor,
Yine biri çok övüyor,
Demek, asla yalnız değilsin.
75
Bu ağaç nasıl genç,
Bu çiçekler gelişen,hoş,
Sevilen kadının vücudu gibi...
76
Canım, yalnızım, bin sene beklediğim,
Taşşehir içinde bir tek bulduğum-
Samimî gülümseme...

77
Ben seni tanımadım sınıf arkadaşım,
Özür, şişman kadın torunun haki,
Şefkatsiz imişim vakitten beter.
78
Şiir yazdım,
Ödül verdiler-
Sevapda kaldım...
79
İlk defa aşkını izhar etmeye,
Utanır o, kimseden değil,
Bembeyaz saçından...
80
Şima kadar hiç kimse aydın dünyada
Şefkat ateşinde yanıp, ölmeyen,
Yandıysa yandı, sadece buzlu bakıştan...
81
Telefon çalıyor, sus...
İç çekiyor birisi....
Nasıl, mutluyum!
82
Bu ağaçlar meyvesiz, meyus,
Hiç bakamaz sonbaharın gözüne,
Evladını inkar etmiş anne gibi...
83
Sana çok inanmak istedim,
İnanmak istiyorum, çok, ama
Buza gül ektim...

84
Firavun ölümünden on gün geçip,
Kendini bir kez görebilseydi,
Çatlatıp çenelerini...
85
Kuzuyu sevip, şımartıp,
Avuçunda ekmek verip, sonra
Boğazlayıp yediğin kazık...
86
Bülbülciğim, affet,
Bizim bahçelerde sadece
Saat şakıyor...
87
Biri göklere toprak saçtı,
Saçları içine doldu o toprak...
Gözlere dolmasına acele ediyor...
88
Bugün bana bir şey oldu,
Şu kadar hafifim ki,
Hatta gölgem yok...
89
Üç saf şiir yazdım
Ve can, diye,
Bugünüme değiştim onu...
90
Güneş battı, şafak kızardı,
Gece geldi,
Göğsüm sancıdı...

91
Babam- Sabır, dayımdır- şefkat,
Abim- kalkan, kardeşim- değirmen,
Benim ise başım- palahman (taş)...
98
O ağaçlar kesildi, gitti,
Ürününü toparladı sonbahar.
Sen çok geç geldin...
99
Umarhan'ın hayalleri çağlar Kokanda,
Nodira'nın ervahları gıcırtılar...
Nasrulloh- Dünya!..Nasrulloh[4] - Dünya!...

[1]sultan,
[2]şehir,
[3]meşhur şaire,
[4]Buhara Amiri.

2. Bölüm

Tasbeh 11

1
Akşam herkes uyudu.
Bakın, nasıl aynılar onlar
Uyanmalarına kadar...
2
Kalıba sığmıyor yapıcı,
Sınır onun ölümü - demek,
Ölçü ona mezarlık…
3
Sabır altı altındı, Allah Allah,
Altın bugün zor'un oldu.
Seyir etmek kör'ün oldu
4
Köpeğin de vefasın gördüm,
Karı'nında cefasın, ama
Ben kocayım diyen adam kalmadı
5
Bahar,
Tansiyonu artar ağaçların,
Yeşil çay uzatır bulutlar.
6
Sen o kadar mutsuz değilsin,
Tanımıyorsun,
Sadece mutluluğun!

7
Tutku en büyük karşı-devrimcidir,
Şeyh üzüldü:
"Neden hatırlattın?!"
8
Hiç konuşma benim nesilime,
Daha doğmuş her sene annem,
Babam faka-a-at sürü bakmamış.
9
Çok oldu şiirler yazmadım,
Çok oldu baygınım, demek
Canlı olduğumu unuttum...
10
Penceremi fiskeler yağmur,
Korktu korkak sükunet,
Ağlamaya başladı yalnızlık.
11
Gözlerimde yaşlar kalmadı,
Balıkları tuzlandı sonunda,
Alınımın tuzunu yalayıp.

Tasbeh 33

1
Neden şöyle,
Bu nasıl sınav?
Mutluluk darmadağın saçlı kadına kalmış...
2
Altmış yaşa doldu bu kadın,
Hala güzel, hala melek gibi,
Nişanlanmış ona baht.
3
İyi ki, sustum...
İyi ki, söyledim...
Zamanında, aynı zamanında!…
4
Pişman,
Neden görücü gönderdin
Düğünü oluyor mutluluğa?!
5
Gözlüğüme
Bir damla yaş damladı.
Çatladı aynası.
6
Kahve içtim,
Uykumu değil,
Bilgisizliği kovdu o.

7
Benden göre bilgili emişsin,
Çünkü,
Sen beni dinliyorsun.
8
Dilimi acıttın,
Bastın yarama-
Vakitsiz gülüş.
9
Öfke serseri oktur,
Nişansız.
Günahsıza gelip değiyor.
10
Babamdan sonra
Bizden başka işi kalmadı
Abimin.
11
Yıllar geçti,
Uzu-u-un saçlarını özleyip
Sızlıyor belim.
12
Sofra düzenlendi,
Pilav koyuldu-
Şefkata uzatıldı eller.
13
Billur avizeler kapandı.
Bu soğuk serayı şimdi
Ay ışığı yavaş ışıtmaya başladı.

14
Başıma sabrın şalın gezdirdim,
Yakama sabırin düğmesin taktım,
Seccade kaldı anım.
15
Rüzgarda sallanır yorgun,
Pişmekte olan nar-
Hamile kadın.
16
Saksıdaki çicek gibi hüzünlü,
Sahildeki balık gibi korkulu,
Söylenmeyen söz.
17
Cıvıltı-
Kuşlar şarkısı,
Neden sen sakinsin, papağan?
18
Sahibini kaybetmiş
Serseri köpek gibi dolaşır-
Vecize
19
Mecbur değil asumanı yere yıkmak,
Irmağı ters akıtmayı bırak,
Sıradan, sözüm anlasan, yeter!
20
Kirpiğime kolay olmadı,
Nasıl ağırlıkları taşıdı,
Taşıyamaz şimdi tozunu...

21
Yüreğime incir kaya,
Asuman aşağida gibi, sensiz
Ayaklarım yere değmiyor.
22
Hakim oldum,
Derdim çoğaldı,
Bilimsel olduğum- hasretim
23
Dört taraf insan, kamaşıyor göz,
Gözlerimi kapattım kalabalık içinde.
Kendimi özleyip.
24
Şunu öğrendik ki,
"Biliyorum" diyenler,
Bilmiyormuş bilmiyor bilmiyor olduklarını.
25
Rauf Parfi[1] bir gün aç kaldı:
Önce insanlardan, sönra
Böceklerden üzüldü.
[1]büyük şair
26
Gece yarısında telefon çaldı,
Gülüşünden zevk alır dili
Uyanık insanın.
27
Ömürden bir gün kalsa bile,
Sonsuzluk gibi gelir.
Ebediyet en büyük yalan!

28
İnsanoğlu kurdun çocuğunu yakaladı,
Ço-o-ok terbiyeledi,
Sonunda KÖPEK olmadı!
29
Şefkat ırmağı,
Nasıl büyüksün,
Köpekler de su içer senden devrik.
30
Babasından rüşvet alıp,
Annesine rüşvet verip doğdu
Yeni memur.
31
Bir işin şahiti oldum:
Tutku ile isyan savaştı
Tövbenin düğününde.
32
Güneşe gitmek için yol da bulunur,
Dünyayı dolaşmak kolay-
Gönülün dibine yetişmekten.
33
Ben dik bakıp önün gözüne,
Bırakıp gittim, gururlu, küçümseyerek,
Yollarımdan çıktı yılanlar

Tasbeh 99

1
Ben ağladım,
Saksıdaki çiçeğim de
Soldu
2
Serveti yok
Vatandaş
Bevatandır
3
Hayat ne kadar tatlı ya,
Mutsuzlar bile
Yaşıyorlar sakin.
4
Padişah - kılıçın ağzı,
Ona kın olabileceksen
Yanında dur.
5
Geçmiş- geçip gitti,
Gelecek ise daha gelmedi.
Neden ağlıyorum, bugün?!
6
Suyun tam ortasında
Sallanıyor yer-
Günahlardan titriyor canı.

7
Yeri çiğneyip, koşup, eşip,
Geçtiler nesiller,
Yer ise onları sakin yutuyor ...
8
Sevgi,
Sana doymadım,
Öleceksem, tekrar doğup yine geleceğim.
9
İnsanoğlu hiç bişe ya yabancı değil,
Aşkada,
Katilliğede.
10
O tirik de değil,
Ölikte-
Gemide gidiyor biri gibi.
11
Arkadaşın eline ,
Sevgilin güzelliğine,
Annen ise yoluna bakıyor.
12
Doğduğumuzda nasıl güçlüydük,
Nasıl zayıfız
Ölürken...
13
İnmeyi çalmış olanada
Kanun var.
Kalbimi ne yaptın, söyle?!

14
Her sabah uyanıp,
Kalbini süpür, su serp, serin yap-
Allahın evini.
15
Akıl,
Herkesi tanıtan da,
Ayıran da kendin!
16
Ya geri zekalı,
Evladın söylediğini değil,
Yaptığını yapacak...
17
Keşke,
Para saydığındaki gibi zevkle,
Dostlarını sayabilsen!...
18
"Aç kaldımı, beyim?.."
Kocasın düşünür kadın,
Çabasına yaslanıp.
19
Eski bir köyün
Eski kulübesinde
Yeni daha doğdu.
20
Senden ayrılıp
Kendimi
Buldum!

21
Akşam.
Karanlık ayrı odanı ışık gibi aydınlatıp,
Uyuyor küçücük torunun.
22
Nasıl kudretli o,
Nasıl hoş-
Söylemediğin kelime...
23
Evliya asasın yere sancıdı:
Toprak güldü,
Asa mavileşti.
24
Sana teşekkürler, ayrılık,
İyi ki, sen varsın hicran
Şair oldum.
25
Bir büyük
Heykele keman çalar...
Kendini topluluğa hazırlıyor.
27
Giybetlerin beni yükseltir,
Melametler uzatır boyumu,
İyi ki, sen varsın, haset.
28
Ne yaptın, ne buldun?
Ne arttırdın,
Kaybediyor olan adam?!

29
Daha seni çok iyi kandırırım,
Daha senden öçümü alacağım,
Seni unutup...
30
Parmağına yüzük değil,
Kelepçe taktım, diye düşündü
Kendine göre.
31
Yer dönüp yorulmasına kadar,
Güneş yanıp soğumasına kadar,
Seni severim.
32
Geleceksen eğer bugün gel,
Benim dünümde, yarınımda,
Şimdi!
33
Evladına korkulu...
Baba-
Adem Ata.
34
Vicdanın işkence etmezse,
Anla, sen-
Deli ya da Evliyasın!
35
Aklım yetmeyenleri
Zamana
Bıraktım.

36
Uzun yaşamaktansa,
Doğru yaşamak
Tercih emiş.
37
Elini ver,
Ayanı tutayım, parmağın öpeyim,
Zaman.
38
Bir avuç suyum sayemde,
Dökeceksen...
Dalgayım!
39
İnsanların fiili değişti,
Hazine saklamakdı işleri,
Şimdi ise yaşıyorlar koynunda.
40
Birileri seni sevecekse, sevmiştir,
Belki benide birileri seviyor,
Ama birbirimizi sevemedik.
41
Parmaklarımı çiçeğe dokundurdum,
Yavaşça yapraklarını sıvazladım,
Ayam çizgileri uzadı...
42
Masa yerinden kımıldamadı,
Sandalye ise intizar,
Neden dik duruyoruz ikimiz?...

43
Saçlarımı topluyor iğne,
Gerdanımı kısar düğmeler,
Seni sevmeme bırakmıyorlar...
44
Akıl ile tahta,
Kalple Allaha
Yetişirsin!
45
Dünümüz- gerçekleşmeyen arzu,
Yarınınız- şüphe,
Bugünümüz- Kurban!
46
Gerçek ölmesi için
Hayat sönmesi gerekiyor
Dünyalar içre.
47
Hasetten yanıyor insana
Su serpersen,
Paslanır...
48
Kakku kuşu yumurta koydu
Bülbül evine.
Şakımaktan durmadı bülbül.
49
Köpek kuduzsa sahibin ısırır,
Eşek kilo alırsa hocasın tekmeler...
Sana ne oldu, insanoğlu?!...

50
Anıma ayamı koyup,
Ömrüm hakkında düşünürüm,
Yaprak açtı dirseğim
51
Kaplumbağanın ömrünü
Kelebeğe vermiş olsaydı,
Çiçek olmuş olurdu bu dünya.
52
İnsanoğlu kızık,
Sevabı kalırsa emindir,
Günah yaptıysa şüphesi var.
53
Çocukken yalan konuşamadan,
Büyüdüğündeyse ...
Gerçeği söyleyemeden zahmet çekersin.
54
Testere sesi geliyor iş odasından,
Yavaşça bakıyor ağaç duvardan,
İç çekiyor yaşlı çınar.
55
Gel, arkadaşım,
Seni özledim,
Hiç bişe hakkında konuşalım.
56
Tabi ki bunda ayrılıklar var,
Üzüntüler var, dertler, gerçekleşmeyen arzular,
Sende varsın, sen varsın, ŞİİRİM!

57
Sen geldin,
Porselen dükkanına
Fil girmiş gibi oldu.
58
Mutlu ettim birisin,
Saçtım, sanki hakem gibi,
Bitmiş kendime.
59
Yine mi?
Yine geldin mi, işkence,
Asla sevmek istemiyordum..!
60
Siyah saç, siyah kaş, siyah göz,
Kirpikler, durumu simsiyah,
Siyah baht ona hiç uygun değil.
61
Bir zamanlar ekmeğe sıra beklerdik,
Su için, tane için, her şey için...
Bugün ise değer için!
62
Kapıyı kapatır sonraki görevli,
Analgın[1] içiyor baş ağrısına,
Yorulmuş ofis iç çekip.
[1]ağrık kesici ilaç
63
Açlık ve horluğa, huriliğe ters,
Toplumlar yapıldı, evrende tekrar-tekrar,
Şefkatsizlik kaldı burda üzgün...

64
Sana cesaret,
Bana ise,
İtaat yetişmiyor.
65
Bembeyaz kar üstünden,
İzler basıldı, karışık
Çamur oldu...
66
Sabah verdi Allah, Akşam verdi Allah,
Söyleyin, yine kimden ve nasıl
Bundan fazla ödül bekliyim?!.
67
Hava, bulut, ah, kalbim, nasıl acıyorsun,
Ne kadar sorumlusun
Dünya ve gökyüzüne!
68
Bin sene yaşasa bile, böbürlenip,
Sonunda, odun olduğu kızık
Çınarın.
69
Acaba bu ağaç bir dalında armut,
Bir dalında elma büyüyor...
Sanki bir anne-babanın iki evladı gibi.
70
Şefkat izlemekten yoruldu bu kadın,
Abi-kardeş, abla-kız kardeş...kocasından...
Şikayet etmeye gitti anne-babasına...mezara.

71
Para bulmak kolay,
Para bulmak zor...
Helali ayrı konu!...
72
Gireceksen, gir,
Böyle durma kapıda,
Bir yudum nefes gibi.
73
Yağmur yağdırdım,
Rüzgarı dondurup,
Gözyaşım kurudu...
74
Benim seni aldatmaya
Esasım yoktur...
Gerçeği söylemeye güçüm yetmiyor.
75
Seni bana kimse vermedi,
Kimse alamayacakta,
Kendimden başka.
76
Arkadaşımla seyahete çıkmıştım,
Tanıdım ve onu
Bırakıp gittim, o memleketlere.
77
Perdenin ardında perdeler...
Ardında pencere ve yine pencere...
Ben ise uçmak istiyorum!...

78
Kazan yanında
Karnını okşayı-ı-ıp,
Geçiyor olanda- insan.
79
Biraz susadım,
Aç kaldıysam kaldım, dayanırım, ama
Kız kardeşimi bugün görmezsem olmaz.
80
...Yoruldum...
Ruhumla gideyim mi uçup,
Ya da vücudumla kalayım mı, sürünüp.
81
Hoşçakal diyorsun, gidemiyorsun,
Sabahın hiç sabah olmaya isteği yok,
Yorganını örtüyor güneş.
82
"Karı-koca - çift öküz"[1] dü,
Kalbin yerlerini süremediler,
Otuz senede bile.
[1]Özbek halk atasözü
83
Bahar geldi,
Elektrik direği dizilip, yenilikleri paylaşır
Kırlangıçlar.
84
Sandıki örümcek ağı basdı, paslandı kiliti,
Katlanmış halinde çürüdü gelinlik çeyizi -
Namusun çaldırmış kıza dövünüp.

85
Anne arslan savaşa girecekse,
Ya da öldürür,
Ya da kendi ölecekmiş.
86
Ejderha göğsüne baş koyup
Kelebek hakkında
Düşünür kadın.
87
On çocuk doğdu,
Kocasın kalbine bakıp
Şark kadını.
88
Ayalarımı çenelerime koyup,
Sena bakıyorum:
"Ne kadar uzakdasın?!"
89
Seni arayıp
O hayata
Gittim, geldim.
90
Aşkın gözü kor, kulağı sağır,
Ama
Nasıl tatlı onun dilleri?!
91
Hacılar
Yıkılmasırda basıp öldüler,
Kabe'de , Allahin evinde!..

92
Şahane yemeğe de
Sinek gelse,
Haram olacak.
93
Elin kısalığı
Hayalin uzunluğundan
Kanıt.
94
Kendi kalbinde
Sakinleşmeyen sır
Yabancı kalpde sakin durmuyormuş.
95
Gelmesen de tamam,
Unutursan, yinede iyi olur,
Viran olan aşkın evini.
96
Gün içinde üleşip kendimi,
Hak verip gitmişki gidene
Akşam kaldı şefkatime.
97
Abla- kardeş eski değirmen...
Mahvolmasına kadar
Dönüp duruyor.
98
Ne yaptım, doğru oldu,
Neyi yanlış?
Bunu sadece birileri biliyor, acaba neden?!

99
Taş şehir, ön ikinci kat,
Bir delikte yavaşça hareket eder karınca...
Bana benzeyip

***

3. Bölüm

Tasbeh 11

1
Ağız ve ok
Sahibini
Tanımıyor.
2
Erkekler çocuk gibiler,
Çünkü, onlar
Doğurmadılar, sadece doğdular.
3
Gece uyuyamadan,
Sabah uyanamadan,
Gündüz yaşayamadan geçiyorum.
4
Sevab yapıyorum, diye - günah,
Günah yaptım, diye, sevap yaptı,
Bu karışık hayat.

5
Sen ne kadar mutlusun,
Karınca!
Ben ise şiir yazayamıyorum...
6
Tütsü tütütüp yürüyor bir ihtiyar,
"Nazar değmesin, kızım", diyor,
Nazarla.
7
İlginç, saat duruyor,
Hiç sabahın sabah olmak isteği yok-
Şiir yazacaksam!...
8
Bilgisayarı öğrenmiş gibi,
Kainati bilmiş gibi,
Bilemedim seni.
9
Dilimi acıttın,
Yine ve yine...
Yeryüzü sızlıyor senin olduğun için!...
10
Ben tarafa esiyorsun, acele edip,
Ardında kalıyor yüreksiz geçit,
Aşk yolları kolay kolay
11
Şiirler yazıyorum,
Huzur yapıyorum,
Zindandan kurtulmuş köle gibi.

Tasbeh 33

1
Seyahet-
Sadece gücunu değil, zamanını,
Derdinide alacak.
2
Kimse olmazsan,
Kimseye
Lazım değilsin!
3
Seni düşünmek,
Sena alışmak-
Medeni düşünmeden yaşamaktan ağır.
4
Buruşukların sayma,
Bembeyaz saçında ne günah?
Yaşamayı bilmeyen - kendin!
5
Sen benim canımda yaşıyorsun,
Her anım, kanımda yaşıyorsun-
Günah!
6
Geri zekalı- baba,
Aciz-anne...
Araba çekiyor pazarda evlat... .

7
Önemi var mı,
Kulübe o ya da saray,
Aşk lamba olmuş odaya.
8
Yağmur yağdı...
Kalp sancıdı...
Mısralar ağladı...
9
Fikirimi,
Karmakarıştırma beni,
Rüzgar üzülüyor...
10
Akşam...Uykusuzluk...
Teveccüh namazımsın
Şiirim.
11
Şefkat ırmağı,
Ne kadar büyüksün,
Senden köpekler de su içer.
12
Huzur, sana teşekkürler,
İyi ki bırakıp gittin,
Şiir yazdım.
13
Vermediğin çiçeklerin,
Soluyor, ya!
Sen gelene kadar!

14
Tabuta kadar herkes gidecek.
Gitmezliğin imkanı yok.
İstiyorsan bir dene!...
15
Teras, şu dört duvar...
Ne kadar seviyorum seni
Benim kalem!
16
"Yalan hayat!" yaptık
Bu gerçek hayatı,
Aldatıp aldatıp, birbirimizi!
17
Kadın-
İnsandan insan yasayarak-
Yükseldi.
18
Televizyon samimi ayırdım,
Sessizlik. Nasıl iyi?!
Kendimi ekranda görüyorum, şimdi.
19
Kılı kırka ayırdım,
Sadece,
Dilini değil.
20
Hep bilgililer de,
Nerdeyse,
Hakim olsalardı!

21
O eski şehirin eski kulübesinde,
Eski sandalyede
Yenilik yarattı.
22
Sen beni okuyamadın,
Kitap dükkanındaki
Satıcı gibi.
23
Beni anlayan
İnsan-
Benim vatanım!
24
Ayağımın,
Sana gelemeyen
Topukları ağrıyor...
25
Sert sözü
Mülayemet ile söylesen de,
Sertlik yapacak.
26
Kamış kesilenden sonra ney olur,
Koyun kesiyor kasap-
Cellat neycidir.
27
"Belki..." diyen sözü beğeniyorum,
Ümit var, umut var bu sözde.
Hiçten "ihtimal..." de !

28
Parsdı o,
Kedi oldu...
Bir çakmak küp şeker üçün sirkde.
29
Bu büyük taş yarılmış,
Acaba, Allah'ın işine bak (ki),
Konuşmaya başladı bu kalp!..
30
Beklemek her halde bekletmek değil ,
Ama
İkiside ömür eğesi...
31
Ben Mukimiy[1] odasında düşündüm,
Ayakkabısı neredeymiş?
Aslında olmuşmuydu?...
[1]büyük şair
32
Kurumayı bilmiyor suni çiçek,
Baharıda yok, kışıda yok onun,
Ebediliği bıktırır seni.
33
Görüşmeyeli, yıllar geçti, bırak
Sınıf arkadaşım- ilk aşkım.
Güzel hatırlarıma dokunma, güzelim.

Tasbeh 99

1
Varım ile
Sığamadım
Varlığa.
2
Bugün Cihanşümul
Bir şey oldu -
Gönlüm telaşsız...
3
Şu düğümü çıkarmayalım, bırak,
Düğünlüğünde zorlayan,
Dügünü.
4
Giydiğin değil,
Giydirmiş elbisen
Eskimiyormuş.
5
Yanımda tüneyip ne yapacan,
Benim nefesimden
Yanmayan ağaç.
6
Senemlere tapınma çağı
Geçmiş,
Sen hangi mağarada kalmıştın?!

7
Seni aniden hatırladım,
Ekmek soran
Dilenciyi görünce...
8
İnsanoğlu- kuyu, ama,
NE YAZIK,
Orda kamış büyümüyor.
9
Yüreğim yanmıyor,
Çoktan,
Gulhaniyler [1] şiirler yazmıyor.
[1]büyük şair.
10
İnsan- toprak.
Daha doğrusu, erkek - toprak.
Eyvah, bu debdebelder ne için?!
11
Yağmur yağan gecede
Uyumak-
Günah!
12
Acele ile gidiyor insan
Birdenbire düştü...
Maalasef, o yalnızdı.
13
Deyusa benzeyenler çokmuş,
İşte onlardan biri -
Sevgisizler!

14
Kibirle yürümek,
İnsana yakışmıyor.
Hiçten sivrisinek kadarıyla uçabilseydi...
15
Babası gidip,
Birdenbire,
Baba oldu, oğlum.
16
Kar çok yağdı,
Köpekler mutlu havlıyor,
Onlara atılacak taşlar gömülmüş.
17
Kısmeti isim yönetir,
İnanmıyorsanız,
Adınızı başka koyun.
18
Yerde hayat bitecek.
Bu mantık'ın sonu.
Mantık'ın başı neydi?!
19
Kimi yakut, kimi elmas arar.
Kimi ise zümrüt...
Ah, ne kadar büyüksün, normal taş.
20
Reyhan! İsmini kim koydu?
Kim kokladı seni ilk olarak,
Allahtan sonra?!.

21
Bahar geldi,
Acaba,
Saksıdaki çiçek de uyandı.
22
Yağmur, yağacaksan
Yere yağ,
Kalbime değil.
23
Ben gönlün mülkünde
Cevherinim...
Aramızda hırsız var.
24
Beni sonbahara teslim etti ağustos,
Acımadı, dostum olsa bile,
Eteğime yaprak dökümü bulaştı.
25
Senin güçünle
Dağları toprak değil,
Toprağı dağ yapmak mümkün.
26
Yine ne kadar duracaksın kapıda?
Hadi gel
Aşk!..
27
Serabı tutmak imkansız,
Şefkatin gibi
Kovarsan kaçar o..

28
Sena
Gönlümü veriyim diyeceksem,
Yer bitmiş...
29
Özledim...
Seni değil...
Özlemi...
30
Şiir yazmadan,
Paslandım,
Zincirde.
31
Acaba,
Neden seni seviyorum-
Affetmek?!
32
Beni aldatın,
Aşk var! deyip,
Gönlüm aldatılmaya hazır.
33
Asuman devirilip kaldı,
Yıldızlar saçılıp, döküldü,
Abim vefat etti..!
34
İnsanoğlu hızlı ölmesi için
Yaşamaması lazımmış.
Kendi için!

35
Havanın değerine, nurun değerine,
Suyun...Zamanın...ve
Senin değerini bilmedim, abi!
36
Bu kadar dar imiş,
Göğüs kafesin-
Sığmadık ikimiz.
37
Sen başkasın, ben başka,
Ayrı- ayrı kısmetimizde,
İyi ki, kız kardeşim değilsin.
38
Bir ömür birilerinin hakkını yeyip,
Yine hak tartışır,
Haksız insan.
39
İnsanoğlu kanun çıkartır,
Yazar, çizer, dokur...
Hükümü ise Allah okur.
40
Etrafını yiyip, yutup oldun,
Dirik dil kalmadı yanında -
Cahile!
41
Hevesle bakıyor dört duvar,
Üzüntü duyuyor kesekliğinden,
Sen beni kucakladığında...

42
Dağ başının cazibesi
Sadece,
Ona yetişene kadar...
43
Dağ başının cazibesi
Sadece,
Ona yetişene kadar...
44
Seni bekledim,
Kovamı,
Bir kuyuya bıraktım...
45
Bazen çok gülersin,
Gözlerin yaşlanır,
Kızık, bu neyin işaretiymiş?!
46
Hayat,
Seni seviyorum,
Hayat olduğum için...
47
Ah, işte,
Zamanın dizginin çektim:
Gönül huzurunu bulup.
48
Omzumda birisi fısıldıyor,
Bazen çekişirim o ile,
Şiir yazarken.

49
Keşke gönlüm dolmamış olsaydı,
Patlamazdım,
Nara birleşip.
50
Kalbim doluyor şefkatine ...
Boş odaso kalmadı,
Şimdi, kiraya yer yok burada...
51
İffet-
Şeftalinin kabuğu,
Soyarsan akıp gidecek.
52
Ben kraliçe olmam için,
Senin kıral olman
Şart değil.
53
Sükunet,
Sesin ne kadar güzel-
Özlediğim şarkım.
54
Seni benden, beni senden
Ayıran cümle,
Sözlükleri kirletme!!!
55
Hain askerler gibi
İhanete hazır duruyor -
Zafersiz emir.

56
Gönlümü taşıyıp
Sen gittin, dostum,
Arş'ın yoluna.
57
Erkek başınla
Kadın başımı
Eğme!
58
Gün içinde benimle gezip,
Yorulmuş gömleğimden
Özür dilerim.
59
Beni affet ösma[1], osmacan,
Sende günah yok,
Abim öldü...
[1]kaş için sürülecek yeşillik
60
Başımı egemene değil,
Yıkılmış olanı kaldırmak için
Eğdim.
61
Adem Atanın Mama Havva kulağına
Fısıldayan ilk sözlerini
Duydum bugün senden..!
62
Son yolcusun
Omzundan bırakıp,
Gecede sallanıp kaçıyor tramvay.

63
Bir ömür söyleyip,
Hiç bir şey söyleyemedim
Sana.
64
Dersin
Sayısından
Yanlıştım.
65
Asumanın uzaklığını da,
Yerin sertliği bilinmiyordu,
Sen geldiğinden sonra.
66
Köpeğinin fiilini
Sahibi bilir,
Sahibinin fiilini köpeği de bilemez!
67
Siz neredeydiniz,
Ben
Hiç kim olduğum zamanda?!
68
Çiçeğe konan haşaratlar içinde,
Sadece balarısı,
Bal içer, acaba!...
69
Sırtım
Okşadığın kadar,
Kanatlar çıkmakta...

70
Rüzgarın gücünü
Ağaç bildiği gibi,
Senin yokluğunu da ben hissettim...
71
Gözlerin
Sönükleşdiği kadarıyla,
Hayat aydınlıyormuş...
72
Hey, bir anlık şimşek,
Senden,
Ağaçlar korkmuyor!..
73
Kül altındaki ateş gibi
Oluştun,
Şimdi kış zemheri değil.
74
Cenneti gözleyip yaptığım
İbadetim tamahtır.
Cehennemden korktuğum- hakikat !
75
Eğer beni şöyle seviyorsan,
Seviyorsan...
Meleğe dönüşmem kesin.
76
Övgüye alışmış insan sirkdeki
Şekere alışmış
Kaplana benzer.

77
Gönül dersinden başka,
Hepsi-
Eşyaşinaslik.
78
Sokağın soğukluğu,
Evin sıcaklığı -
Karakterime benziyor.
79
Her zaman,
Sonu olduğu için,
Başından korktum.
80
Kavga yapıcı
Hakikat
Yalandır.
81
Eğer
Gerçek dostun olursa,
Arkadaşların çoğalmaz.
82
Büyük şehir
Küçük bir köye döndü,
Giybatler sebep.
83
Anne
Mutsuz evladının
Hayatında yaşar.

84
Kendi düşüncesi yok insan
Boş kapdır,
Dik koyarsan, durmaz.
85
Sabahlar durmadan çalışıyor,
Geceler de...
Ben ise boşum!
86
Şu güne,
Şu günlerin
Arzuları alıp gitti.
87
Benim gayretimi
Senin lakayıt ejderhan
Yuttu...
88
Ne yazık...
Çok şeyi bilen insan
Yaşamayı bilmiyormuş.
89
Yürek doldu, taştı yürek,
Bu külçeye şimdi
Gelemez şeytancıklar
90
İlaç içerim,
Ağırlarım vücudumu,
Şifa bulmaz ama bu ömür.

91
Şairler gidiyor sıra ile,
Ölüyor söz!...
Ağlamıyor halk...
92
Rüyasında
Seyahet ediyormuş
Ağaçlar...
93
Birisi senden üzülürse,
Kuzeyin
O taraf.
94
Kalemin anından
Öptüğün için
Mürekkebi bitmiş.
95
Yorulan belinse,
Neden,
Kafan uh diyor?!
96
Seccadeyi basıp geçiyor,
Evladım,
Elinde telefonuyla.
97
Ağaçları sakla,
Beşinci mevsim-
Ölüm!

98
Duvarda eski resim...
Susarak ağlıyor...
Hatıra gibi ...
99
Özlemi bilmeyenler
Kalbini yedirmiyorlar
Aslanlara.

***

4. Bölüm

Tasbeh 11

1
Gölge...
Arkama bakıyorum,
Hiç kimse yok ...!
2
Her gece yastığım kavga kaldırır,
Kıskanıyor beni
Kağıt, kalemden.
3
Ömrümün
Yarısını kağıta verdim,
Yarısını ise rüzgara.
4
Kapıya birisi geldi,
Çaldı, sert, yumrukla,
Açıp baksam...ihtiyarlık!!!

5
Vücudum su,
Ömrüm su...
Çok susadım.
6
Sana selam vermiş insandan
Allah'a
Selam söyle.
7
Aşksız
Yaşamaya alışmış insan
Yemeksiz yaşayamaz.
8
Nasıl zor,
İnsanoğlu,
İnsanı sevmen?!.
9
Kurt kurtu yemiyor, kızıp,
Tilkininde katili başka,
Ne zaman durdurursun; insan, insan avlamayı?!...
10
Meclisin başından göre,
Sonu kızıp-
Bitmesi yakın...
11
Ağlıyor olan kalbe
Sahralar lazım,
Irmaklar değil!

Tasbeh 33

1
Parfümü
Başkaları için değil,
Düşüncem için sıktım.
2
Yeğenin karaciğerinden olurmuş,
Şefkati
Kanını temizliyor.
3
Uykudan
Geçenlerin-
Muradı uyanık!
4
Sokaklar bomboş, ama
Dünyaları doldurup duruyor,
Ondaki hayat.
5
Bir kase aş verdim
Komşuma,
Ramazan bayramın beklemeden.
6
Yüzümü yıkayıp
Her sabah
Şükür havlusuna silerim.

7
Senden gelen haber,
Hepsi,
Müjdedir!
8
Yalnızlık-
Konuşmayı
Unutuyor olabileceğin!
9
Annemin mezarından
Bakan karınca,
Senin kadar bile olamadım.
10
Kayısı çiçekleyip, ham meyva yaptı,
Yazık,
Ağaça çıkmayı bilmiyor çocuklar.
11
Paranı
Kutuda değil,
İhsanda saklayın.
12
Ödül,
Ne kadar çeşidin çok:
O bana gülümsedi.
13
Yabancıya benziyor
Dili farklı
Torunum!

14
Vefa,
Sen vefanı
Ölümden öğren!
15
Oruç tutmadan önce,
İbadeti iyice
Tut!
16
En köhnesi Allahtır!
Çünkü
Onu hiç kimse yaratmıyor.
17
Kapı kendi görevini yaptığı kadarıyla,
Gönlümü kapattım
Sana!...
18
Çocukların içinde
Kalbine yakını-
Şefkatsiz olanıymış!..
19
Günün geçtiğine değil,
Geçmediğine
Hüzünlen!
20
Beni bekleyip,
Eskimeyi başlayan ayakkabım,
Ayaklarıma dua et!

21
Emziğini ağzıma tutuyor
Torunum,
Paylaşıp...
22
Aşk
Neler yapamazki,
Günahtan başka?!
23
Bu defter mutluymuş,
Sadece şiir yazılıyor
Anına.
24
Yazamıyorsan derdetme,
Şair,
Su birikintisini suda durması gerekiyor.
25
Dilin kelmeyeceği için,
Kalem
Ucunu kırıyor, bazen...
26
Nalemi duyuyor rüzgarlar, kuşlar,
Kainat dinliyor, acaba
Bir sen hariç!..
27
Evladım, seni biliyorum,
Ama
Sen beni tanıyor musun?...

28
O biraz çekinip,
Çekintirip aldı
Dünyanı.
29
Allahım,
Beni affet,
Yalnızlığım için!..
30
Bülbülün işi yok
Onu kim dinlediğiyle,
Nasıl, bilgeli bülbül!
31
Perdesini kapatır sahne,
Son izleyiciyi gönderip, diyor:
"Çok şükür, inandirdim yalanlarıma!"
32
Bugün olduğun için,
Benimde,
Yarınım var!
33
Güçsüzün gücü
Sadece
Güçsüze yetiyor!

Tasbeh 99

1
Seni bulamamıştım,
Asla,
Kaybetmediğim gibi.
2
Özür,
Senin söylediğin gerçek
Ona doğru gelmiyor.
3
Kuşlar yığın
Ve yine gittiler acile etip...
Yüreğini uçurtuyor ağaçlar...
4
Susuyor, incelendi,
Renkide biraz soluk,
Oruç tutuyor edalet!..
5
Sen erkeğe sevmeyi öğretirsen,
O sana
Yaşamayı öğretir.
6
Cömertlik aşikar oldu,
İhsanların yüzü perdesiz...
Şimdi utmak imkansız sevabı...

7
Sabah oldu, hissetmiyorsun,
Gözlerine baka baka aldatıyor ...
Vefasız kız gibi!..
8
Çok ilginç,
Şaşırdığın
İlginç!
9
Sana gelen ağaçların
Hakkın verip uğurlayım...
Şefkat lazım onada...
10
Başın sulayıp, saç tarayıp,
Ay ışıkların örüyorum...
Müşahede ediyorum ömrümü...
11
Başka dilde konuşuyor, durmuyor,
Ana dili, ana dil hayran,
Yanlışların dilleri var...
12
Güneş, sana heveslenmiyorum,
Senden aydın, senden nurlu,
Gece lambam benim tercihim!...
13
Neyi kazandıysam ve kazanamadıysam-
Gönlüm sebep!
Nereye gidersem, beraber o deniz sahra.

14
Acaba,
Durmadan şakıyor bir kuşcuk,
Belki o kendim?!...
15
Sen bir dağsın,
Yağmur kar yapmaz,
Ağlayamıyorum yanında...
16
Torunumun güldüğünü görünce,
Ardından koşuyorum, yetişemiyorumda...
Eteğimi uçurur rüzgar...
17
Yüreğimi dökmeye,
Kuyuya geldim,
Kamışlara söyleyeceklerim var...
18
Bazı rakamları sevmiyor gönlüm,
Mesela:
Babamın öldüğü gün!
19
Saçların dokuluyorsa, gamlanma,
Ama
Yetkine dikkat et!
20
Taşıp gidiyorsa damarında kanın,
Coşup gidiyorsa şefkatin kuyusu...
Kendi ihtiyacın kandır, ilk önce!

21
Telaşsızlık, boyunu göster,
Yakın gel, aşkım,
Kuçağıma basayım!
22
Ayna,
Sena hevesleniyorum-
Gerçeği söylersin!
23
Horoz hıçkırdı, ama
Sabahlar olmadı...
Sen giden gece...
24
Şimşek gürültü yapma,
Gürültünü bırak,
Şöyle bile korku yoldaşım!
25
Telefonum kapandı,
Aramaya başlıyorum telini
Ve hayata bağlıyorum kendimi...
26
Oğlumu ve hayatı,
Bir lahza bile bırakamam,
Duasız!
27
Uzaklara gitmek istersin,
Uzak gitsen, dönmek istersin,
Öbür hayatta ne haber?!...

28
İnsanında tabiatı şöyle,
Doydu mu,
Çiğner!?
29
Bülbül-
Kuşların
Şairi!
30
Şaçların düzeltip acele ediyor kadın,
İşe gitmesi gerekiyor, koşuyor...
Vebal ömrünü çantasına koyup...
31
Umutumu uzamadım,
Umutunu uzamayan
İnsandan...
32
Senin şefkatin
Kendisine çekiyor.
Ah, sihirbaz duygu!
33
Yalnız insan
Düdük çalır, yavaş,
Patlayıp gitmemek için.
34
Yastığım bilen
Sırrı,
Eşimde bilmiyor!

35
Şair mutlu şarkı söyleyemez,
Yüreğini dildiği için,
O sadece hüzünlü gülüyor.
36
Abi,
Senin ektiğin dut sensiz yetişti,
Yüreğim ... döküldü...
37
Badem çiçek açtı,
Badem gibi saçıldı
Baharlarım...
38
Yapraklara sarıyorum hayallerimi,
Maviş bir renk alır Aşk,
Goncalamaya başlıyor hatıralarım!
39
Şöylemiş,
Hepsi belli-
Her tarafda insancıllık...
40
Kendimi anladığım gün,
Aklımdan
Vazgeçtim!
41
Sana söyleyeceklerim çok olduğundan dolayı
Sakin duruyorum
Yanında.

42
Merhaba, gönlüm,
Nasılsın?
Beni özledin mi?..
43
Huzur,
Adın ne kadar güzel,
Peki kendin?!...
44
Paramı kıskandığım kadarıyla,
Zamanımı
Kıskanamadım.
45
Deli,
Terasına taşlar atsalar bile,
Delilik yapma!
46
Hatırım kendimde, hayaller canlı,
Sadece zihnim kuş oluyor,
Zamanı düşünürsem...
47
Gerçek söylediklerin,
Sadece
Gerçekçilere lazım.
48
Yorulursan hayatın işlerinden,
Kendi hayatına
Gezi yap!

49
Benim varlığım için,
Dünya darlık yapmıyor mu sana,
Ey, düşman?!
50
Yüreğim gitti
Sen tarafa,
Kendimden önce!..
51
Yaşlandığın kadarıyla,
Aşkın,
Gençleşiyormuş...
52
Senin masalların
Sadece
"...Bir yokmuş..." diye başlanıyor...
53
Ben gittim, ablam ağladı...
Hastaydı o...
Çok acele ediyordum günahlar tarafa...
54
Kış, kılıçını bileyip gelsen bile,
Seni affedeceğim,
Baharın için!
55
Gözyaşının sahibi iki tane:
Şefkat ve
Şefkatsizlik.

56
Telaşlandığım süre,
Korktuğum
Kuş görünüyor...
57
Yeni arkadaşlar
Eski arkadaşların
Gölgesidir!
58
İhtiyacım ve
Taatim kadarıyla
Sevdim!
60
Bu hayat hicranmış,
Sadece ayrılmaya gelmiş gibi
Sanki!
61
Annemi hatırlarsam,
Yere batıyorum
Dizlerime kadar..!
62
Uzakın işi zor,
Yakının değeri olmuyor...
Ara yol ne kadar dar?!
63
Vücudum ile ruhumu
Barıştırmayı başardı
Aşk!

64
Vücudumu sürüklüyor sevgi,
Ardından koşuyor, iç çekip,
Kalp!
65
Ne kadar tatlı hayat,
Ne kadar tatlı,
Birine lazım olursan!
66
Başını tutup duran
Boynunu okşa,
Sıklıkla!
67
Çukura düşmüş insan,
Çukur kazmayı
Bırak!
68
Gökyüzünde uçmak istersen,
Yerde uçmayı dene,
İlk önce!
69
Seni birisi ziyaret ederse eğer,
Bu hayata lazımsın,
Demekki!
70
Ayağımın üçünde, sakin, zararsız
Gidiyorum sessiz...
Uyanmasın haset!

71
Acile edip nereye geldim,
Durupta ne yapardım-
Kısmetin ayasında!...
72
Perdenin kenarına kelebek kondu,
Bakıp duruyordu uzun uzun,
Bir avuç duamı aldı da, gitti.
73
Dört duvarın içinde
Dört ağız bile
Konuşamadık...
74
Kalkıp gidiyor olduğunda
Sandalyaya bir bak,
O razımıymış senden?!...
75
Kır'ın havasını
Kır gönlüm ile
Üperdim...
76
Bahçelerin etrafina
Kim engeller koyuldu...
Giremedi sevaplar...
77
Saksıdaki çiçekler-
Mahkuma kızlar...
Eyvah!

78
Dökülmek istemişti
Kuçağına, ana yer,
Pişmeden üzüldü elmalar...
79
Çizgiden çıkmış harf gibi
Çirkin göründü o,
Herkese!...
80
Kuşcuğum, söyle söyle,
Seni dinliyor
Kulağım...
81
Gecenin urganın tartıp,
Sabahın şarabını içip-
Şiir yazdım!
(1) Ürpermek
82
Humdanlar örften kaldı,
Müzelere kilitlendi...
Sırlar kaldı sokakta!
83
Okuyup öğrendiğim gibi,
Dokuyup giydiğim gibi,
Benim değilsin!
84
Seksen dörte girdi bir arkadaşım,
Bin ayın yüzünü gördü,
Aydın oldu yüzleri!...

85
Ömürün aşktan
Borçu fazlamış...
Uzak yaşıyor o...
86
Yine sabah oldu,
Yine yeni gün,
Yenileyeceğim eski dünyamı..!
87
Irmakta su bitti,
Bahçeler kaldı kuruyup,
Sahibi hastaydı...
88
Yastıkdaş dediği,
Asla,
Sırdaş dediği değil!
89
Ayağını uzatıp,
Ölemedi bu ihtiyar,
Ayağı "eğri"ydi ...
90
Gözlüğü
Kitab okumak için değil,
Gözümü sevdiğim için taktım...
91
Ağlama! diyorum
Ama
Gönlüm sokağında birisi ölür...

92
Güneşin nurları
Yandırmasına kadar
Ona bakmıyoruz.
93
Mutluluk gittikten sonra
Arıyorlar
Karı- koca...
94
Karanlık geldi,
Gönül aydınlandı,
Yanımdasın...
95
Yarı baht,
Yarı gönül-
Nasıbim şudur?!..
96
Hiç bir şeyim kalmadı
Sena verecek,
Kendimden başka!
97
Köpeği bağlayan
Sahibi,
Köpeğinin gözünü görmedi...
98
Nefretimden geçeyin,
İzin ver,
Seni unutayın!

99
Nabiyler ömrünü arzu eden zat,
Ölmeden,
Ölmeyi dene, önce!

***

5. Bölüm
Tasbeh 11

1
Murat'a yetmek için
Muratı
Sevmek gerek!
2
Ceviz çıkarırım, diye,
Dişin kırdı-
Nefs!
3
Eyvana asılan bir parça pastırma
Rüya görmüş:
Otlayıp yürüyormuş yeşil otlakta.
4
Buzhaneye saklanıyor
Sebzeler,
Kazandan kaçıp...

5
Her sene çiçek açar meyve düşer,
Baltadan korktuğu için
Bu yaşlı kayısı.
6
Rüya görür, bu yaşlı ağaç,
Çok memnun uyanar:
Testeresin kaybetmiş sahibi...
7
Her neyin pazarı var,
Fakat,
Anne - baba hariç!
8
Asumanı soranlar
Yükselmeyi
Biliyorlar mı acaba?!...
9
Elindeki bıçak
Ekmek kesiyor mu
Ya da yüreği?!..
10
Ben sizi affettim,
Ne günah sizde?
Sadece, aynı yüzyıllıkta yaşadık!
11
Aralarında her şey var:
Evleri, çocukları, görevi,
Sadece aşk hariç...

Tasbeh 33

1
Ağırım düşmezki size,
Aslında,
Onun kendi yok!
2
Acele geliyor bahar,
Acele gidiyor...
Bir günlük fahişe gibi...
3
Seni özlemedim, hayır- hayır ve asla,
Seni daha söylemeyen,
Sözü özledim...
4
Kısmeti bitilmiş her şeye razı olduk,
Kısmet olmadığından da
Geçemedik...
5
Gizlice ağılar tuttu arkadaşlarım,
Düşmanın boynuna ildi kılmışın,
Şimdi bana önemli değil, kimdi onlar...
6
Gelecekseniz, yaşarım,
Gelemeyecekseniz yok!
Demekki, hepsi söze bağlı!...

7
Anladım, kısmetim- sensin, kaçınılmaz,
Neden arda döndün ki?
Allah değilsin!
8
Taşdın,
Şarkı söyledim,
Sallandı başın...
9
Çaresiz, hicranın müsaadesine razı oldum,
Ama
Benim müsaademe razı olmadı kalp!
10
Şairin ömrü-
İnsanların dilinde
Uzuyor!
11
Hürlük,
Üvey kıza benziyorsun,
Kalbimde...
12
Gitmek iyi,
Gidebileceksen eğer,
Gidemezsende..!
13
Birinin ismi olsa dilinde,
Mırıltı yapsan...
Menzil bilinemez...

14
Rüyalarımda acele-acele uçuyordum,
Kanatlarım kendimdeydi
O zaman!...
15
Yine yağmur,
Yine gözyaşı...
Benden de çok ağlıyormuşsun asuman!
16
Boynundaki... bakmadan
Çiçeklenir
Gül!
17
Tuzağa ilinmeden başka imkanı yoktu
Bu kuşcuğun,
Karnı acıkmıştı...
18
Bir avuç tane septim
Kuşlara...
Hepsi de gelip yemedi...
19
Kuşcuğun her şeyi vardı:
Ekmek, su, elma...
Tek özgürlük hariç...
20
Rüzgar esir,
Sızlanır perdeler,
Uçmak istemiyorum, ben inatçı mumum!

21
Lambayı kapattı birisi,
Akşamdı, simsiyah oldu, acaba,
Ben seni görüyorum...
22
Sevilenler-
Dünyanın en güzel -
İnsanları!
23
Ayrılığın yine bir adı -
"Değer"miş,
Acaba!
24
Senden gitmek imkansız,
Sana yetmek imkansız,
Zaman!
25
Dünyanın kendi masalları var,
Hiç bir şey bizimki onlara göre...
Masalcım...
26
Benden ne kalır?
Bir avuç
Hayret!
27
Bu insan gibi yaşamak -ağır...
O insan gibi yaşamak- huzur...
Merhaba sana kendi ömrüm!

28
İçinde daima iki zat yaşar,
Katıl ol,
Haini öldür!
29
Elinde bir avuç toprak,
Titriyor göçmen-
Ayasındaki babasına bakarak...
30
Hıçkırmayı bilmiyor yürek,
Belki biliyor, ama
Ormanlar yok yakın civarda ...
31
Asuman uzak,
Yer de yumuşak olmuyor şimdi,
Sen gelince ...
32
Kahverengi kayalardan acele ediyor şelale,
Ayanda su tutuyorsun...
Irmağa dönüyor gönlüm...
33
Ben şarkı bilmiyorum, yağmurdan artık,
Rüzgar gibi yükselemem de,
Şiir yazıp vereceğim onlara çabuk, çabuk! ...

Tasbeh 99

1
Dokunma,
Ben son yaprağım dalın uçunda,
Biz şarkı söylüyoruz sonbahar ile.
2
Başım da ağrımıyor,
Gönlümde sönük değil, acaba,
Bugünü tarihe yazmam gerekiyor.
3
Biz uzak sohbet ettik
Sonbahar ile
İlkbahar hakkında.
4
Herkes taşınıyor yeni evine,
Ben ise, eski kulübemde...
Şiire taşınırım!
5
Kendimi, taşıyıp yürüyorum,
Gücüm yetmiyor
Sözüme.
6
O yanıyor gece - gündüz,
Sönüyor ara sırada
Kapatılmayı unutan lamba!

7
Seyahati istiyor yürek,
Taşıyıp gideyim diyor deniz- istek,
Elimden sürüklenir bavul.
8
Ablası var yetimin,
Annesi
Ölmüyor!...
9
Gitmek istedim,
Yolu kaybettim -
Dört taraf da Kıble değil, bildim!
10
Yağmurda kaldım,
Islandım,
Gömleklerim ağlamaya başladı...
11
Hiç bir şeye teslim olmayan
Gönlüm
Ev işlerine, aileye razı oldu.
12
Dört organı sağların
Fikirleri
Sağlıklımıymış acaba!
13
Törenler işe yaramaz -
Seyir etmeler...
İçinde bayramın olmazsa...

14
İyi ki varsın,
İştiyak,
Yaşımı unuttum..!
15
Haber ver durumundan,
Bulutlar, nerelerdesin?
Ağlayıp gelmen şart değil!
16
Dansçı satıyor işvelerini...
Paralar yağıyor ama ,
Para uzatmıyor hiç bir erkek!...
17
Özlemi bağlamak imkansız,
Köpek gibi
Uluyup sakin bırakmıyor gece-gündüz...
18
Allah'ın işine bak ki, ömrümü namusa verdim,
Ne gariptir ki, hayatım ardan ibaret,
Sevgi, bir kere yüzünü görmedim?!...
19
Seni çok aradım, araştırdım, acele ettim,
Ve son,
Allahtan buldum...
20
Sabahlar olduğunda bin yıllar geçti,
Güneş de milyon yıl nurun saçıyor...
Neden uyan mıyorsunuz, insanlar?!

21
Çiçeği kim ağlattı, yanakları nem?...
Belki sensin, sabah,
Bırakıp gittin mi?!...
22
Kaçan yetişiyor murada,
Kovanda yetiyor,
Ama.
23
Çiçek gibi kokluyor
Saçlarını o...
Cennette olduğunu hissedip...
24
Sonbahar hüzünlü şarkısını başladı,
Eşlik eder yapraklar...
Eşlik eder gönül...
25
Fısıldıyorum yavaş adını,
Duyuyor yapraklar, bekliyor
Rüzgarlara söylemek için...
26
Yanınızda bir söz demeden,
Yaşıyor o otuz yıl,
Otuzuda odun olup...
27
Nerden geldi bu yabancılık,
Tanıyamıyorum seni,
Peki sen, tanıyabiliyor musun?..

28
Beni aldattın, mevsimler,
Bu sonbahar değil,
Deyin!!!
29
İstek,
Özünden dön,
Sonbaharda çiçek açmak imkansız...!
30
Yeğenimin gözyaşını sildim...
Gecede,
Ervah kelebek geldi yanıma...
31
Ayamda eriyor kar kıvılcımları,
Sonra yanmaya başlıyor izi, cazzillap...
Senin söylediğin söz gibi...
32
Artacak senden de dünya,
Benden de kalması belli,
Gel, dünyayı düşünmeyelim, bırak!
33
Ben yürüyen yollarda seni görmedim,
Orda sadece
Allah vardı...
34
Herkesin yüreği kendinde yaşar,
Kaburga altında, sakin, normda...
Benimki ise, senin elinde...

35
Basan yerin tozu bile ilaça benzer,
Oh, ne kadar şifasın,
Vatan toprağı!
36
Sen gidersin
Ve ben de,
Sıkılır dünya!...
37
Mahallenden geçsem,
Kapın
Tanıdı beni.
38
Hiç bişe yok, Hiç bişe yok,
Acaba,
Hiç bişelikte...!
39
Duvara yaslandım,
Fısıldadı o,
Ya, Rabbim, dili de varmış...
40
Kuşum, diyor deve kuşu,
Uçamıyor...
Deve olduğu belirtilir...
41
Canımdan üzdüm
Elma gibi
İsmini!

42
Kimindir yolu - sükut,
Kimindir yolu - gürültü,
Kimi ise, utanır!
43
Özlem-
Derdin
Süt annesidir!
44
Taç, taşcım,
Bir sırrı saklamak,
Sana da ağır!
45
Onun bağırına,
İyi- kötü sığabiliyor...
Anneye benziyor Aşk!
46
Ormana odun götüremiyor,
Nehire su da gerekmiyor,
Bu topluluğa yakışmadın sen.
47
Rica etmiyorum, zahmet etmeyiniz,
Ricam size
Rica etmeyin!
48
İnsafi kullanmak lazım,
Yoksa,
Paslanır o.

49
Nefis dünyalar içinde
Nefesin ayarla,
Orda asla iç çekmek imkansız..!
50
Gözü ile ağlayanlar,
Kalp ile ağlayanları
Anlamıyor!
51
Kuruyan ağacı görünce,
Ağlarsın,
Kendinden haberin yok!..
52
Gece boyu ağladım galiba,
Gözlerim kızarıp uyandım,
Ne gariptir ki, rüyama geldin?!
53
Oluştum, abat olmadım,
Abat oldum ama,
Özgür olmadım...
54
O bahçede kuşlar kaldı,
Güneye gitmeden,
Rüya görürler sakin kendi ağaçlarında...
55
Senden gitmek yolunu buldum,
Şimdi sen
Benden vazgeçmek çaresini bul!

56
Topuğum özlüyor çimenlerini,
Rüzgarları ister çıplak cimlerim -
Nerdesin, kır gibi bağırır?!...
57
Özlemem için
Varlığın- yokluğun
Önemli değil...
58
Zemin kirleniyor,
Tozlanıyor,
O her adım attığında...
59
Yıldızlara bakmadım, çok oldu,
Az kalsa asumanı da unutacaktım...
Nasıl, çetinsin, yerli kaygılar..?
60
Kravatın üzüp koştu köpek,
Hıyanetçi sahibinin
Metresini kovalayıp...
61
İnsanoğlunun ayağı aya bile yetti,
Bir bir basıp gidiyor anlayışsız dünyayı...
Bazen ayağını eline alıp koşuyor...
62
Sokağın işlerin bitirip,
Kendime döneceğim-
Kendime!

63
Mektublar yazılmaz şimdi,
Reyhanın[1] kokusu gelmiyor kağıttan...
Ağzın açarak uyuyor posta kutusu...
64
İki gönül,
İki taraf,
Acele eder bir evde!
65
Parmaklarım
Yüzüğünü çıkartıp, attı,
Ağırlık yaptı bu halka!
66
Gürlüyor paranın sesi,
Sedalıyor zamanın çalgısı,
Duvarda dütar...
67
Uçuşa hazırlanır, acele eder bu kuş,
Kanatı kırıldığını
Unuttuğu zaman...
68
Delikanlılığınız nerde,
Taşkınlık nerde,
Canınız tatlılık göründü mü, yoksa?..
69
Neden mutlu bu dünya,
Neden dikkatsiz,
Afrika'da çocuklar açlıktan ölüyorlar...

70
Gidişin dönüşü var,
Eğer,
Menzilin olacaksa.
71
Kız kardeşi ölüp
Soldular
Yedi pehlivan...
72
Gözüme melhem sürüyorum,
Ağrısı geçiyor, ama
Hatırı sançıyor bazen.
73
Günahların yıkanır,
Yanlışlar affedilir,
Eğer eşin helal olsa!
74
Vakitsiz geldin, ölüm!- diyoruz,
Biçare
Töhmet edip...
75
Beyaz gömlek giyip,
Geldi gelincik
Siyah aileye...
76
Geç geliyor işe o,
Geç geliyor görüşmeye de-
... kaybeden insan!...

77
Aile- ejderha,
Yutuyor her şeyi-
Aşka ekleyip...
78
Fısıltı yaparak pişirdi işin,
Aylarda geçtiler yavaş fısıldayıp,
Fısıltı ile doğdu bebek!
79
Hayata toz koydu servet,
Karşılıklı bölündü para, altın, eşya,
Bölemediler bir siyah gözü...
80
Yağmurda uçarım, senden giderim...
Kanatım ıslanmaz,
Onlar ağlar, sadece.
81
Yıldızları seviyorum, ayı, güneşi,
Onlara heveslendiğim süre,
Ayaklarım damar atıyor yerde!
82
Yükseğe heveslenmek - günah değil,
Yerde yürüdüğüm de sevap değil, hepsi,
Ara yolda kim olduğun - önemli!
83
Sen soğuttun bugün havayı,
Evet evet, sensin hepsine sebep-
Ne kadar ayazlı bu söz!

84
Bizim taraflarda duman olmuyor,
Çünkü,
Çukurlarda yaşıyoruz biz!
85
Her şeyde mantık var,
Plan, menfaat...
Aşk hariç !
86
Nasıl fiilin anlayışsız, ne kadar karışık,
Bu dolaşık dünyayı, söyle arkadaş,
Sen yarat mışmıydın?!
87
Dört taraf bensiz,
Dört taraf sensiz...
Çok şükür ki, yer küresi dört kaçı değil!
88
Karmakarışık hayalim, karmakarışık ömrüm,
Toparla, lütfen, kendime beni
Aşk!
89
Boynuna asılayıp, dersem, bu ağaç
Kol vermiyor,
Kargalar ile uğraşıyor...
90
Rüyalar ülkesinde yaşamak huzur,
Ne kadar sihirli, ne kadar ebedi...
Uyanmana kadar...

91
Ben zırhtan gömlek giydim,
Hançerlerin bekar şimdi...
Ben seni sevdim!
92
Hey, saat!
Beni yönetemezsin,
Şiir yazıyorum!..
93
Bu sözler hakikat,
Bu sözler..
Dudağın boyamayı bilmeyen kıza benziyor.
94
Hatırlıyor musun, insanoğlu, annen karnında ...
Dar ve simsiyah dünya...
Şunda bile yaşamıştın!..
95
Belki görüşmeceğiz, şimdi, hiç bir zaman,
İntikam, öç, elem, isyan,
Ben affetmeyi öğrendim..!
96
Zafer- düşman, ihtiras, uyku üstünden
Kazanılan şan!
Sevgiden değil!
97
Evin tavanına takı takdım,
Kitaba benzetip...
Şimdi ona baksan yeter, evladım!

98
Düğün- herkesin hayali,
Arzuların düğünüdür-
Düğün!
99
Gönlüne söyle,
Başka yer bulsun,
Kirada yaşamak ağır!

***

6. Bölüm

Tasbeh 11

1
Yaşlılık-
Mecburi - ihtiyari -
Katillik!..
2
Denizin rüyasına geliyor damlalar,
Haykırır şundan sağlıksız-
Ayrılık kötü!
3
Seni tartıp gitti kayak araba,
Geyikleri çok boynuzlu, hızlı ve cesur,
Sana yetişmek için şimdi kar olmam gerekiyor!
4
Kahkülleri sallanan söğüt
Ansızın ağlıyor
Ne garip, ağlamaya gelen bu ağaç

5
Bugünki yalanlarımı görünce,
Tarihe de
Şüphem yok.
6
Bir parça kağıtı
Teraziya koydum,
Benim değerim ondan yenil geldi ...
7
Akl hariç, düşünceden başka,
Ne kalırdı kontrolsüz,
Tek Aşk hariç?!...
8
Sena lazım olduğum-
Bena
Çok çok lazım!
9
Seni doldurmayan
Yarımın -
Mama Hava değil!
10
Bilmem nerde sen diye, yaşıyor birisi,
Sen ise habersiz, sanki
Hiç kimseye gerekmiyor gibi yaşayacaksın.
11
Kıldan bile ince,
Kıldan bile nazik,
Gönlünü götür bu pranga yerden!

Tasbeh 33

1
Çınar gibi yaşarsam,
Çınar gibi beklersem,
Gelecek misin?..
2
Bu büyük geminin
Demiride ağır,
Çok hemde çok ağır...
3
Uzağa bakarsın, fısıldar dudağın:
Sonbaharki yapraklar, sarardı bahçeler...
Ben ise, yanında sarardım...
4
Hatırın saklarm,
Çocukluk,
Kaknus boğazından alıp kaçtığım!
5
Geçici hepsi,
Geçici, bildim...
Geçemedi sadece tek öpücük...
6
Saadet sarayın kurman için
Saadetli anları
Beklemek şart değil!

7
Özleme hıyanet etmedim, Vatan,
Nereye gidersem, hemen
Ardıma döndüm!
8
Şair geçti...
Yazılmadan kalan beyaz kağıtları
Kefenlik oldu...
9
Yüreğim... sancıyor göğsüm,
Kendi halime bırakmıyor
Ağırlıklı sözler!
10
Yanımda yatıyor uzanıp,
Horluyor bile bazen
Boş günler!
11
Peri kızıydım bir zamanlar,
Oluşmuştun sen,
Hızlı atın kazık attı, ne yazık!
12
Gözümü bağlayıp, elimden tuttun,
Gitse, dönmez yerlerden yürüyüp,
Batsa, çıkmaz aileye yettik!...
13
Üç yüz yıl konuşup hem papağan,
Mütefekkir olmadı, biçare,
Tekrar söylüyor konuştukların...

14
Demirini kaybetip, gemisi batan
Denizcidir bu erkek
Karısından sonra...
15
Kar yağıyor, eriyor,
Ağlamaya başlıyor
Geçici ömür...
16
Neden bu taş şarkı söylüyor
Sen
Onun başını okşamış mıydın?!..
17
Canım, kararım, hükmüm
Sana çiçek vermek
İcrası ile meşgul!
18
Simsar kısmetini
Kendi yarattı,
Allahın işi yok o ile!
19
Haber geldi...
Haberçiye,
Müjde vermedim...
20
Gel, kuçağıma, rahatla, evladım,
Güneş de
Baş koyar ufuka.

21
Nene, gittin...
Hatıra olup senden
Kırlangıç evi kaldı...
22
Sahradır aşk,
Mecnunları biten
Sahra!
23
Dallar sarhoş sallanır
İlkbaharın ziyafetinde,
Şaraplar içip.
24
Kadir gecesi...
Zikir söylerim...
Ağlamaya başlar tespih taşları...
25
Tövbe ediyorum,
Tövbelerim tövbesinden
Tövbe etmemesi için!
26
Sizi üzmek imkansız,
Çünkü
Üzüntünün ne olduğunu bilmiyorsunuz.
27
Bana da söz vardır,
Söyleyip bitirmeyen şairler,
Kendi cümlem var, Allahım !

28
İçindeki dev yenilebilir,
Büyük güç de lazım değil-
Onu unutursan, tamam!
29
O öldü,
Ceseti gömüldü -
Sesi değil!
30
Her şeye söz lazım,
Sözsüzlüğe kadar
Söz lazım!
31
Ey, sen insan,
Ne kadar meşhursun,
Mateminde bile şarkı söylersin!
32
Bu kelebek suya kondu,
İlginç,
Sertlik yaptı mı çiçek yaprakları..?
33
Dirilik, ne kadar ünlüsün,
Kudrerin sonsuz
Ama ölüm kadarıyla değilsin!

Tasbeh 99

1
Ey Allahım!
Neden uyarmadın?
Sonbaharı gönderdim!
2
Güvercini
Ele öğrettiğine rağmen,
Kaçışı gözler o.
3
Karanlıkta
Gözlük arayan kimse-
Kimsesiz, kimse!
4
Hava, su, kum,
İyi ki taşı yarattın,
Heykel koydun kendine!
5
Allahı sevmekte insan
Insanlıktan geçip gitti...
Melekler kıskandı...
6
Ressam
Ruhun resmin çizer,
Şair ise, konuşur...

7
Ziyaret pazarına gidip,
Ruhuna
Yeni gömlek al!
8
Akşam. Yatak, acele ederim
Yastığım altındaki,
Kütüphaneme!
9
Engel koymayın bana,
İçimde
Ejdarjam uyanır..!
10
Kervan zili gelir maziden,
Bu seda ne kadar tanıdık...
Ecdadlarım çalır kask!
11
Kalelerin adı kaldı, kendisi yok,
Adının kendisi de
Kaledir bugün!
12
Erteledi o her işini,
Kimseye faydası dokunmadı, ama
Ölümünü erteleyemedi...
13
Uykudan huzuru alıyor hasta,
Uykuya salıyor kendini gaddar,

Herkese sığınaksın, uyku!...

14
Kurumuş dalları kesip, yaktılar,
Çatlayıp yandı dallar...
İç çekti ağaç!..
15
Onun
Haykırdığı-
Sükunetiydi...
16
Yaşlılık-
Hayallerin
Bitmesi!...
17
Hayatın içinde bulunup,
Hayattan dışarı hakkında düşünürüz
Tümüyle!
18
Sağ mısın, dostum,
Ya da hasta mısın?
Aralıkta olmazsan, yeter!
19
Asuman - sonsuz, hayal - sonsuz,
Gönül- sonsuz,
Aşka yer yok!
20
Dört mevsimi kim buldu,
Adı da dört türlü! Bu ne şimdi
Allahın her günü bahar değil mi?!..

21
Kim mutluluğu istemiyor, kim?
Önemli olanı-
Mutluluk da onu istemesi lazım!
22
Saadet -
Meşakkatin
Kız kardeşi
23
Mecburiyetten doğar hepsi,
Lazım deriz, hepsini de,
Mecburiyeti yaratan da biz !...
24
Karıncanın evini bozup,
Seyir eder insan,
İnsani ise, Allah!...
25
İki yarım, bütün olur,
Birleşirse eğer,
Sadece karı- koca hariç!
26
Olanlara şükür, olmayanlara -şükür,
Şüküre de,
Şükür!
27
Yüreğim ile düşünürüm,
Gerçeği,
Beyinimle değil!

28
Gelişiyor dünyalar,
Gelişiyor diller de,
Yeni sözün kendisi yok!
29
İlginç,
Yalnız kaldığını görünce,
Melekler gülümser...
30
Bir anda oluyor hepsi,
Acele edersin bazen
Andan da beter!
31
Umut, sözlerin sevimli,
Çok güzel gülüyorsun...
Gitme yanımdan!
32
Suy buharlaşması gibi,
Sözünün taşı kaldı,
Sadece!..
33
Büyük cesaret ver Allahım,
Ölümden sonra,
Ölüm yok de!
34
Dört mevsime şükür diyen
Ağaçlar
Sağlam kaldılar...

35
Kuçağıma alırım,
Saklarım koruyup
Beni teselli ettiğin sözünü!
36
O sakınca yaşadı,
Sakınca geçti...
Dünyada sakınlaşıp kaldı..!
37
Akılda huzur yok,
Dinlenmede yok biçarede...
Gönlüm, ondan gidelim, uzak!
38
Canım sıkkın ...
Dolmuyor gönlüm,
Çatlayan küpeye benziyorum.
39
Ablasını ziyarete gidemeyen kız kardeş gibi
Soluk duruyor -
Saksıdaki çiçek.
40
Mucize yaratmak için
Tesisat şart değil,
Şiir yazabilsen, yeter!
41
Sabahtan küsmüştüm,
Görüşmüyorduk asla,
Bugün onu affettim...

42
Yaşlı söğütü kestiler,
Vücudu kavakdı, ama
Gölgesi koyuydu...
43
Dünya yoruldu
...
İnsanlardan!
44
Timur: Doksan iki akrabanın,
Baş hecesiyiz! - diyor, haykırıp,
Bir damara şu kadar akraba?!... Hayat!
45
Misafirin işi- gelmek,
Mihmandarın - uğurlamak,
Allah yazar sofrayı...
46
İsyan yaparım ve
İnkılap yaparım her gece
Kendi üzerimden!
47
Kartal eşi ölürse
Yalnız yaşarmış...
İnsandan çok farklı varmış.
48
Herkes onu unuttu,
Hatırlamayı bıraktılar hatta çocuklar,
Allah unutmadı...

49
İçinde
Deniz köpürür-
Meyus insanın..!
50
Hırsızlık yaptı ihtiras,
Ele geçti,
Hapise attım kendimi kendim!
51
Kışta bile kar vermeyen insanın,
Bahçesinde tam pişti şeftali,
Yüreği mağdur yere döküldü...
52
Mars'ın peşinde olanlar,
Aya el uzatanlar, söyleyin,
Yerde nasılsınız?!.
53
Basitlik, ne kadar güzelsin,
Maalasef, seni küçümsüyor,
Bu çetin dünyanın çetinlikleri..!
54
Sabırdan nefret ediyorum artık,
Sana
Sabır edip!
55
Elmalar pişti, heveslendim, elim yetmiyor,
Bir tekmelersem, dökülür, biliyorum, ama
Ellerim muradına yetmiyor!

56
Dikkatliydi o, dikkat ederdi,
Dikkat rüya görürdü hatta, ama
Bu fiili herkesi viran ederdi...
57
Üzmek kolay,
Üzülmek de...
Özür halleder onun ömrünü.
58
Uçup gittiğine de,
Döndüğünde
Şaşırırım, leylek!
59
Sonbaharın her fiiline dayanırız, ama
Ağaçların elbisesin yırttığı kazık,
Bu şimdi - gereksiz huy!
60
Çocukluk arkadaşım,
Bir senin yanında
Yaşımı unuturum!..
61
Boşalttı - kravatın, attı-sütyenin,
Birleşti bulutlar...
Yağmur yağmaya başladı.
62
Tavuskuşu - cennet kuşusun, hani
Kanatın altında uyusam,
Sesin direniş gösterir.

63
Nenemin evi...soba...evin üstünde
Ayva pişmişti, nar, üzüm, sallanıp...
Kışın tam ortasında!...
64
Hoparlör sadece
Tek dili biliyor-
Özbekçeyi!
65
Yazık, onun milleti-
Kendine sahip değil,
Kendine köleye benziyor!
66
Doğan olsan bile,
Yüksek uçamazsın,
Çocukların olacaksa!..
67
Postacı amcanı herkes bekliyordu, önce,
Mektuplar, gazeteler...
68
Çocuk bağlanan beşiği,
Dualar
Sallar...
69
Boğaz varki,
Vicdana
Gün yok!

70
Ben onun,
Sadece kalbide değil,
Gözüde bile yaşarım!..
71
Düşük fikirin,
Düşük elbisene
Çok yakışmış...
72
İyi arkadaş ekmeğe benzer,
Yediğin kadarıyla,
Midene dokunmaz.
73
Su gelirse, sömürüp,
Taş gelirse, kemirip,
Karın doyurdu, o!
74
Hayat-savaş! - diyenler,
Ne zaman yaşayacaklar,
Bilmiyorum?!
75
O çok güçlüymüş,
Arkadaşıdan sonra bile
Yaşıyor - ya?!
76
Şiiri açıklamak istiyorlar,
Alim
Saçmalamaya başlıyor biçareler...

77
Bu kağıttan
Şakırdayan ormanın
Sesi geliyor...
78
Yaşlı çınarlar
Canı sıkılmıyormuymuş
Yaşıtlarısız?!.
79
Uyumamaya öğrendim tamam,
Düşünmemezliği,
Ne yapsam acaba?...
80
Oyunda birisi kazanır,
Birisi kaybeder...
Oyun aslında hiç oyun değil!
81
Yağmur çok yağdı,
Tozları yıkayıp bitirdi tamamen,
Yere sinip gitseler tamam!..
82
İyi ki, silinip gidecek hafize,
İyi ki, yazılmaz gerçek,
Yoksa, Çolpan[1] katilin öğrenirdik!
[1]büyük şair
83
Evliya mezarından nurlar yağar,
Acaba, ziya kalıyor mu
Kafa çanağında!..

84
Taşlar deşiğinde yaşıyor keklik,
Söylüyor, söylüyor...Maalasef,
Dağlar arasında kalır sesi...
85
Saatçi, hani,
Bozulan zamanı da
Düzeltse!..
86
Rakibin gözü ile
Baktım kendime,
Çok korktum...
87
Güneş batarken,
Şafak'a bakmayın hayran,
Bu yalan resim!..
88
Bu ülkede zevk alsa olur,
Bu ülkede ağlasa olur -
Sonsuz gönül...
89
Haybetli görünür yapmadığın işin,
Bittikten sonra,
Haybetli görünürsün ona!
90
Asumana arz etmekten yoruldun,
Yıldızlar bile gözükmüyor,
İnsan alır, insanın derdini!..

91
Ben sana yazmadığım mektupu,
Sen bana vermediğin cevabı,
Yırtalım!..
92
Beni affet,
Bir saniyeye
Allah ol!...
93
Bülbül kendini göstermeden öter,
O şöyle öter-
Çıkarsız!..
94
Perişan yüzüne bakıp,
Gözlerine bakarım -
Bir noktayı bulan gözüne.
95
Bazen rüyama giriyor Maşrab[1],
O ile dolaşırım kır-stepleri...
Uyanınca şiir yazarım, zevkle!
[1]büyük şair
96
Senin attığın taş,
Kenarlıymış,
Yuvarlayıp gitmedi yüreğimden...
97
Sabır edemedi o,
İsmi
Sabır olsa bile!

98
Boynudaki mercanını
Yavaş çıkartıyor kadın
İşe giderken...
99
Kaya,
Neden yalnızsın,
Taş sapanda kimse yok?!

Fıkra 11

1

Şair rüzgarda mum taşıyıp gidiyor olan kimsedir.

2

Şair ölüler içinde canlı, canlılar içinde unutulandır.

3

Kimki başkaların kabiliyetine, başarı şansına itiraf etmezken, hayran kalmazkan, Allahın bir nimeti diye bakmazkan, o asidir.

4

Şair mutsuzlar ülkesinin sultanıdır.

5

Kimki ebediliğe inanmazkan, alemi tekrar-tekrar donuşuna, bu alem içre insanlar da bilmem ne zamanlar yine toprağa, ya da yaprağa, ya da çimene, ya da kelebeğeme dönüp, yine dönmesine inanmazkan o ŞAİR değil.

6

Şiir kalptan evvel gelen derttir.

7

Maddi dünya ile ruhi dunya arasında parçalanıp, dağılıp yaşıyor insan, bu şair.

8

Şiir hayretlerin yanardağıdır,
Sıçrayan yerini yandırıcı alev.

9

Şiir dertli kalp cevheridir.

10

Ya sen, sen. Ben için şu gerdanımı kapatan bir tane düğmemi kaybetmekte çok ağır.

11

Ben bayramlardan nefret ederim, çünkü onlar senin isteklerinsiz, nasıl olduğun ve keyfin nasıl olduğu ile hesaplaşmadan gelir. Gönülün matemde günün ise bayramda olması şart. Şu için de onu hızlı bir şekilde geçmesini istersin.

Ayrımlarsız da yaşamak rahattır.

Ben başka, saçının ucundan tırnağının ucuna kadar can bağışlayacak bayram buldum.

Bu - buluşmak bayramıdır. Sen özleyen ve seni özleyenler buluşması.

***

Fıkra 33

1

Kimki huzurda azabı, azaplarıda huzuru hissetmezken, o yanlışlara baba, ukdelere anne olur.

2

Gönülü çöken insanın omuzunda dağ uyur.

3

Kimki aşık gönüllerin gözyaşlarını silmezken, o ŞAİR değil.

4

İlkbaharı özleyen masum kuşlar gibi rahatsız şair kalbindeki bir parça ışık, bu - Şiir.

5

Yaratıcılık iğneden deveni geçirmek işaretidir.

6

Ruhu vücuttan ayırıp almak o kadar zorki, vücudun bir zarar gelecekse, ruhun parçalanır. Ruhun kuruyacaksa vüduta da huzur yok! Can biçare ise arada avare.

7

İnsanoğlu neden şöyle yaratılmış-ya?

Neden bu kadar susamış?!

Oh be, hatta kendini kendi ezip suyunu içiyor ya!

8

Yanılmak

Doğruluğun rüyasıdır.

9

Yaratıcılık yolu kervan yolu gibidir. Onun hangi menzile, nasıl halde yetişmeyi sarbana[1]- hocaya bağlı.

[1]yol başlayıcı

10

Denizi var insan damlasını kıskanmaz.

11

Yaratıcı da bir nihal gibi söz.

Ona güneş- itiraf, hava- aşk, su- servet, yer- vatan, hepsi aynı, lazım.

12

Ben olmasaydım,

Ecdadlarım da olmazdı.

13

Hoşlanmak-hoş keyifine bağlı.

14

Nasihat

Olmayacak niyetin ziyaret yeridir.

15

Gönül insanı- ağaç gibi. Birisi meyvesini yiyecekse, birisi gölgesinden zevk alır. Sonunda ise odun yapıp yakacaklar ısındılar.

16

Tamahkar öğretmen atılmayan sapkandır.(taş)

17

"Kadın erkeğe tapınırdı, eğer mümkün olsaydı..." derdi Rasülu Allah.

18

Şefkatin beni
Ben yaptı!

19

Sana nur verip, nurmekan oldum!...

20

Kadın kocasının ihanetin ilk olarak hisseder, duyar. Koca ise son olarak.

21

İhtiyaç var yerde - arzu mevcut.

22

Pencereden asumana bakıp fısıldıyor kadın.
Tespih döndürür. Dilediği kendine hediye...

23

Özleminiz kokusu bana kadar geldi.

24

Balı çiçek yaratıp, arının yediği rızık.

25

Bir tane sözün sebep, sözün kudretini anladım!...

26

Erkekler tuhaf: Karısının hıyanet ettiğini affedemeden boşanıyorlar ama kocasına hıyanet eden kadınla rahatça evlenirler.

27

Şiir alemi - yüksek dağ tepesindeki şifalı çeşmeye benzer. Ona sadece kendin çıkıp gelecen. Çeşmeden elini yüzünü yıkayıp, bir yudum içtiğinden sonra ardına hiç dönmek istemezsin.

28

Dostluğu ölüm bile götüremez.

29

Canlı kanunlar insanlarla yaşıyor,
Ölüleri ise kitaplarda.

30

Her kuş bülbül, her söz hikmet olmadığı gibi,
Sen de biraz hareketsiz dursan olurmuydu?!.

31

Şu kadar yaşayıp, şu kadar bilmedim,
Şu kadar bilmezim...

32

Sen sadece beni kazandın, kalbimi değil.

33

Özleyip yaşamak - mutlulukların mutluluğu.

Fıkra 99

1
Yersiz tartışma,
Arkadaşımı düşman yaptı.
2
İçim doldu içiktiğimden[1]
[1]özlem hastalığı
3
Korku -
Korkunç insana da yabancı değil
4
Sen bu dünyada asla yenilik yapmadın,
Ben de...
Bizi sadece neneler destekledi.
5
İnsan kendini sevmesi gerekiyor, doğru,
Ama aşk duygusundan artık değil da!...
6
Sorunu doğru sor,
Cevap istersen.
7
Koynunda ekmeğin olmazsa,
Ardından köpeğin de takip etmez.
8
Çoğunluktan tavşan kaçıp kurtulamaz, dedikleri doğru, çünkü
Kovdukların hepsi de ben tutarsam, diyorda, onu.
9
Hayaline evlendim...

10
Asumanın altında her şey emanet.
Ebedilik- yerin altında.
11
Sohbetin çok ilginçi-
Kendinle kendin konuştuğun.
12
En yüksek derece - kendine egemenlik yapmak.
13
Akllı insan- ayakları at gibi hızlı olmasa da, menziline daha hızlı yetiyor.
14
Selamın cevabı olduğu gibi, cevapsız kalmazsan.
15
Küçük eksiklerini sadece "büyük"ler görüyorlar.
16
Ey insan, sen dehasın, ama ne yaratmış olsan da,
O senin gibi mükemmel değil.
17
Kendine şükür, Allahım, senle avara olup, kendimi buldum.
18
Kulaklarım fısıldamana öğrendi.
19
Zenginin deliliği garip geliyor insana,
Fakirin bilimselliği gibi.
20
Kamış büyüyor kuyuya, ama ney yapıp neylenmedi...
21
En yüksek görev-sevilmek!

22

Başkasının görevi- sıcak ekmeğin kokusuna benziyor, iştahını açıyor ama doyurmuyor.

23

Hakimlik - yüksek duvar,
Ondan herkes de bakamıyor.

24

Akıl hayvanda da var,
Sadece o övmeye utanır.

25

"Sürünün ortasında bulun!" - diyorlar.
Ben ise hiç sürüye girmek istemiyorum.

26

Vermezsen - alamazsın.
Kaybetmezsen- bulmazsın.

27

Ağaçlar
Dünyadaki en son minnetsiz insanlardır.

28

Gönlümü zorlayan şeyleri zorladım..!

29

Gününü sayan insan hızlı yaşlanır.

30

Kadının düşmanı- merhamertliliği.

31

Yapıcı- ünlülüğünden borçlanmaması gerekiyor.

32

Ruh- Allahın, vücut ise toprağın.
Şöyleymiş, onlardan hangisini unutursan, sahipleri götürürler.

33
Erkek adamın karısı isteğidir.
34
Akıllı insan kanunu bozmaz,
Kanun cahiller için yazılır.
35
Sahte altın-
Temiz altın olduğu için oluşan.
36
Şüphe - şeytanın ekmeği.
37
Yeniliği itiraf etmediniz mi,
Yaşlanmışsınız, arkadaş!
38
Her bir şeyin kiymeti ne kadarsa,
Şu kadar öde, asla artırma!
39
Kader sanki deniz. Onun dört kıyı var:
Akıl, ilim, sağlık ve hüsün.
40
Her şeyden kötülük bulacak insanı unut.
41
İlginç-savaşa herkes de gitmez.
42
Kendi dilini unutanlara
Vatandan gidiş kolay..!
43
Sevginin damarında
Kevser akıyor...

44
Seven kişi - maruzdur,
Özgür olamıyor kendiden...
45
Tefekkür uyuduğunda -mide uyanır.
46
Öğüt kararsızlıktır.
47
Şüphe - umutun katılı.
48
Bu dünyayı daraltmayalım, dar fikirle ...
49
Ağlamak istersen, saklama kalbini,
Irmak dağ ve taşlardan başlıyor.
50
İlginç ermiş dünyası: Akılın büyüdüğü kadar, vücudun bükülür.
51
Seven mesleğin - kurtarıcın!
52
Fiilini değiştirirsen- kaderin değişir...
53
Şah ve dilenci...
Sanki zıta benzer bu iki söz.
Aslında Şah pahalı kıyafetteki dilencidir.
54
Fergana'da Ikbal Nazari[1] kimse tanımıyordu.
Öldü! Nedense arıyor şairi.

55
Söylediğini hepsini yap,
Yaptığını söylemesen de olur.
56
Düşünmeden önce düşündüm...
57
Okunmayan Kur'an,
Ziyaret edilmeyen kız kardeş gibi gariptir.
58
Hayret- diriliğin hakkındaki haber.
59
Seni öğrendim alfabe gibi.
60
Dünyayı bir yudumda yutup, tadını bilmedim.
61
O açlığından değil, açgözlüğunden öldü.
62
Bu beyaz, bu siyah demek için, ilk önce, beyaz ve siyah renkleri tanımak gerekiyor!...
63
Geçmeyi bilen, yutmayı da bilir.
64
Doğan annemizden başlayıp, yaşlanırız...
65
Midemiz- hayvanlar, kuşlar, sürüngenlerin mezarıdır.
66
Haset-
Sevinçin sonuçu.

67
Gözyaşını sadece çok yakınların dökebilir.
68
Tutku aşağılamanın başıdır.
69
En büyük yanlış yanlışı düzeltmezimiş.
70
Dağlara bağlanma, dağlar yıkılır,
Irmak'a bağlanma, ırmak kurur, gönüle bağlan...
71
Özlemin tedavisi - özlem!.
72
İyilik-
Batakdaki altındır!
73
Önce eşim beni şiirimden kıskanırdı,
Yimdi, şiirim eşimden kıskanacak oldu.
74
Şair üç halde yazamıyor:
Kendinden memnunsa, övgüler girdabında kalırsa ve ya da ruhan büyürse.
75
Kendimin ki olmayan her şeyden vazgeçtim.
76
Kendimi çok özledim..!
77
Şarap tutan ellerinle üzümbağları da yetiştirir.
78
Bir tek sözünden mutlu olacaklar yanında borçlusun!

79
Aşkın penceresinden ışık görünse, yolların aydınlatır...
80
Saçının uzunluğu hayalini çetin yaptı.
81
İki resime bakıp,
Eskidiğimi bildim...
82
Yalan-
Yalancıya gerçek gibi gelir.
83
Eskiden boşalmoş tarlalar iç çekiyor meyus,
Kızını uzatan baba gibi...
84
Siyah görünen her şey siyah değilmiş,
Beyaz da bembeyaz olmadığı gibi...
85
Secdeye baş koyarsam, insan olduğumu unuturum ...
86
Hatırlamak çağırmaktır.
87
Övgü-insanlığı öldürür.
88
Aşikar ihsan ev kurup, yaşamamazlıktır!
89
Gönlün de kırk çeşmenin suyu aksın!
90
Nafile insanlar için nafile sözler de çok dünyada!..

91
Kime inanırsan, ona hizmet yapacaksın.
92
Yurt'un ahırındaki koyunu kurt yiyecekse,
Onun sorusunu padişahtan sorulması ilginç.
93
Yaramıyor bu bıçak hatta, kavun soymaya da, gündelikçi kadının kocası gibi.
94
Övgülere alışan insan, tütün tiryakisine benzer...
95
Şiir- hadise, o meydana gelir, sanki rüzgar,
yağmur, şimşek ve yada ölüm gibi.
96
Görev kıymetlim, üzülme, seni herkes de sevmiyor!
97
Turnalar döndüler...baharsız!..
98
Varımı verdim ...evladıma...
Kendim bile kalmadım...kendimde...
99
Tefekkür, ana kapını aç!
Cennetini bir göreyim!

FERİDE AFRUZ HAKKINDAKİ YORUMLAR...
(Makaleler kısaltıldı)

İbrahim GAFUROV
Özbekistan Kahramanı,
Edebiyat bilgini

EYVALLAH!

Zaman geçti, devir değişti, nesiller değişti, bir nesil yerini başka bir nesile bıraktı. Parlak gözleri ve kalem kaşları olan küçük bir kız, olgun ve olgun bir Feride'ye dönüşmüştür. Tatlı şarkılı bir bülbül -Ferede Afruz ezelden beri edebiyatın ebedi bahçelerinde neşeli şarkılar söylerken, biz gafiller habersiziz, susalım! Feride'nin eserlerini okuduktan sonra ölçülemez duygu ve izlenimlere kapıldım. Başından sonuna kadar dizginsiz. Özgür hava, özgür konuşma, özgür konuşma!

Ferede Afruz, karakterlerini çok sevgi dolu ve olağanüstü derecede ilginç olarak tasvir ediyor. Kaderin sahiplerinden bizzat söz ediyor. Onların biçiminde tarih ve zamanlar dile giriyor gibi görünüyor. Zalimlik çağı, acımasızlık çağı, delilik çağı, merhametsizlik çağı. Acı çekenlerin anlattığı tüm korku hikayeleri ağlıyor. İnlemeleri falan yazan Ferede, birer birer bedava görseller ve açıklamalar buluyor... Ferede Afruz ne yazarsa yazsın, hangi konuyu gündeme getirirse getirsin özgürce ve ilginç bir şekilde yazıyor. Uykulu insanın gözleri açılır, canı sıkılan insanın sesleri yeniden uyanır, uyanıktır. Dürüst olmak gerekirse ilginç bir şekilde yazmıyorsanız edebiyatın bir anlamı var mı? Yazar, okurunun yaşam tarzlarında kendisiyle aynı fikirde olmasını sağlayabilirse asıl amacına ulaşacak ve sevgiyi kazanacaktır. Sıkıcı bir şekilde yazılan

kitapların yol ortasında duran taştan hiçbir farkı yoktur.Bir yandan Feride iyi yazarsa ve okuyucunun dikkatini çekerse diğer yandan özellikle yazar imajı bizim için özel bir statüye yükselir. gözleri parlak görünüşü, olgun kişiliği, insanlığı, derin ahlakıyla. Onun sözlerini ne kadar çok duyarsanız, onları o kadar çok tekrar duymak istersiniz.

Kapat onu. Mutlu ve mübarek olun.

***

Özbekistan Halk Şairi
Rauf Parfi Öztürk

ANLIK DUYGULARI

Feride Afruz'un şiirinde kalbin anlık duyguları metafor ve metaforlarla ifade edilir - erotik titreşimler, su altı sarsıntıları, şimşek, yağmur. Söz, şairin gönlüne tam itaat ettiği için düşünce cesaretini geri kazandırır, düşünce cesareti ise son derece samimiyet gerektirir. Başka yolu yok. Aksi takdirde başka bir kalbe ulaşamaz. Bu muhtemelen bir şair için en kötü trajedidir. Düşünürseniz şairin yeryüzünün iniş çıkışlarına değil uçsuz bucaksız gökyüzüne ihtiyacı vardır...

Feride Afruz'un şiirsel sözleri günümüz Özbek şiirinin yüksek yerlerinden yankılanıyor.

Bakhtiyor NAZAROV
akademisyen, filoloji bilimleri doktoru

HAYATIN KÖKÜ SEVGİDİR

Feride Afruz'un şiirlerindeki yoğunluk tadı, kaderin istemsiz doğasını delip geçiyor. Kalbin bütün günah ve kederlerini, ızdıraplarını, sevinçlerini ve gerçekleşmeyen ümitlerini ortaya koyarken, pişmanlık ve tövbenin yerini daima gurur ve tahammülün aldığına şahit oluyoruz. Bugünle yetinmeyen şair, yarın farklı yaşamaya karar verir. Etrafını saran şüpheler, dedikodular ve şüpheler kalabalığından sağ kurtulur ve özgür ruhun sınırlarına ulaşır.

Feride Afruz hayatın kökünün aşk olduğunu söylüyor! Bu yüzden engin yürekli bir şairdir. Sevgiyi bu enlemlerde bulur ve bu enlemlere bağlı yaşar.

***

Kozokboy YOLDOSHOV
Pedagoji Bilimleri Doktoru, profesör

ÇİM HANIM

Bir şimşek çakmasıyla değil, bir gelinin inancıyla şiire giren Feride Afruz, tüm bilge gelinler gibi evinden çıkıp palak yazdı. Bir dizi şiirsel çocuk kitabı doğurdu ve farkında olmadan bu evi kendine aldı. Bir zamanlar çakan edebiyat şimşeklerinden kaçı söndü ve Feride bugün kocaman şiirsel kalbimizi süsleyen yabani bir metrese dönüştü. Feride, çalışmalarında sadece birini değil kendini de tekrarlamamaya çalışıyor. Bu

nedenle okuyucular onun sonraki kitaplarının her birinden yeni bir şeyler beklemeye alışkındır. Biçim ve içerik arayışı şairin şiirinin kalıcı bir özelliği olduğundan, onun yaratıcı uçuşu sürekli olarak artmaktadır.

... Feride Afruz da bu güzel sürece katılarak "tesbih" türünde yazılarının doğmasını sağladı. Arapça'da "tesbih", "temizlenme", "övme" anlamına gelir ve Allah'ı ilahi istilada arındırmak, O'nu her türlü kusurdan uzak olduğu için övmek, en büyük, en kudretli, en şerif anlamına gelir...

***

Nu'mon RAHIMJONOV
filoloji bilimleri doktorudur.

KELİMELERİN KUYUMCUSU

Feride Afruz sadece şiir yazarı değil. O gerçek bir şairdir. Yüce Rabbimiz, onun kalbine iyilik koyan, onu kalbine koyan, kalbine bulaştıran gerçek bir söz kuyumcusudur. Şiirlerinin hemen hemen tamamında yer alan sözler, okuyucunun bilinci olmadan dünyaya ait değildir. Günlük konuşmalarımızda her gün kullandığımız kelimeler. Ancak şaşırtıcı olan, şairin fikir ve duygularını yansıtma sürecinde büyülü bir potansiyel kazanmalarıdır. Ancak o zaman derin, çok katmanlı anlamlara sahip, zengin duygulara sahip müziği geliştiren bir güzellik simgesi haline gelecektir. Şiir bir düşünce çiçeği, bir duygu ağacı, bir deneyim bahçesidir. Şairin şiirleri insanın kendi ağacının gönül bahçelerine ekmesi, yetiştirmesi, ilk meyvelerini yetiştirmesinin sonucudur.

Hurşid DOSTMUHAMMAD
Yazar, filoloji bilimleri doktoru, profesör

SESSİZ VE SESSİZ

Hayranlar, Feride Afruz gibi büyüleyici bir şairden her zaman yeni imalar ve yeni sembollerle dolu yeni bir şiir bekliyor. Her yeni şiir yeni bir durum, yeni bir ruh hali demektir. Elimizdeki "7 tesbih" yepyeni - sadece üç satırdan oluşan şiirler... Durun, beklediğiniz geleneksel şiir değil, düzyazı şiir mi, manzum sözler mi? Ruh hali veren zihinsel durumlar veya... Daha da iyisi, türe karar vermeyi okuyuculara bırakalım. Böyle bir karara boşuna varmadık. Gerçek şu ki, her üçlü çok şefkatli bir şekilde okuyucuyu tuhaf bir ruh haline davet ediyor, kalbinizde oluşan zihinsel ruh halinden etkileneceksiniz! Hayal gücünüzün, hafızanızın ve duygularınızın tellerinin oluşturduğu melodiyi dinlerken bir an susarsınız. Bu düşünceli sessizlik anlarında kendinizi toparlayamadan, deniz kıyısında birbirini kovalayan dalgalar bir sonraki üçlü bedeninizi istila edecek – nefesiniz kesilecek. Sabırlı olun, 1001 nakit dalgası hassasiyetinizin, gelişmişliğinizin ve hayranlığınızın iplerine dokunmaya hazır. Güleceksiniz, üzüleceksiniz, düşüneceksiniz – zihninizin en derinlerinde oluşan sorulara yanıt arayacaksınız, üçlü tesbihi yorumlamaya başladığınızı fark etmeyeceksiniz. Unutmayın bizim şairlerimiz şiirlerinin yorumlanmasını sevmezler. Ancak bir akademisyen olarak olmasa da bir okuyucu olarak yorumlamaya cesaret edersiniz. Bakın: Dünyada yalnız insan diye bir şey yoktur... bir paradoks! Rüzgârda sallanan olgun bir nar - hamile bir kadın... bir natürmort sembolü! Kalbinizi yıkayın, süpürün, üzerine su serpin, barışın, sonuçta kalbiniz Allah'ın evidir... bir metafor!

Hayır, yorum yapmadım, sadece tekrarladım.

Bu arada, yeniden okumanın cazibesi sizi az önce okuduğunuz üçüne tekrar tekrar bakmaya davet ediyor. Tadını çıkarın, tadını çıkarın. Aşık olmayın, her üçlü düşünce netliği ve gönül rahatlığı gerektirir. Böyle berrak ve rahatlatıcı bir okuma keyfi size de nasip olsun canlar!

***

Mirsodiq IS'HAKOV
tarih doktoru, profesör

ELMAS KELİMELER

... Feride Afruz'un kendine özgü bir sembolik düşünce sistemi var. İmgeleri bazen o kadar olağanüstü ve derindir ki, okuyucuyu istemsizce heyecanlandırır. Sonuçta bir şairin şiirini, sözünü binlerce yıldır söylenmeyen bir kelime tanımlar. Ve herkes bu sözü söylüyor. Şairin sözüne göre giydiği kıyafetlerle ilgilidir. Şair, sözcükleri kalbinin okyanusundan alır ve onları yeni bir şekilde kullanarak yeni anlamlar keşfeder. Kelime sevinir ve şairin kaleminin dilinde yeni bir şekilde konuşur. Metaforların bu yeni ve renkli yorumundan bir şiir doğuyor. Ve gerçek şiir sözde doğal bir elmastır; asla aynısı olmaz. Nasıl ki elmaslar insanların eline geçtiğinde farklı isimler alıyorsa, her şiirin de kendine göre bir değerleyeni ve gönül yarası vardır. Sanat şeytanı şair Zucco, gerçek bir şiiri daha ilk sesinde tanır ve ona aşık olur. Şair Afruz'un her şiirinde bu elmas kenarların rengarenk parıltıları vardır....

...Feride Afruz'un yaratıcı sanatsal görüntü sistemi, parlaklığı ve yeniliğiyle her zaman benzersizdir. Buna sistem demek belki o kadar doğru değil. Çünkü sistem belli kanunlara tabi bir gerçeklikler zinciridir. Ve

Afruz'un yarattığı görüntüler her seferinde şairin ruhunun eşsiz anlık görüntülerine dönüşüyor. İşte onlardan bazıları:

...Boğazda ağlayan kuş; artık dünyaların hafızasında olmayan eski değirmen; ruhumun altın kaşı; eşiği olmayan kalp; Mutluluğumu öpemem - alın yok; şair-müzisyenin kanı; aşağılanmanın kanlı belası; Ferida'nın kuzeninin bedeninde bin bir Feride; küllerin zamanı; bir ruh depremi; kader kurnaz yaşlı bir kadındır; guruldayan bahar; sapsız yaprak; eteğini elmalarla dolduran kurumuş bir ağaç; lirik kahramanın göğsünde masumca çiçek açan hançerler; çocuk gibi uyuyan bir ejderha; uykulu geceler vb., vb. vb. Bu tür açıkça bulunan sözler, yalnızca şiirin değil aynı zamanda şairin de yaratıcı potansiyelini tanımlar.

***

Şoira UMAROVA
Hukuk bilimleri adayı

MÜZİSYENLERİN GİZLİSİ - FERİDEM'E!

Feride'nin sade, düşündürücü düşünceleri ne kadar güzel.
***
"Hiç ölen bir adam gördün mü?
Ne kadar saf
Ne kadar mükemmel!.."
***
"Benim de kafam karıştı ve 'Haklıyım!' dedim. Söyledim.
Ayrıca "haklıyım!" diyorsunuz. dedin

Hak şaşırdı! Hayat veren bir insanı herkes saf olarak tanımlayamaz. Ama bu tarifeyi kimse inkar edemez. Çünkü insan hayatı boyunca gelişir, öğrenir ve olgunlaşır. Hazır olduğunda, olgunlaştığında, lezzetli ve anlamlı hale geldiğinde sahibi onu geri alır. Eğer bunu anlayabilseydik, "Ben haklıyım, Hak'ı şaşkına çeviriyorum" iddiasını ortaya atmazdık. Sonuçta ben benim ve Gerçek, gerçektir. Feridem canım, bu konuda "Haklısın diyemem" diyemeyecek kadar kendini ifade edebildiğin ve başkalarının işaret etmesine izin vermediğin için teşekkür ederim. haklısın." "Köpek nehirden su içtikten sonra kirlenmez" diye bir söz vardır. Ancak Feride'nin büyük aşk nehrinde köpekler ve kediler yıkanır. Köpeklerin yıkanması ile ishak necis olmaz. Ferideler aşkı dürüst kılar. Aşk akan bir nehirdir, sonsuz bir nehirdir, dalgalı bir nehirdir, dalgalı ve taşkınlı bir nehirdir. Ne mutlu bu nehirde boğulanlara. Sadece tadını çıkarabileceklerini, huzur içinde yüzebileceklerini söyleyenler bu nehri bilmiyorlar, içinde yüzemiyorlar.

"Bu nehirde ağaç kabukları da var,
Köpekler de yıkanır
Bu çok büyük bir nehir - Bu bir aşk nehri!"

Kalp neden akılla anlaşamıyor, akıl neden unutamıyor, ikna edemiyor, kardeşi kalbi yönlendiremiyor? Kalp unutup aklı ikna ederse, kafa için felaket olur. Zihin farklı şekillerde analiz ettiğinde tek bir kelime kalpte sonsuz bir yara ve acı yaratır. Aklın rehberliğini takip eden bir akıl varsa, o yabancı bir akıl olarak kalır. Bu "kalp" yeterli değil. Ne harika bir yorum. Bu yorum, Zulayho'nun inkar edemeyeceğiniz eşsiz sesiyle daha çekici, daha etkileyici, insanın içini titreten, "ruhunu düşündüren", yürek burkan, ruhu dinlendiren bir ağıt.

..."Benim için kötü. Kalbim dertte
Bir kelime kalbimi mutlu ediyor
Dostlarım ve düşmanlarım kalbimdir

Onları affedeceğim, onlara güç vereceğim."

***

"Sultanlara tapmıyorum, hayır,
Kanıma hakaretlerle karışmadı,
Müzisyenler benim sırdaşlarımdır".

Kötü niyetlilerle, padişahlarla akraba olmayan, Hakikati bulan, müzik dinleyebilen, onlarla "ku-ku" olan, onlara ülke değil zaman veren sevgilim sağlıklı ol!

***

Şarifa SALIMOVA
şair

GÜNEŞE ULAŞMANIN YOLUNU BULACAKLAR

"Tespih" satırları.

Feride Afruz... "Tesbih"... Mucizevi kitabı aldım, karıştırdım ve suyun yanında duran bir aziz gördüm.

"Suyun yanında bir koruyucu vardı,
Su çıplak ayaklarını yaladı...
Gardiyanın gözleri dolmuştu..."

Ne demek, o aslında bir şair. Bu tespihte ne olduğuna dair ince bir ipucu var.

Hayal gücüyle yüklüyüm: Gözlerimin önünde, sonsuz yaşam okyanusu, dolu okyanus, tıpkı kalp gibi kucaklıyor ... kıyılarında bir ruh var. Gözleri su dolu bir Yürek... Su neden çıplak ayaklarını gösteriyor... Gözleri su dolu koruyucunun kalbinden neler geçiyor? Gökyüzündeki

toprak ve su neden birleşiyor? Aslında her ruh kendi kendisinin koruyucusu mudur? Sonuçta kaçan da kovalayan da Allah'tır, peki gözleri neden sulu? Aslında gelip geçen dünyanın acısı ve Allah sevgisi insanı ağlatır. Yaradan uğruna gözyaşı dökmek aslında çok büyük bir nimettir! Büyük mutluluk!... Bu anlamda mutluyum, Feride Afruz onun hayalindeki koruyucudur. Ya da dünyanın acıları, velinin yaşlarla dolu gözleri...

Kitaptaki bu satırları okuduktan sonra Umman'ın Feride plajlarına gitmek istiyorum. Çıplak ayaklarımı sessizce suya daldırmak istedim. Hayat okyanusunun sularına... Aslında hayatımız boyunca kaç su akıp kalbimizin dibine çarptığını fark etmiyoruz... Neyse vali kalple birlikte göğsümde kaldı. Belki de şiirin büyüsü budur."Tasbeh"e göz atıyorum... Aniden imalar patlıyor: aşk nehrinde yıkanan akarlar gibi... Ya da kendini teselli eden yalnız bir kadının lüks elbisesi gibi. Ya da inliyor, okşuyorlar. Kaftingde ekmek verilir, ardından sahibi kuzu gibi kesilir. Ya da gürültülü bir kalabalığın ortasında sizi şaşırtacak şekilde kendini özleyen bir ruh. Bir başkasının parmaklarına yüzük değil pranga takıyor, mutlu, gururlu... Vali'nin gözlerindeki yaşlar çektiği acıdandır. Feride mı? Yine... sonsuz hicretle karşı karşıya kaldı kadın... aslında aşk onun tutkusuydu... sonra ayrılık geldi, aşk gitti. Şiir kadının elini tuttu. Artık kalbini şiirine açıyor. Büyülü dünyaya kalbini açar. Musica artık onun kız kardeşi. Dünya dönmekten yoruluncaya, güneş yakıp soğuyana kadar onu seven güzel bir kadın. Gerçek aşk mı, yoksa komşuluk aşkı mı... Vali hâlâ suyun kenarında yalınayak duruyor, gözleri su dolu. Kim bilir belki de gökyüzüne olan tutkusundan dolayı üzerine yıldırım düşmüş ve yağmurun gözyaşları dinmemiştir. "Tesbih"in sayfalarını çeviriyorum... Baharın gizemli nefesi dışarıda. "Tasbeh"ten şairin yüreğindeki bir nur zerresi kalbimi özleyen kuşlar gibi yüreğime akıyor Şiir... Sevgili, samimi, güzel şair Feride Afruz:

"Küçük bir çocuk olsaydım,
Tanrıya şükür ailem
Bir zamanlar eline su dökerdim..." şairin şiirini hayal eder. Bu hayal hemen benim olacak. Annemle babam hayattayken üzerlerine su dökebildim. Peki ya ayakları kumsalda duran, çıplak ayakları su yalayan, gözleri su dolu Vali... Vali şeklinde kocaman bir KALBİ ahengidir o... TASBEH insanı içine çeker rüyalarındaki hayranı. Şifalı bir pınarın suları gibi kalbin derinliklerine akarak onu daha da güzelleştirir.

"Feride Afruz" adı bu altın dalgalarda yatıyor. Feride Afruz ise "rüzgarda mum taşıyan" duyarlı bir şair.

***

Abduhoşim İSMAILOV, besteci
Özbekistan Halk Sanatçısı.

RUH ŞAİRİ

Feride'yi tanıdıkça onun sadece şiirlerinde değil, tüm insan vücudunda bir çekicilik olduğunu fark etmeye başladım. Onun yürümesinde, konuşmasında, şiir okumasında, hatta sizi dinlemesinde bir iç anlam-mantık var.

Mizah duygusuna sahip bir kişi rasyonel bir kişidir. Başka bir deyişle mantığı olan bir adam. Basiretli, kimseye zarar vermeyen, kendi canı pahasına sabırlı, başkalarına hissettirmeyen asil bir insan olacaktır.Sanatım sayesinde, khirgoi'si olan bir kişiyi hemen tanıyabildim: ister doktor, ister aşçı, ister mühendis olsun. Mesela inşaat ustasına dikkat edin, yüreğinde bir tutku varsa o da ritimle, şarkıyla çivi çakar...

Bana göre Feride Afruz bir ömür boyu çok iş yapacak gibi görünüyor. Kimsede kötülük görmüyor, bu khirgyi onu hep aynı ruh halinde tutmalı, kendisi gibi iyi insanları kendine çekiyor. Bunun bir örneği de şiirlerini söyleyen sanatçılardan uzaklaşamamasıdır. Birisine kız kardeş, birine kız kardeş, birine arkadaş olmaktan asla bıkmaz. Dille nasihat, elle iyilik, mutlulukla hizmet etsin.Ve Feride da kelimenin tam anlamıyla. Shinavanda kimdir? Gerçek bir şinavand, sadece bir hayrandan, hatta gerekirse bazen bir sanatçıdan daha iyi demektir. Böyle bir şinavanda pek çok sanat eleştirmeninden çok daha üstündür. Şarkıyı bilerek dinler, seçici olarak dinler, metne bakar, özüne dikkat eder, melodiyi hissedebilir, ayırt edebilir. Bu yüzden her şarkıyı önce Feride'ya çalıyorum. "Şiirin gücüne uygun müzik yarattım mı?" tabi ki bu söz doğrudur. Ama şarkıyı dinlediğinde Feride'nın gözlerinde teselli buluyorum. Yanımızda oturan şarkıcının istemeden de olsa durumumuza bulaştığını, duygularımızın onun kalbine taşındığını görmek beni mutlu edecektir. Eğer şarkıcı iki yaratıcının kalbini hissedebilseydi, şarkıyı kesinlikle mükemmelliğe ulaştıracaktı.Feride Afruz'la ilgili bir tabir daha kullanmak istiyorum. Bu Feridelikdir, yani ferid bir vahdet halidir. Ahmed Yassavi , Necmeddin Kubro, Celaleddin Rumi, Yunos Emro, Abdurrahman Cami, Alisher Navoi, Meşrab, Nadira kısacası geçmişin büyüklerinden bahsederseniz Feride'nın dili açılır. Bülbül gibi şakıyor, serçe gibi cıvıldıyor... Böyle çemberler halinde oturanların birbiri ardına güçlerini kaybedip sessizliğe gömüldüklerini gözlemledim. Ben de bu tür durumları çok yaşadım. Onu dinlerken bu dünyada hâlâ pek bir şey bilmediğimi, kitap okumaya vaktimin olmadığını, küçüldüğümü, bir noktaya dönüştüğümü hissettim. Bu büyüklerin, azizlerimizin gücü olsa gerek. Şairin güvenle ve zevkle vaaz verdiğini, dikkatini çevresindeki insanlara çevirdiğini görünce, bu kadar kitap okurken bu bilginin hafızasında nasıl korunabildiğini merak ediyorum.

Sonra şu sonuca varıyorum: "Evet, Feride Afroz'un tevazu, tevazu, gerekirse tevazu onun bilgisinin bir parçasıdır.

Evet, Feride Botaeva'dan Feride Afruz'a kadar bağımsızlık şairimizi keşfetti. Bağımsızlığımız tüm sanatçılar gibi ona da sınırsız fırsatlar verdi. O, ülkesinin çocuğudur. Bu ülkenin eşi benzeri yok. Ancak ülkesini sevebilen, onun için canını feda edebilen bir insan böyle şiirler yazabilir.Feride bir ruh şairi, bir özgürlük şarkıcısı, bir özgürlük destekçisidir. Yüreğinin ağladığını yazan, şarkı söyleyen şairlerimizdendir. Bu nedenle bugün yüksek sesle konuşuyor.

Allah'ın izniyle gerçek bir dost, gerçek bir insan, gerçek bir sanatçı olan Feride Afruz ile daha nice şarkılar yapmaya, yeni ve yeni sanatçılar keşfetmeye ve bu dünyaya şarkı söyletmeye niyetim var.

İÇİNDEKİLER

Önsöz: 4
Özbekistan Kahramanı
İbrahim Ğafurov

Şiirler ..... 5 - 106

Tespih 1
Tespih 11 107
Tespih 33 109
Tespih 99 114
Tespih 2
Tespih 11 128
Tespih 33 130
Tespih 99 135
Tespih 3
Tespih 11 149
Tespih 33 151
Tespih 99 156
Tespih 4
Tespih 11 170
Tespih 33 172
Tespih 99 177
Tespih 5
Tespih 11 191
Tespih 33 193
Tespih 99 198

Tespih 6
Tespih 11 212
Tespih 33 214
Tespih 99 219
Tespih 7
Fikra 11 234
Fikra 33 235
Fikra 99 239

FERİDE AFRUZ HAKKINDAKİ YORUMLAR...

İbrahim GAFUROV: EYVALLAH!” 248
Rauf Parfi Öztürk: “ANLIK DUYGULARI” 249
Bakhtiyor NAZAROV: “HAYATIN KÖKÜ SEVGİDİR” .. 250
Kozokboy YOLDOSHOV: “ÇİM HANIM” 250
Nu'mon RAHIMJONOV: “KELİMELERİN KUYUMCUSU” 251
Hurşid DOSTMUHAMMAD: “SESSİZ VE SESSİZ” 252
Mirsodiq IS’HAKOV: “ELMAS KELİMELER” 253
Şoira UMAROVA: “MÜZİSYENLERİN GİZLİSİ–FERİDEM'E!” 254
Şarifa SALIMOVA: “GÜNEŞE ULAŞMANIN YOLUNU BULACAKLAR” 256
Abduhoşim İSMAILOV: “RUH ŞAİRİ” 258

Çevirmenler:
Nide Muhammed

Editör:
Nilufer Rukhillayeva

Feride Afruz (Botayeva Feride Koziyevna) 5 Mart 1956'da Kokan şehrinde doğdu. Kokan Devlet Pedagoji Üniversitesi Tarih Fakültesi'nden mezun oldu. 2020 yılından bu yana Âli Meclis Temsilciler Meclisi milletvekili olarak görev yapmaktadır.1994 yılından bu yana Özbekistan Yazarlar Birliği üyesidir.

Halen "JANOB" erkek ve kadın dergileri "ayoldan ayolgacha" ve "art records" yayınevinin kurucusudur. Aşağıdaki Devlet ödüllerine layık görüldü:

1999 yılında "ŞÜHRAT" madalyası,

2001 yılında "Özbekistan'ın Bağımsızlığının 10. Yıldönümü" rozeti

2017 yılında "DOSTLUK" Nişanı,

2021 yılı Özbekistan'ın bağımsızlığının 30'uncu yılı.

2022 yılında "Özbekistan'ın Bağımsızlığının 31. Yıldönümü" rozeti ile ödüllendirilecek.

2023 yılında "Saygılı Kadın" rozeti,

2023 yılında kendisine 1. derece (Altın) "Emek Gazisi" rozeti verildi.

Feride AFRUZ'un 21 şiir koleksiyonu yayınlandı.

1986 yılında "Qirqkokilligim"(Olgun gençliğim)

1992 "IZTIROB KÖYLAĞI"(Geçmiş ceketi)

1994'te "GECELERİN İSYANI"

1999 yılında "KOZİM MANIM..."(Gözlerim benim)

2000'de tarihi drama "QURBONJON DODKOH",

2001'de "KENDİMDEN".

2004 yılında "PAKA EST NA ZEMLE RAZLUKA..."(Rus Dili)
2004 "At FARIDY AFRUZ" (Moskova)
2004 yılında "GÜN AYDIN" (İstanbul),
2004 yılında "Ushshoq"(Aşıklar)
2007 yılında "TESBİH"
2013 "BU GÜN BUGÜN" seçimi,
2017 yılında "SONBAHARDEN UZAK OLDUM",
2017 "İYİ OLDU...(Almanca)"
2019 "BU BENIM" (şiir kitabı),
2019 " BENIM ZENGIM ASIKIM" (şarkılar kitabı)
2021 "TASBEH" (Farsça),
2022'de "Ben, Sen, O..."
2023'te "Suhrob Sipehri" (Fars edebiyatından çeviri)
2023 "Seçilmiş eserler" 4 cilt,

2024'te Klaus Mertz "Beklenmedik Akşam" (Almanca'dan çeviri) koleksiyonları dahil. Ayrıca "Kırk Şarkı", "Ayol Khali", "Gel bugünü kutlayalım" adlı sesli şiir ve şarkılar CD formatında kamuoyunun beğenisine sunuldu. Şiirleri 15 yabancı dile çevrildi: Rusça, İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca, Korece, Türkçe, Farsça, Çince, Uygurca, Gagavuzca, Azerice, Kazakça, Kırgızca, Karakalpak. FERİDE AFRUZ ise Japon haikuları, Dale Cornegy'nin eserleri, Fars-Tacik edebiyatının temsilcileri Mehri Khiroti, Sudoba, Sohrob Sipehri, Soya Kabiri, Zuhra Abdulhussaini, ünlü Türk şairleri Husayn Nihal Otsuz, Doglarja, Ismat Uzal,Ünlü Kazak şairi Kasım Omonjolov, Rus şair Anna Akhmatova, Marina Tsvetaeva ve çağdaş şairlerimizden Nikolai Ilin'in şiirlerini Özbekçe'ye tercüme etti. 200'e yakın şiiri ülkemizin en iyi sanatçıları tarafından seslendiriliyor.